

Редакція:

27.05.1998

Міністерство праці та соціальної політики України
Комітет України по нагляду за охороною праці

ДЕРЖАВНИЙ НОРМАТИВНИЙ АКТ ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ

П Р А В И Л А
ОХОРОНИ ПРАЦІ ДЛЯ ГОСПОДАРСТВ ЗВІРІВНИЦТВА

НПАОП 01.50-1.04-98

(ДНАОП 2.1.20-1.04-98)

Київ

ДЕРЖАВНИЙ НОРМАТИВНИЙ АКТ ПРО ОХОРОНУ ПРАЦІ

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Комітету по
нагляду за охороною праці
від 27.05.98. №96

НПАОП 01.50-1.04-98
(ДНАОП 2.1.20-1.04-98)

П Р А В И Л А
ОХОРОНИ ПРАЦІ ДЛЯ ГОСПОДАРСТВ ЗВІРІВНИЦТВА

Київ

Передмова

РОЗРОБЛЕНО	науково-дослідним, проектно-технологічним та впроваджувальним центром організації праці і управління виробництвом Укоопспілки (Укоопоргтехцентром)
ВНЕСЕНО	управлінням по нагляду в АПК Держнаглядохоронпраці
ВВЕДЕНО	замість Правил техніки безпеки і виробничої санітарії в звірівницьких господарствах споживчої кооперації (НАОП 7.1.20-1.09-70) та Правил техніки безпеки в звірівницьких господарствах (НАОП 2.1.20-1.04-70) .

ДНАОП 2.1.20-1.04-98

Правила охорони праці для господарств звірівництва

1. ГАЛУЗЬ ЗАСТОСУВАННЯ

Правила охорони праці для господарств звірівництва (далі - Правила) встановлюють основні вимоги з охорони праці, обов'язкові для виконання всіма працівниками при проектуванні, будівництві, монтажу, реконструкції, технічному переоснащенні та виконанні технологічних процесів у господарствах звірівництва (далі - господарства).

З введенням у дію цих Правил вважати такими, що не діють на території України Правила техніки безпеки і виробничої санітарії в звірівницьких господарствах споживчої кооперації (НАОП 7.1.20-1.09-70) та Правила техніки безпеки в звірівницьких господарствах (НАОП 2.1.20-1.04-70).

Для забезпечення охорони праці у господарствах необхідно також керуватися стандартами, будівельними нормами і правилами, Правилами улаштування електроустановок, міжгалузевими правилами охорони праці, нормами технологічного проектування та іншими нормативними актами, що регламентують вимоги з охорони праці.

2. НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

Дані Правила використовують чинні в Україні такі нормативні документи:

№ п. п.	Позначення	Назва нормативного акта	Затвердження нормативного ак	
			Дата (документ, №)	Організація
1	2	3	4	5
1.		Закон України "Про охорону праці"	14.10.92 № 2695-XII	Верховна Рада
2.		Закон України "Про пожежну безпеку"	17.12.93 № 3747-XII	Верховна Рада
3.		Закон України "Про дорожній рух"	28.01.93	Верховна Рада
4.		Закон України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення"	24.02.94	Верховна Рада
5.		Закон України "Про охорону навколишнього природного середовища"	25.06.91	Верховна Рада

6.	ДНАОП 0.00-1.02-92	Правила будови і безпечної експлуатації ліфтів	17.06.92	Держгіртех-нагляд України
7.	ДНАОП 0.00-1.03-93	Правила будови і безпечної експлуатації вантажопідіймальних кранів	16.12.93 Наказ №128	Держнагляд-охоронпр
8.	ДНАОП 0.00-1.07-94	Правила будови і безпечної експлуатації посудин, що працюють під тиском Зміни:	18.10.94 Наказ №104 11.07.97 Наказ №183	Держнагляд-охоронпр
9.	ДНАОП 0.00-1.08-94	Правила будови і безпечної експлуатації парових і водогрійних котлів	26.05.94 Наказ №51	Держнагляд-охоронпр
10.	ДНАОП 0.00-1.09-94	Правила реєстрації та обліку великотоннажних автомобілів та інших технологічних транспортних засобів, що не підлягають експлуатації на вуличнодорожній мережі загального користування Зареєстровано:	31.03.94 Наказ №26 12.05.94 №98/307	Держнагляд-охоронпр Мінюст України
11.	ДНАОП 0.00-1.13-71	Правила будови і безпечної експлуатації стаціонарних компресорних установок, повітропроводів і газопроводів	07.12.71	Держгіртех-нагляд СР
12.	ДНАОП 0.00-1.21-98	Правила безпечної експлуатації електроустановок споживачів	09.01.98. №4 Зміни: 10.02.98. №93/2533	Держнагляд-охоронпр Мінюст України
13.	ДНАОП 0.00-1.26-96	Правила будови і безпечної експлуатації парових котлів з тиском пари не більше 0,07 Мпа (0,7 кгс/см ²), водогрійних котлів і водопідігрівачів з температурою нагріву води не вище 115°C	23.07.96 Наказ №125	Держнагляд-охоронпр
14.	ДНАОП 0.00-1.28-97	Правила охорони праці на автомобільному транспорті	13.01.97 Наказ №5	Держнагляд- охоронпраці
15.	ДНАОП 0.00-4.03-93	Положення про розслідування та облік нещасних випадків, професійних	10.08.93 Постанова	Кабінет Міністрів України

		захворювань і аварій на підприємствах, в установах і організаціях Зміни:	№ 623 23.02.94 № 97	
16.	ДНАОП 0.00-4.04-93	Положення про порядок накладення штрафів на підприємства, установи і організації за порушення нормативних актів про охорону праці	17.09.93 № 754	Кабінет Міністрів України
17.	ДНАОП 0.00-4.05-93	Положення про видачу Державним комітетом по нагляду за охороною праці власникові підприємства, установи, організації або уповноважено-му ним органу дозволу на початок роботи підприємства, установи, організації	06.10.93 Постанова №831	Кабінет Міністрів України
18.	ДНАОП 0.00-4.12-94	Типове положення про навчання, інструктаж і перевірку знань працівників з питань охорони праці Зареєстровано: Зміни:	04.04.94 Наказ №30 12.05.94 № 95/304 23.04.97 №109	Держнагляд-охоронпр Мінюст України
19.	ДНАОП 0.00-4.21-93	Типове положення про службу охорони праці Зареєстровано: Зміни:	03.08.93 Наказ № 73 30.09.93 № 140 27.05.96 №82 20.08.96 №461/1486	Держнагляд-охоронпр Мінюст України
20.	ДНАОП 0.00-4.26-96	Положення про порядок забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту Зареєстровано:	29.10.96 Наказ №170 18.11.96 №667/1692	Держнагляд-охоронпр Мінюст України
21.	ДНАОП 0.00-8.02-93	Перелік робіт з підвищеною небезпекою	30.11.93 Наказ	Держнагляд-охоронпр Мінюст

		Зареєстровано:	№ 123 23.12.93 № 196	України
22.	ДНАОП 0.00-8.03-93	Порядок опрацювання та затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві Зареєстровано:	21.12.93 Наказ № 132 07.02.94 № 20/229	Держнагляд-охоронпр Мінюст України
23	ДНАОП 0.03-1.07-73	Санітарні правила організації технологічних процесів та гігієнічні вимоги до виробничого обладнання № 1042-73	1973	Мінохорони здоров'я СРСР
24.	ДНАОП 0.03-3.01-71	Санітарні норми проектування промислових підприємств СН № 245-71	05.11.71	Мінохорони здоров' СРСР
25.	ДНАОП 0.03-3.12-84	Санітарні норми вібрації робочих місць № 3044-84	1984	Мінохорони здоров'я С
26.	ДНАОП 0.03-3.14-85	Санітарні норми допустимих рівнів шуму на робочих місцях СН № 3223-85	12.03.85	Мінохорони здоров'я СРСР
27.	ДНАОП 0.03-3.28-93	Граничні норми підймання і переміщення важких речей жінками Зареєстровано:	10.12.93 Наказ № 241 22.12.93 № 194	Мінохорони здоров'я України Мінюст України
28.	ДНАОП 0.03-3.29-96	Граничні норми підймання і переміщення важких речей неповнолітніми Зареєстровано:	22.03.96 № 59 16.04.96 №183/1208	Мінохорони здоров'я України Мінюст України
29.	ДНАОП 0.03-4.02-94	Положення про медичний огляд працівників певних категорій Зареєстровано:	31.03.94 Наказ №45 21.06.94 №136/345	Мінохорони здоров'я Ук Мінюст України

30.	ДНАОП 0.03-8.07-94	Перелік важких робіт і робіт з шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці неповнолітніх: Зареєстровано:	31.03.94 Наказ № 46 28.07.94 № 176/385	Мінохорони здоров'я України Мінюст України
31.	ДНАОП 0.03-8.08-93	Перелік важких робіт і робіт з шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці жінок Зареєстровано:	29.12.93 Наказ № 256 30.03.94 № 51/260	Мінохорони здоров' України Мінюст України
32.	ДНАОП 0.05-1.02-93	Правила відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків	23.06.93 Постанова №472 Зміни: 8.02.94 Постанова №71 18.07.94 Постанова №492 03.10.97 Постанова №1100	Кабінет Міністрів України
33.	ДНАОП 0.05-3.03-81	Типові норми безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам і службовцям скрізних професій та посад усіх галузей народного господарства і окремих виробництв Зміни:	12.02.81 № 46/П-2 1.08.85 № 289/П-8 06.11.86 №476/П-12	Держком-праці СРСР

34.	ДНАОП 0.05-3.06-22	Про видачу мила на підприємствах Роз'яснення з цього питання:	6.08.22 Постанова 22.06.24 14.09.26	НКТ РРФСР
35.	ДНАОП 0.05-8.04-92	Про порядок проведення атестації робочих місць за умовами праці	01.08.93 Постанова № 442	Кабінет Міністрів України
36.	ДНАОП 7.1.30-1.02-96	Правила охорони праці для підприємств громадського харчування	26.06.96 Наказ № 107	Держнагляд-охоронпр
37.	НАОП 2.0.00-2.03-84	ОСТ 46.0.175-84 Штучне та природне освітлення робочих місць у сільськогосподарських виробничих приміщеннях. Загальні вимоги	1984	Мінсільгосп СРСР
38.	НАОП 2.1.20-2.07-85	ОСТ 46.3.2.196-85 Видалення, обробка, зберігання гною на тваринницьких фермах. Вимоги безпеки	1985	Мінсільгосп СРСР
39.	НАОП 2.2.00-1.10-88	Правила будови і безпечної експлуатації фреонових холодильних установок	27.02.88 3-е видання	Держагро-пром СРС
40.	НАОП 8.1.00-1.04-90	Правила будови і безпечної експлуатації аміачних холодильних установок	27.09.90	Держкомітет Ради Мініс СРСР з питань продовол
41.	НТП 3-91	Норми технологічного проектування звівівницьких і кролівницьких ферм	04.12.91	Держагро-пром СРС
42.	ОНТП 8-85	Загальносоюзні норми технологічного проектування ветеринарних об'єктів для тваринницьких, звівівницьких і птахівницьких підприємств	30.12.85	Держагро-пром СРС
43.	ОНТП 24-86	Загальносоюзні норми технологічного проектування	27.02.86	МВС СРСР
44.	РД 34.21.122-87	Інструкція по устрою захисту від блискавки будівель і споруд	12.10.87	Міненерго СРСР
45.		Правила улаштування і безпечної експлуатації холодильних систем	01.11.91	Держатом-нагляд СР
46.		Правила пожежної безпеки в Україні	22.06.95	МВС України

		Зареєстровано:	№400 14.06.95 №219/775	Мінюст України
47.		Правила улаштування електроустановок	06.07.84	Міненерго СРСР
48.		Ветеринарно-санітарні правила для звірівницьких господарств	19.07.78	Мінсільгосп СРСР
49.		Положення про добровільні пожежні дружини (команди) і Типове положення про пожежно-технічну комісію	27.09.94 № 521	МВС України
50.		Положення про порядок видачі органами державного пожежного нагляду підприємствам, установам, організаціям, орендарям та підприємцям дозволу на початок роботи Зареєстровано:	26.10.94 Наказ №580 27.10.94 №257/467	МВС України Мінюст України
51.		Положення про порядок накладання штрафів на підприємства, установи і організації за порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки, невиконання розпоряджень (приписів) посадових осіб органів державного пожежного нагляду	14.12.94 Постанова №840	Кабінет Міністрів України
52.		Типове положення про спеціальне навчання, інструктажі та перевірку знань з питань пожежної безпеки на підприємствах, в установах та організаціях України Зареєстровано:	17.11.94 № 628 02.12.94 № 307/517	МВС України Мінюст України
53.		Галузеві норми освітлення сільсько-господарських підприємств, будівель і споруд	14.12.78	Мінсільгосп СРСР
54.		Типові галузеві норми безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам сільського та водного господарства Зміни:	18.08.80 Постанова №241/П-9	Держкомпраці Президія ВЦСПС

			24.07.85	
			Постанова	
			№237/П-7	
			21.08.85	
			Постанова	
			№289/П-8	
			16.11.86	
			Постанова	
			№476/П-12	
55.	СанПиН 1166-74	Санітарні правила охорони поверхневих вод від забруднення стічними водами	09.03.95 Постанова № 01/035	Мінохорони здоров' України

56. ДСТУ 2586-94	Знаки дорожні. Загальні технічні умови. Правила застосування
57. ДСТУ 3273-95	Безпечність промислових підприємств. Загальні положення та вимоги
58. ДБН Б. 2.4.3-95	Планування та забудова сільських поселень. Генеральні плани сільськогосподарських підприємств
59. ДБНА 3.1.3-94	Управління, організація і технологія. Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Основні положення
60. ГОСТ 12.0.003-74*	Опасные и вредные производственные факторы. Классификация
61. ГОСТ 12.1.003-83	Шум. Общие требования безопасности
62. ГОСТ 12.1.004-91	Пожарная безопасность. Общие требования
63. ГОСТ 12.1.005-88	Общие санитарно-гигиенические требования к воздуху рабочей зоны
64. ГОСТ 12.1.007-76*	Вредные вещества. Классификация и общие требования безопасности
65. ГОСТ 12.1.012-90	Вибрационная безопасность. Общие требования
66. ГОСТ 12.1.029-80	Средства и методы защиты от шума. Классификация
67. ГОСТ 12.2.003-91	Оборудование производственное. Общие требования безопасности
68. ГОСТ 12.2.007.0-75	Изделия электротехнические. Общие требования безопасности
69. ГОСТ 12.2.007.7-83	Устройства комплектные низковольтные. Требования безопасности
70. ГОСТ 12.2.009-80	Станки металлообрабатывающие. Общие требования безопасности

71. ГОСТ 12.2.013.0-91	Машины ручные электрические. Общие требования безопасности и методы испытаний
72. ГОСТ 12.2.016-81	Оборудование компрессорное. Общие требования безопасности
73. ГОСТ 12.2.022-80	Конвейеры. Общие требования безопасности
74. ГОСТ 12.2.026.0-93	Оборудование деревообрабатывающее. Общие требования безопасности к конструкции
75. ГОСТ 12.2.032-78	Рабочее место при выполнении работ сидя. Общие эргономические требования
76. ГОСТ 12.2.033-78	Рабочее место при выполнении работ стоя. Общие эргономические требования
77. ГОСТ 12.2.061-81	Оборудование производственное. Общие требования безопасности к рабочим местам
78. ГОСТ 12.3.002-75	Процессы производственные. Общие требования безопасности
79. ГОСТ 12.3.009-76	Работы погрузочно-разгрузочные. Общие требования безопасности
80. ГОСТ 12.3.010-82	Тара производственная. Требования безопасности при эксплуатации
81. ГОСТ 12.3.042-88	Деревообрабатывающее производство. Общие требования безопасности
82. ГОСТ 12.4.021-75*	Системы вентиляционные. Общие требования
83. ГОСТ 12.4.026-76*	Цвета сигнальные и знаки безопасности
84. ГОСТ 12.4.029-76	Фартуки специальные. Технические условия
85. ГОСТ 12.4.034-85	Средства индивидуальной защиты органов дыхания. Классификация и маркировка
86. ГОСТ 12.4.059-89	Строительство. Ограждения предохранительные. Общие технические условия
87. ГОСТ 12.4.121-83	Противогазы промышленные фильтрующие. Технические условия
88. ГОСТ 17.0.0.04-90	Экологический паспорт предприятия
89. ГОСТ 17.2.3.02-78	Охрана природы. Атмосфера. Правила установления допустимых выбросов вредных веществ промышленными предприятиями
90. ГОСТ 2761-84	Источники централизованного хозяйственно-питьевого водоснабжения. Гигиенические, технические требования и правила выбора
91. ГОСТ 2874-82*	Вода питьевая. Гигиенические требования и контроль за качеством
92. ГОСТ 9078-84	Поддоны плоские. Общие технические условия
93. ГОСТ 9396-88	Ящики деревянные многооборотные. Общие технические условия
94. ГОСТ 9557-87	Поддон плоский деревянный размером 800x1200 мм. Технические условия

95. ГОСТ 9570-84*	Поддоны ящичные и стоечные. Общие технические условия
96. ГОСТ 14757-81*	Стеллажи сборно-разборные
97. ГОСТ 16215-80*Е	Автопогрузчики вилочные общего назначения. Общие технические условия
98. ГОСТ 18477-79*	Контейнеры универсальные. Типы, основные параметры и размеры
99. ГОСТ 18962-86*	Машины напольные безрельсового электрифицированного транспорта. Общие технические условия
100. ГОСТ 19348-82	Изделия электротехнические сельскохозяйственного назначения. Общие технические условия
101. ГОСТ 19605-74	Организация рабочих мест
102. ГОСТ 19822-82	Тара производственная. Технические условия
103. ГОСТ 20259-80*	Контейнеры универсальные. Общие технические условия
104. ГОСТ 24258-88	Средства подмащивания. Общие технические условия
105. ГОСТ 24940-81	Здания и сооружения. Метод измерения освещенности
106. ГОСТ 26887-86	Площадки и лестницы для строительно-монтажных работ. Общие технические условия
107. ГОСТ 27321-87	Леса стоечные приставные для строительно-монтажных работ. Технические условия
108. СНиП 1.02.01-85	Инструкция о составе, порядке разработки, согласования и утверждения проектно-сметной документации на строительство предприятий, зданий и сооружений
109. СНиП 2.01.02-85*	Противопожарные нормы
110. СНиП 2.03.13-88	Полы
111. СНиП 2.04.01-85	Внутренний водопровод и канализация зданий
112. СНиП 2.04.02-84	Водоснабжение. Наружные сети и сооружения
113. СНиП 2.04.03-85	Канализация. Наружные сети и сооружения
114. СНиП 2.04.05-91	Отопление, вентиляция и кондиционирование
115. СНиП 2.04.09-84	Пожарная автоматика зданий и сооружений
116. СНиП 2.08.02-89	Общественные здания и сооружения
117. СНиП 2.09.02-85*	Производственные здания
118. СНиП 2.09.04-87	Административные и бытовые здания
119. СНиП 2.10.03-84	Животноводческие, птицеводческие и звероводческие здания и помещения
120. СНиП 2.11.01-85*	Складские здания
121. СНиП 2.11.02-87	Холодильники

122. СНиП II-4-79	Естественное и искусственное освещение
123. СНиП II-12-77	Защита от шума. Нормы проектирования
124. СНиП II-93-74	Нормы проектирования. Предприятия по обслуживанию автомобилей
125. СНиП III-4-80	Правила производства и приемки работ. Техника безопасности в строительстве
126. СН 174-75	Инструкция по проектированию электроснабжения промышленных предприятий
127. СН 181-70	Указания по проектированию цветовой отделки зданий промышленных предприятий

3. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

3.1. Організація управління охороною праці у господарствах повинна здійснюватись у відповідності з Законами України “Про охорону праці”, “Про пожежну безпеку”, “Про забезпечення санітарного і епідемічного благополуччя населення” і чинними типовими положеннями про службу охорони праці і службу пожежної безпеки.

3.2. Виробничі, підсобні і допоміжні приміщення, обладнання, транспортні засоби, технологічні процеси повинні відповідати вимогам, що забезпечують безпечні і нешкідливі умови праці.

Ці вимоги включають безпечність використання території, будівель і споруд, виробничих, підсобних і допоміжних приміщень, безпечну експлуатацію обладнання і механізмів, організацію технологічних процесів, захист працівників від впливу шкідливих і небезпечних виробничих чинників, утримання виробничих приміщень і робочих місць відповідно до санітарно-гігієнічних норм і правил.

3.3. Терміни приведення у відповідність з вимогами цих Правил планування території, будівель, споруд, приміщень, розміщення технологічного обладнання і механізмів, технологічних процесів, впроваджених в експлуатацію до введення в дію Правил, установлюються місцевими органами державного нагляду за охороною праці за участю органів державного пожежного і санітарного нагляду.

3.4. План приведення господарств у відповідність з вимогами Правил до території, будівель, споруд, приміщень, технологічних процесів, транспортних засобів, обладнання, їх утримання та організації технічного нагляду і строків його виконання адміністрація господарства повинна розробити та погодити з органами державного нагляду за охороною праці, органів державного пожежного і санітарного нагляду.

3.5. При проектуванні, будівництві, реконструкції господарств, опрацюванні нових технологічних процесів і типів обладнання повинні бути передбачені заходи, що виключають перевищення допустимих меж впливу на працюючих таких небезпечних і шкідливих виробничих чинників (ГОСТ 12.0.003-74*):

а) група фізичних чинників

машини і механізми, що рухаються (автомобільний транспорт, авто- і електронавантажувачі, електрокари, візки тощо);

рухомі частини виробничого обладнання (дробарка, подрібнювач, змішувач, маторубка тощо);

гострі кромки, задирки, шорсткість на поверхнях заготовок, інструментів і обладнання;

підвищена запиленість повітря робочої зони (склад сипучих кормів, пилорама, столярний цех, вантажо-розвантажувальні роботи з сипучими кормами);

підвищена загазованість повітря робочої зони (очистка мазутних резервуарів, каналізаційних очисних споруд, обслуговування аміачних холодильних установок, газоелектрозварювання, заправка легкозаймистими речовинами, змащування вузлів автомашин);

підвищена температура повітря робочої зони (кормоцех, котельна);

знижена температура повітря робочої зони (камери холодильні, морозильні, обслуговування звірів і вантажо-розвантажувальні роботи в холодний період року);

підвищена вологість повітря (кормоцех, мийні сировини і тари);

підвищений рівень шуму і вібрації на робочому місці (компресорні установки, вентиляційні камери, механічна обробка продуктів, пилорама, столярний цех, вантажопереробка з використанням вантажопідіймальних і транспортних механізмів);

підвищені значення напруги в електричному колі, замикання якого може статися через тіло людини; підвищений рівень статичної електрики; відсутність або недостатність природного світла; недостатня освітленість робочої зони;

б) група хімічних чинників

токсичні, канцерогенні, подразнюючі (відкатка шкур з добавкою авіацій-ного бензину, очистка мазутних резервуарів, каналізаційних очисних споруд, зарядка акумуляторних батарей, заправка легкозаймистими речовинами, змащування машин і обладнання, обслуговування аміачних холодильних установок, газоелектрозварювальні роботи);

в) біологічні чинники

з різноманітним характером небезпечного і шкідливого впливу на організм людини (робота з умовно-придатними продуктами - можливість зараження інфекційними захворюваннями, укуси звірів);

г) психологічні чинники

фізичні перевантаження - статичні (знімання, обезжирювання і доробка шкур), динамічні (вантажо-розвантажувальні роботи);

нервово-психічні перевантаження (емоційне перевантаження при обслуговуванні звірів, під час епідемічних захворювань).

3.6. У господарствах з метою усунення впливу на працівників небезпечних і шкідливих чинників необхідно передбачити:

удосконалення технологічних процесів з застосуванням механізації і автоматизації виробництва;

удосконалення конструкцій обладнання;

улаштування вентиляції і кондиціонування повітря;

своєчасне одержання інформації про виникнення небезпечних і шкідливих виробничих чинників на окремих технологічних операціях;

організацію систем контролю і управління технологічним процесом, який забезпечує захист працівників і аварійне відключення виробничого обладнання;

своєчасне вилучення і обеззараження відходів виробництва, які можуть бути джерелом небезпечних і шкідливих виробничих чинників;

застосування засобів колективного і індивідуального захисту працюючих;

раціональну організацію праці і відпочинку з профілактикою емоційного перевантаження, обмеження важкості праці, зниження фізичного навантаження до допустимого, захист працівників від можливого переохолодження при роботі на відкритому повітрі у зимовий час.

3.7. Забороняється будівництво (реконструкція, технічне переоснащення) господарств, впровадження нових технологій, засобів виробництва та засобів захисту без попередньої експертизи проектної документації на їх відповідність нормативним актам про охорону праці та з питань пожежної безпеки.

3.8. Прийняття в експлуатацію нових та реконструйованих господарств, впровадження нових технологій, видів обладнання здійснюється з дозволу органів державного нагляду за охороною праці відповідно до ДБНА 3.1.3-94 і Положення про видачу Держнаглядохоронпраці власникові підприємства, установи, організації або уповноваженому ним органу дозволу на початок роботи підприємства, установи, організації та Положення про порядок видачі органом державного пожежного нагляду підприємствам, установам, організаціям, орендарям та підприємцям дозволу на початок роботи.

3.9. Організація роботи з охорони праці в господарствах, права і обов'язки посадових осіб і працівників повинні бути викладені в нормативних актах, розроблених у відповідності з Порядком опрацювання та затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві.

У господарстві на основі цих Правил, експлуатаційної документації заводів-виготувачів, технологічних регламентів повинні бути розроблені і затверджені керівником інструкції з охорони праці.

3.10. У господарстві наказом керівника призначаються посадові особи відповідальні за справний стан і безпечну експлуатацію об'єктів підвищеної небезпеки.

3.11. Відповідно до Переліку робіт з підвищеною небезпекою у кожному господарстві повинен складатися власний перелік робіт з підвищеною небезпекою, виходячи із специфіки і складу виконуваних робіт.

Перелік робіт з підвищеною небезпекою повинен періодично, не рідше одного разу в рік, переглядатись і перезатверджуватись.

3.12. При відсутності в цих Правилах вимог, дотримання яких необхідно для забезпечення безпеки праці в конкретному господарстві, керівник повинен вжити погоджені з органами державного нагляду за охороною праці заходи щодо забезпечення безпеки працюючих.

4. ВИМОГИ ДО ТЕРИТОРІЇ, БУДІВЕЛЬ І СПОРУД

4.1. Улаштування і утримання території

4.1.1. Улаштування і утримання території господарства, розміри санітарно-захисної зони повинні відповідати вимогам чинних будівельних норм і правил,

НТП 3-91, ОНТП 8-85, Ветеринарно-санітарних правил для звірівницьких господарств і цих Правил.

4.1.2. Територія для розташування звірівницьких ферм і окремих будівель повинна відповідати ДБН Б. 2.4.3-95.

4.1.3. Звіроферма повинна бути огорожена і відокремлена від житлової забудови санітарно-захисною зоною.

Відстань від звірівницької ферми (найближчого шеда) потужністю до 10 тис. умовної самки норки до кордону житлової забудови повинна бути не менше

300 м, від звірівницької ферми (потужністю від 10 до 20 тис. умовної самки норки) - не менше 1000 м, від звірівницької ферми (потужністю більше 20 тис. умовної самки норки) - не менше 1200 м.

4.1.4. Територія господарства повинна бути огорожена огорожею висотою 2,5 м і при розмірі майданчика понад 5 га мати не менше двох виїздів з шириною воріт не менше 4,5 м.

Територія господарства повинна мати:

проїзди і виробничі майданчики з твердим покриттям, дорожніми знаками з відповідними габаритами, допустимими ухилами і радіусами закруглень;

відвід дощових і талих вод від будівель і споруд до водостоків;

пожежні і господарські водопроводи, каналізацію, пожежні водойми, виконані у відповідності з нормами будівельного проектування;

мережу зовнішнього освітлення.

4.1.5. Залежно від місцевих умов необхідно здійснювати заходи по благоустрою і озелененню території господарства деревами і чагарниками, що не дають запусуючого насіння. Уздовж кордонів території ферми і, за можливість, між територіями окремих бригад слід утворювати зелену зону насаджень з дерев.

4.1.6. Вхід на територію господарства повинен здійснюватись через ветеринарно-санітарний пропускник з блоком санітарно-побутових і службових приміщень, з дезблоком для обробки транспорту.

4.1.7. Ворота для вїзду і виїзду повинні відкриватися усередину території і мати пристрої, що виключають можливість самовільного їх закриття, світлову або звукову сигналізацію, що попереджує про рух транспорту. Перед вїздними воротами і платформою автомобільних ваг повинні бути встановлені направляючі стовпчики.

4.1.8. Розташування будівель і споруд не повинно допускати перехрещень шляхів пересування сировини, відходів виробництва і харчової продукції, хворих або підозрілих на захворювання звірів із здоровими.

4.1.9. Майданчик загальногосподарського ветеринарного об'єкта повинен мати внутрішні проїзди (з твердим покриттям) з виходом до доріг загального користування.

4.1.10. На майданчиках, де проводиться навантаження сипучих вантажів із стаціонарних бункерів повинні бути встановлені покажчики і розмежувальні лінії для транспортних засобів.

4.1.11. Доріжки для пішоходів мають бути шириною не менше 1,6 м та з мінімальною кількістю перехресть з вантажопотоками. Покриття доріжок повинно бути виконано з асфальту, бетону, плиток або інших твердих матеріалів.

4.1.12. При виконанні на території господарства будівельних або ремонтних робіт місця переходів через канави і траншеї повинні бути обладнані міцними перехідними містками шириною не менше 0,8 м, споряджені з обох сторін поручнями висотою не менше 1 м, і в темну пору доби освітлені. Небезпечні зони можливого виходу пішоходів на проїжджу частину повинні мати огороження висотою 1 м, пофарбовані в сигнальні кольори відповідно до ГОСТ 12.4.026-76*.

4.1.13. Заглиблені резервуари, колодязі, люки, ями і траншеї повинні бути закриті міцними кришками на рівні з прилеглою територією або огорожені на період проведення ремонтних робіт. Заглиблення, що не закриваються, повинні мати огороження висотою 1,2 м з суцільним зашиттям внизу висотою 0,2 м і освітлюватися в темну пору доби.

4.1.14. Підземні інженерні мережі на території господарства повинні мати зовнішні розпізнавальні знаки. Кабельні траси повинні бути позначені пікетами через кожні 100 м на поворотах кабеля, над кабельними муфтами, у місцях перехрещення доріг. На пікетах зазначається номер кабеля і його найменування.

4.1.15. Резервуари, баки та інші ємкості для зберігання легкозаймистих та горючих рідин і мастильних матеріалів повинні бути розміщені на спеціально відведених ділянках відповідно до вимог пожежної безпеки.

4.1.16. Для проведення постійних вантажо-розвантажувальних робіт необхідно влаштовувати криті площадки - платформи. Верхня відмітка платформи повинна бути на 0,9 - 1 м вище рівня землі з боку під'їзду транспорту.

4.1.17. Рух транспорту у господарстві повинен бути організований у відповідності з Правилами дорожнього руху за схемою маршрутів руху транспортних і пішохідних потоків із зазначенням на ній поворотів, зупинок, виїздів, переходів.

4.1.18. Схема руху транспорту і пішохідних потоків на території господарства з позначенням дозволених і заборонених напрямів поворотів, стоянок, виїздів, вїздів і переходів розробляється у відповідності з законом України "Про дорожній рух".

4.1.19. Швидкість руху транспортних засобів на території повинна бути вказана на спеціально вивішених загальноприйнятих для кожного виду транспорту дорожніх знаках згідно ДСТУ 2586-94.

Швидкість руху автомобільного транспорту не повинна перевищувати таких величин:

по проїздах на території господарства - 10 км/год;

на переїздах, перехрещеннях, при вїзді і виїзді з території - 5 км/год;

при подачі автомобіля заднім ходом - 3 км/год;

для авто-і електронавантажувачів, електрокар - 3 км/год.

Швидкість руху транспортних засобів і кормороздавачів усередині шедів не більше 2 км/год.

4.1.20. Територія господарства повинна утримуватися в чистоті. Водостоки для відводу дощових і талих вод повинні регулярно прочищатись і ремонтуватись у відповідності із затвердженим графіком. Дороги, проїзди, пішохідні проходи необхідно регулярно очищати від сміття, у літній період - поливати, а взимку- очищати від снігу і в разі ожеледиці - посипати піском або сіллю. У темну пору доби повинно бути освітлення.

4.1.21. Для збирання сміття повинні бути установлені на асфальтованій або бетонній площадці контейнери-сміттєзбірники з кришками. Площа площадки повинна перевищувати на 1 м² площу основи кожного сміттєзбірника. Площадка сміттєзбірника повинна розташовуватися на відстані не менше 25 м від будівель.

Очистка сміттєзбірників повинна проводитись не рідше одного разу в два дні, з наступною обов'язковою дезінфекцією.

4.1.22. Паління на території господарства дозволяється лише в спеціально відведених місцях, обладнаних у відповідності з Правилами пожежної безпеки в Україні.

4.1.23. Очищення території здійснюється в установлені адміністрацією санітарні дні в порядку, який виключає порушення санітарних норм і вимог охорони навколишнього середовища.

4.1.24. Видалення, обробка і зберігання гною повинні відповідати вимогам НАОП 2.1.20-2.07-85.

При шедовому утриманні звірів кал під клітками періодично повинен засипатися шаром тирси, торфом або піском і не рідше 2-3 рази в рік вивозитися для біотермічного знезаражування.

Площадка для біотермічного знезаражування повинна бути розташована поза територією господарства і мати огорожу.

4.1.25. Кал від звірів, що перебувають в ізоляторі і карантині повинен збиратись і зберігатись в окремих карантинних ємкостях, які слід розташовувати на власному внутрішньому дворі ізолятора чи карантину.

4.2. Виробничі, допоміжні, складські будівлі і споруди

4.2.1. Об'ємно-планувальні і конструктивні рішення виробничих, допоміжних, складських, санітарно-побутових будівель і споруд повинні відповідати вимогам СНиП 2.09.02-85*, СНиП 2.09.04-87, СНиП 2.10.03-84, СНиП 2.11.01-85*,

СНиП 2.11.02-87, НТП 3-91, ОНТП 8-85, Ветеринарно-санітарних правил для звірівницьких господарств та цих Правил.

4.2.2. Територія господарства поділяється на виробничу і господарську зони.

У виробничій зоні повинні розташовуватись шеди і клітки, санпропускник з побутовими приміщеннями, ветеринарний пункт і пункт первинної обробки шкур.

У господарській зоні - кормоцех, холодильники, сховища кормів і необхідні об'єкти господарського призначення.

4.2.3. Ветеринарний пункт повинен мати амбулаторію в склад якої входять: аптека, кімната з холодильною установкою для зберігання біопрепаратів, діагностичний кабінет, комора для дезінфекційних засобів, піч для спалювання трупів, стаціонар з ізолятором, кімната для ветеринарного персоналу.

4.2.4. У пункті первинної обробки шкурок мають бути такі приміщення: знімальне, обезжирювальне, сушильне, відкаточне, сортирувальне, склад готової продукції та санітарно-побутові приміщення.

4.2.5. Будівлі і споруди основного виробництва, приміщення підсобного, до-поміжного та складського призначення повинні бути розташовані:

холодильник і кормоцех заблокований загальною рампою висотою 1,2 м; службово-побутові приміщення - поруч з дезбар'єром таким чином, щоб зовнішній вхід у допоміжне приміщення був входом на ферму;

шеди - ближче до допоміжних приміщень;

кормоцех, холодильник, сховище кормів, цех первинної обробки шкурок, автомобільні ваги - в одному комплексі;

ветеринарно-санітарний пропускник - при вїзді на виробничу територію господарства;

ветеринарний пункт - на території господарства осторонь від звірівницької ферми і огорожений суцільною огорожею;

ізолятор - блокуватися з іншими ветеринарними об'єктами ветпункту за умови огороження його суцільною або сітчастою огорожею висотою 2 м з цоколем і влаштуванням виходу у власний внутрішній двір.

4.2.6. Приміщення з різко визначеною різницею в температурно-вологісних режимах і сполучених між собою, відокремлюються один від одного тамбурами, коридорами, шторами або повітряними завісами.

4.2.7. Територія ферми повинна мати подвійне суцільне або сітчасте огороження з улаштуванням цоколю, заглибленого в землю не менше ніж на 30 см. Висота огороження ферм для лисиць, песців, соболів - 2 м, для норок і нутрій - 1,5 м. По верхній частині сітчастої огорожі з внутрішньої сторони для лисиць і песців улаштовується козирок, а для норок, соболів - спеціальна смуга шириною 25-30 см з гладких матеріалів.

4.2.8. Територія кожної виробничої бригади повинна бути огорожена огорожею з сітки чи матеріалу, що запобігає проникненню звірів і мати службово-побутову будівлю і санітарний вузол для обслуговуючого персоналу. Поблизу шедів повинні бути розташовані сараї для інвентаря і підстилки, пожежні резервуари.

4.2.9. При вїзді і вході на територію звіроферми, вході в бригаду і кормоцех для дезінфекції транспорту повинен бути на всю ширину вїзду обігрівний дезбар'єр, для дезінфекції взуття - бетонні ванни з решіткою і пористим матеріалом (гумові, губчасті мати), які заповнюють дезрозчином.

4.2.10. Шеди від краю даху до кліток і від підлоги кліток з внутрішнього боку до землі повинні бути закриті сіткою, яка запобігає проникненню птахів і гризунів усередину шеда і втечу звірів із шеда.

4.2.11. Відстані між будівлями і спорудами повинні відповідати таким вимогам:

між будівлями і спорудами обслуговуючого призначення і від цих будівель і споруд до шедів, а також між групами шедів - рівними протипожежним;

між шедами в групі в одному ряду - 4 м;

між відокремленими клітками в групі в одному ряду - 0,8-1 м, а між рядами кліток (прохід для перевезення кормів і гною) - 1,5 м.

Ширина кормогнойових проходів повинна збільшуватися в залежності від габаритів механізмів, а ширина службових проходів для однієї людини може бути зменшена до 0,7 м.

4.2.12. Годівниці і інші конструкції не повинні мати гострих кутів і інших не-безпечних виступів.

4.2.13. У виробничих приміщеннях повинні бути передбачені: місця для інструментів, вогнегасників, аптечки першої допомоги, а також плакати, попереджувальні написи з охорони праці, пожежної безпеки і виробничої санітарії.

4.2.14. Індивідуальні клітки для утримання хворих звірів повинні встановлюватись у шедах або в ізоляторі.

4.2.15. На кордоні території господарства повинна бути передбачена площадка з контейнерами для збирання трупів і конфіскацій від примусово забитих звірів.

4.2.16. Склад для деззасобів необхідно розташовувати у відокремленій будівлі, склади в складі ветпункту - у відокремлених коморах.

4.2.17. Поверхня будівельних конструкцій і підлога виробничих будівель повинні бути міцними, рівними і стійкими до хімічно-агресивного середовища, легко оброблятися при проведенні дезінфекції і вологого прибирання.

Конструкція підлоги повинна відповідати СНиП 2.03.13-88.

4.2.18. У приміщеннях кормоцехів, де за умовами технологічного процесу використовується вода, повинні бути передбачені вологовідвідні заглиблення, закриті на рівень з підлогою, решітками. Для забезпечення стоку рідини місцевий ухил до трапів повинен складати 2%. Решітки повинні бути виконані з матеріалу, що має невелику теплопровідність, неслизького за умов змочування і який легко піддається очистці.

Внутрішні поверхні стін повинні бути облицьовані плитками або іншим водовідштовхуючим матеріалом.

4.2.19. Підлога і стіни виробничих приміщень (кормоцех, пункт первинної обробки шкур), при забрудненні жиром, повинні промиватися гарячим розчином мила або кальцинованою содою, по мірі необхідності, але не рідше одного разу за зміну.

4.2.20. Стіни приміщень для ветеринарної обробки звірів, стерилізаційної, лікувальних процедур, обробки спецодягу повинні бути до стелі облицьовані керамічною плиткою.

Пофарбування виробничих і допоміжних приміщень повинні відповідати СН 181-70.

4.2.21. Низ віконних отворів повинен бути на висоті не менше 1 м від рівня підлоги.

4.2.22. Незалежно від наявності вентиляційних установок у виробничих приміщеннях повинні бути передбачені пристрої для їх провітрювання. Кожний віконний отвір повинен мати не менше однієї фрамуги, що відкривається.

4.2.23. Двері і віконні рами повинні бути обладнані пристроями для відкриття і фіксування їх у потрібному положенні.

4.2.24. Біля дверних отворів виробничих і допоміжних приміщень не повинно бути порогів і виступів. Вїздний ухил повинен бути не більше 5°.

4.2.25. Розміри транспортних і комунікаційних галерей і естакад повинні від-повідати вимогам будівельних норм і правил, технології, при цьому висота проходів повинна бути не менше 2 м, а ширина не менше 0,8 м.

4.2.26. Пандуси для підїзду до кормоцеху або холодильника повинні мати тверде покриття. Ширина пандусів для проїзду наземних транспортних засобів повинна не менше ніж на 0,6м перевищувати ширину навантаженого транспортного засобу. Схил пандусів необхідно приймати не більше 16% при розміщенні їх у закритих приміщеннях і не більше 10% при розміщенні зовні будівель. Для нормальної експлуатації транспортних засобів необхідно передбачати колесовідбійники і бокові обмежувачі.

4.2.27. Навіс над вантажо-розвантажувальними автомобільними рампами повинен перекривати автомобільний проїзд не менше ніж 1,5 м від краю рампи. Поперечний ухил підлоги вантажо-розвантажувальної рампи і платформи повинен бути 1%.

4.2.28. Деревообробні ділянки необхідно розташовувати в окремих ізольованих приміщеннях, обладнаних вентиляцією, освітленням, опаленням відповідно до ГОСТ 12.3.042-88.

4.2.29. Водогрійні і парові котли повинні встановлюватися в окремому приміщенні не нижче II ступеня вогнестійкості на відстані не ближче 15 м від виробничих споруд. Площа приміщення котельної (для одного котла) повинна бути не менше 18 м², висота 2,6 м.

4.2.30. При обладнанні котельних повинні витримуватися такі вимоги:

вхідні двері відкриватися назовні і не мати запорів усередині;

двері з побутових і інших приміщень відкриватися у бік котельної і мати пристосування для самозачинення;

підлога повинна бути негорючою;

площа віконних отворів повинна бути не менше 30% площі найбільшої стіни;

застосування склоблоків і армованого скла не допускається;

приміщення повинні бути обладнані припливно-витяжною вентиляцією, аварійним освітленням і мати аптечку з переліком медикаментів, що в ній знаходяться.

4.2.31. Баки для рідкого палива повинні бути встановлені поза котельною. У тих випадках, коли виконання цієї вимоги неможливе, допускається установка в котельній баків місткістю, що дорівнює добовій витраті.

4.2.32. Резервуари з рідким паливом повинні розташовуватися на відстані не менше 12 м від приміщення котельної і мати захист від блискавки.

Склади твердого палива можуть прилягати до приміщення котельної за умови відокремлення їх протипожежною стіною.

4.2.33. На території господарства повинні бути обладнані площадки для стоянки автомобілів і інших транспортних засобів (відкриті або з навісами). Площадки, ділянки технічного обслуговування і ремонту, пункт заправлення транспортних засобів паливом і мастильними матеріалами повинні відповідати

СНІП II-93-74 і забезпечувати зручне і безпечне заправлення транспорту.

4.2.34. Площадка для стоянки автомобілів повинна мати тверде покриття і ухили: у напрямку поздовжньої осі автомобілів - не більше 1%, у перпендикулярному напрямку - не більше 4%.

4.2.35. При наявності на заправному пункті кількох колонок їх необхідно розташувати так, щоб забезпечити безпечний проїзд і заправлення машин одночасно на всіх колонках.

4.2.36. Горловини резервуарів для нафтопродуктів і островки для заправних колонок повинні бути обладнані площадками для забезпечення вільного підходу до приймальних і замірювальних пристроїв. Площадки повинні бути розміщені на 0,15 м вище прилеглих проїздів.

Покриття проїздів повинно бути безіскровим, стійким до впливу нафтопродуктів і пожежобезпечним.

4.2.37. Складські будівлі і споруди повинні відповідати вимогам СНІП 2.11.01-85*, СНІП 2.11.02-87.

4.2.38. У складських приміщеннях для зберігання харчових продуктів повинні бути передбачені:

огороджуючі конструкції без порожнеч з матеріалів, що не руйнуються гризунами;

суцільні і без порожнеч полотна зовнішніх дверей, воріт і кришок люків;

пристрої для закриття отворів каналів систем вентиляції;

огородження сталюю сіткою (з вічком розміром не більше 12x12 мм) вентиляційних отворів у стінах і повітроводах, розташованих у межах висоти 0,6 м над рівнем підлоги і вікон підвальних поверхів.

4.2.39. Ворота складів повинні мати ширину не менше 2 м, а висоту не менше 2,4 м.

4.2.40. Для зберігання кормів тваринного походження (м'ясо-рибного), а також овочів необхідно встановлювати холодильники, які доцільно розташовувати поряд з кормоцехом, з'єднуючи приміщення критим проїздом, що дає можливість використовувати електронавантажувачі.

4.2.41. Приміщення машинного і апаратного відділень холодильника можуть бути розташовані в окремій будівлі або в прибудові до холодильника, від приміщення якого воно повинно бути відділено капітальною стіною.

4.2.42. Вогнестійкість будівель машинних і апаратних відділень холодильників повинна відповідати СНІП 2.11.02-87.

4.2.43. Приміщення машинного відділення повинно мати не менше двох виходів, максимально віддалених один від одного, зокрема один з них безпосередньо назовні. Двері машинного і апаратного відділень повинні відкриватись у бік виходу.

4.2.44. Висота приміщення машинного відділення до низу несучих конструкцій повинна бути не менше 4,8 м (за виключенням реконструйованих будівель, де допускається висота не менше 3,6 м). Висота підвіконників повинна бути не більше 1,2 м від підлоги.

4.2.45. Підлога машинних і апаратних відділень повинна бути рівною, неслизькою, і виконуватися з негорючих матеріалів. Відмітка підлоги машинного відділення і сполучених з ним через коридор підсобних приміщень не повинна бути нижче рівня території. Якщо ця

відмітка перевищує рівень території, на виході з машинного відділення повинна бути влаштована зовнішня площа із східцями.

4.2.46. Для зберігання зерна, розсипного і гранульованого комбікорму, гранульованого трав'яного корму повинні обладнуватися секційні зерносховища, склади бункерного типу.

4.2.47. Сховища повинні бути обладнані природною і штучною припливно-витяжною вентиляцією.

4.2.48. Трав'яне борошно необхідно зберігати в бетонованих траншеях, які споруджуються на сухих підвищених місцях.

Для захисту від атмосферних опадів над ними влаштовують навіси.

4.2.49. Сховища підстилки для звірів (солома, тирса, стружка деревини) повинні розташовуватися на території ферми в стогах під навісами або в сараях у відповідності з ДБН Б. 2.4.3-95.

4.2.50. Приміщення складу готової продукції повинно бути обладнане пожежною та охоронною сигналізацією, двері оббиті сталевим листом, вікна укріплені ґратами.

4.3. Дільниці технічного обслуговування та ремонту обладнання

4.3.1. Приміщення для технічного обслуговування та ремонту обладнання (слюсарна, дільниця для акумуляторних батарей, столярна та ін.) повинні бути відокремленими і відповідати вимогам ПТЕЕС.

4.3.2. Висота приміщень визначається з врахуванням габаритних розмірів установленого технологічного обладнання і повинна бути не менше 3 м. Кожна дільниця повинна мати один основний прохід шириною не менше 2 м.

4.3.3. У приміщеннях стіни і перегородки повинні бути гладкими, з рівною поверхнею, що піддаються легкій і швидкій очистці. Кольорова обробка приміщень повинна відповідати СН 181-70.

4.3.4. Конструкція підлоги повинна відповідати вимогам СНиП 2.03.13-88.

У приміщеннях, де у відповідності з технологією проведення робіт використовуються кислоти, луги, нафтопродукти, підлога повинна бути виконана з матеріалу стійкого до впливу цих речовин.

Металеве покриття підлоги повинно бути рифленим і мати ухил 0,02° у бік каналізаційних трапів.

4.3.5. На постах технічного обслуговування автомобілів, де необхідний доступ знизу, повинні бути підйомні, канали, приямки або естакади. Висота від підлоги до кінця конструкції покриття тунелю або несучих конструкцій для автомобілів над приямками у місцях проходу людей повинна бути не менше 1,8 м, ширина проходу - 1 м. Для виходу з приямків повинна бути драбина, на стіні приямку - скоби. Виходи з траншеї повинні бути огорожені бар'єром (поручнями) висотою 0,9 м. Стіни каналів, приямків, траншей повинні бути облицьовані керамічною плиткою.

4.3.6. На дільниці для акумуляторних батарей необхідно мати не менше двох приміщень: одно - для приготування електроліту, ремонту акумуляторів та устаткування для зарядки, друге

- для зарядження акумуляторів.

Підлога, стіни і стелажі повинні мати кислотостійке покриття (стіни на висоту не менше 1,75 м).

Для вікон приміщень повинні застосовуватися матові або покриті білою клеєвою фарбою стекла.

На дверях приміщень акумуляторної повинні бути написи: ЗАРЯДНА, ВОГНЕНЕБЕЗПЕЧНО, З ВОГНЕМ НЕ ВХОДИТИ, ПАЛИТИ ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ.

4.4. Санітарно-побутові приміщення

4.4.1. Санітарно-побутові приміщення для працівників повинні відповідати вимогам СНиП 2.09.04-87, Ветеринарно-санітарних правил для звірівницьких господарств.

4.4.2. Санітарно-побутові приміщення необхідно розташовувати в прибудові до виробничих будівель або в окремо розташованих будівлях. У складі приміщень повинні бути: гардеробні, душові, умивальні, убиральні, кімнати особистої гігієни жінок, вживання їжі, відпочинку, курильні, пральні.

4.4.3. Кожна звірівницька бригада повинна мати окрему службово-побутову будівлю з приміщеннями для особистої гігієни, приймання їжі і відпочинку працюючих.

У побутовій будівлі повинен бути обладнаний куточок з охорони праці з інструкціями; плакатами з охорони праці, пожежної безпеки та надання першої долікарняної допомоги потерпілому; схемами руху транспорту та укомплектований медичинською аптечкою.

4.4.4. Керівник (власник) господарства повинен забезпечити умови для дезінфекції, прання, сушіння, прасування і зберігання спецодягу. Доставка забрудненого спецодягу і спецвзуття для знезаражування повинна здійснюватися в закритій тарі.

4.4.5. Підлога в гардеробних, убиральнях, умивальнях, душових примі-щеннях та ін. повинна бути неслизькою, вологостійкою, з ухилом до каналізаційних стоків, стіни і перегородки облицьовані на висоту 1,8 м, а в душових - на висоту

2,5 м вологостійкими матеріалами світлих тонів.

4.4.6. Санітарно-побутові приміщення слід щоденно прибирати і регулярно провітрювати, а також піддавати дезінфекції не рідше одного разу на тиждень. Для мокрого прибирання повинні бути обладнані водорозбірні крани з підведенням гарячої і холодної води.

4.4.7. Для зберігання одягу повинні бути влаштовані гардеробні окремо для чоловіків і жінок. У гардеробних необхідно мати шафи для окремого зберігання вуличного і робочого одягу. Шафи повинні бути виготовлені з вологостійких матеріалів або з матеріалів з вологостійкою обробкою. У обґрунтованих випадках у гардеробних допускається зберігання вуличного і робочого одягу відкритим способом (на вішалках).

Кількість місць для зберігання одягу повинна дорівнювати обліковій кількості працюючих.

4.4.8. Душові повинні розташовуватися сумісно з гардеробними. При душових повинні бути переддушові приміщення і приміщення для переодягання, обладнані лавками з розрахунку 3 місця на кожну душову сітку. Душові обладнуються ін-дивідуальними

змішувачами холодної і гарячої води з арматурою управління, розташованою біля входу в кабину, а також полицями для банних речей, кріючками для рушників і одягу, решітками під ноги і гумовими килимками.

Кількість душових повинна визначатись з розрахунку кількості працюючих у найбільш численній зміні, від 3 до 15 осіб на одну сітку.

4.4.9. Умивальні повинні розташовуватися суміжно з гардеробними робочого одягу. Відстань від умивальників до шаф повинна бути не менше 2 м.

Кількість кранів в умивальниках повинна визначатися з розрахунку кількості працюючих у найбільш численній зміні, від 7 до 20 осіб на один кран.

4.4.10. Убиральні повинні розташовуватися на відстані, що не перевищує 75 м від найбільш віддаленого робочого місця. Відстань до убиралень від робочих місць поза будівлями не повинна перевищувати 150 м.

У шлюзах при убиральнях повинні передбачатись умивальні з розрахунку 1 умивальник на 4 кабін, а при меншій кількості кабін - 1 умивальник на кожну убиральню.

Зовнішні убиральні стаціонарного типу, розміщені на неканалізаційних ділянках, не повинні забруднювати ґрунт, колодязі, скважини. Вигрібні убиральні повинні бути обладнані водонепроникними приймальниками з щільнозакритими кришками і витяжкою з вигребу.

4.4.11. У бригадах, де кількість жінок дорівнює або перевищує 15, повинно бути приміщення для особистої гігієни жінок.

4.4.12. У господарствах з кількістю працюючих 200 чоловік і більше повинні бути їдальні, при меншій кількості працюючих - їдальні - роздавальні (буфети), при чисельності працюючих менше 30 - кімнати для приймання їжі.

Улаштування і утримання приміщень підприємств громадського харчування повинні відповідати вимогам СНиП 2.08.02-89, ДНАОП 7.1.30-1.02-96.

4.5. Охорона навколишнього природного середовища

4.5.1. Діяльність господарств щодо захисту навколишнього природного середовища повинна регламентуватись вимогами Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища", ГОСТ 17.2.3.02 - 78, СНиП 1.02.01 - 85,

ДНАОП 0.03-3.01-71, Санітарних правил охорони поверхневих вод від забруднення стічними водами, НТП 3-91, ОНТП 8-85, цих Правил, інших чинних нормативних документів та методик.

4.5.2. Господарства, незалежно від часу введення їх у дію, повинні бути обладнані спорудами, устаткуванням і пристроями для очищення викидів і скидів та їх знешкодження, зменшення впливу шкідливих факторів на навколишнє природне середовище.

4.5.3. Складування, зберігання або розміщення відходів дозволяється лише при наявності спеціального дозволу на визначених місцевими Радами народних депутатів територіях у межах установлених ними лімітів з додержанням санітарних і екологічних норм.

4.5.4. Забороняється введення в дію господарств, на яких не забезпечено у повному обсязі додержання всіх екологічних вимог і виконання заходів, передбачених у проектах на будівництво та реконструкцію.

4.5.5. Склад проекту по захисту атмосфери від забруднення шкідливими речовинами повинен відповідати ГОСТ 17.2.3.02-78.

Екологічний паспорт повинен складатися згідно з вимогами ДСТУ 3273-95 у відповідності з ГОСТ 17.0.0.04-90.

4.5.6. Викиди речовин, що забруднюють, не повинні перевищувати значень нормативів гранично допустимих викидів установлених для кожного джерела забруднення атмосфери (неорганізованих, вентиляційних викидів).

4.5.7. Для запобігання максимального зниження викидів шкідливих речовин повинні використовуватись найбільш сучасна технологія, методи очистки та інші технічні засоби у відповідності з вимогами санітарних норм проектування підприємств.

4.5.8. Величина гранично допустимих викидів і матеріали по їх обґрунтуванню повинні бути погоджені з органами, які здійснюють державний контроль за охороною атмосфери від забруднення і затверджені в установленному порядку.

Гранично допустимі викиди повинні переглядатися не рідше одного разу в 5 років.

4.5.9. Для відводу виробничих і господарсько-побутових стічних вод господарство повинно обладнуватися каналізацією. Умови і місце відведення очищених стоків у водойми повинні бути погоджені з органами державного санітарного нагляду.

4.5.10. Для підвищення ефективності роботи каналізаційних мереж і будівель біологічної очистки, стічні води від кормоприготувальних цехів повинні підлягати попередній очистці.

Для видалення великих часток, які попадають у каналізаційну мережу після миття кормоприготувальних машин, повинні застосовуватись відстійники з решітками.

Виробничий стік води, який містить зважені речовини і жири, повинен проходити обробку на жиरोуловлювачах типу грязевідстійників.

4.5.11. Первісний поверхневий стік з майданчика звіроферми перед викидом у виробничо-побутову каналізацію слід направляти по відкритій системі водостоків у накопичувальні ємкості секційного типу, решту - по обвідному трубопроводу в кювети доріг або по рельєфу за межі майданчика.

4.5.12. Стічні води від приміщень ветеринарного об'єкта повинні збиратися самостійною каналізаційною мережою і перед випуском їх у загальну мережу (ферми, селища) піддаватися знезараженню, способи якого встановлюються за погодженням з органами державного санітарного нагляду.

4.6. Водопровідні системи і каналізація

4.6.1. Внутрішні системи водопроводу і каналізації звірівницьких господарств і ветеринарних об'єктів повинні відповідати СНиП 2.10.03-84, СНиП 2.04.01-85, СНиП 2.04.02-84, СНиП 2.04.03-85, НТП 3-91, ОНТП 8-85, Ветеринарно-санітарним правилам для звірівницьких господарств.

4.6.2. Будівлі і приміщення повинні бути обладнані водопроводом для подачі води питної якості для напування звірів, приготування кормів, наповнення басейнів для нутрій та технічної -

для миття обладнання, прибирання приміщень, тощо.

Допускається наповнення водою басейнів і каналів на фермах для нутрій з відкритих водоймищ за погодженням з органами державного ветеринарного і са-нітарного нагляду.

4.6.3. Забезпеченість водою для виробничих потреб повинна відповідати НТП 3-91.

Вода, що використовується для питних, технологічних, господарсько-побуто-вих потреб повинна відповідати вимогам ГОСТ 2874-82*.

4.6.4. Шеди для утримування звірів повинні бути обладнані поїлками. Вода до поїлок подається по трубах, прокладених уздовж шедів або шлангами від гід-рант-колонок. Узимку вода для напування звірів повинна подаватися теплою.

4.6.5. Питні фонтанчики або установки для забезпечення газованою водою необхідно встановлювати на відстані не більше 75 м від робочих місць.

4.6.6. При відсутності господарсько-питного водопроводу встановлюються питні бачки з насадками, які фонтанують. Насадки питних бачків і фонтанчики повинні розташовуватись не нижче 1 м від підлоги.

4.6.7. Водозабірні споруди з відкритих і підземних джерел, які знаходяться в підпорядкуванні господарства, повинні мати технічну документацію, погоджену в установленому порядку з місцевими органами державного санітарного нагляду.

Джерела централізованого господарсько-питного водопостачання повинні відповідати ГОСТ 2761-84.

4.6.8. Водозабірні споруди для питної води повинні мати зону суворого са-нітарного режиму, розміри якої встановлюються у відповідності з чинними буді-вельними нормами і погоджуються з місцевими органами державного санітарного нагляду. Зона повинна бути огорожена, у темну пору доби освітлена.

4.6.9. Резервуари води для технічних і господарсько-питних цілей, що розміщені поза будівлями, повинні бути закриті, а резервуари розташовані в землі, обнесені огорожею висотою 1,2 м.

4.6.10. Огляд і перевірка стану всіх водонапірних пристроїв (колодязів, гід-рантів, насосів та ін.) повинні проводитись обслуговуючим персоналом не рідше одного разу в місяць у відповідності з графіком, затвердженим керівником господарства.

4.6.11. Для відводу виробничих і господарсько-фекальних стічних вод господарства повинні бути обладнані каналізацією.

4.6.12. Каналізаційні стоки повинні відводитися внутрішньоплощадочною мережею до каналізаційної насосної станції, а потім напірним колектором подаватись на площадку полів фільтрації.

4.6.13. Для збирання, транспортування і утилізації зливових стічних вод з території звірівницької ферми повинна бути передбачена мережа зливової каналі-зації.

Самопливна каналізаційна мережа повинна бути обладнана керамічними трубами діаметром 150 мм.

4.6.14. Очисні споруди, станції перекачування і інші установки для стічних вод не повинні бути джерелами забруднення ґрунту, води і повітря.

Місце розташування очисних споруд, умови очищення, видалення і спуску стічних вод повинні бути погоджені з органами державного санітарного нагляду і відповідати вимогам Санітарних правил охорони поверхневих вод від забруднення стічними водами.

4.6.15. Виробничі стічні води від кормоцеху і цеху обробки шкурок повинні бути очищені на локальних очисних спорудах перед скиданням їх у зовнішню мережу каналізації.

4.6.16. Приміщення для лікувальних процедур, розтиральна, утилізаційна, а також приміщення для дезінфекції транспортних засобів, тари і обробки спецодягу повинні бути обладнані трапами для відводу рідини.

4.6.17. Планування території автозаправного пункту і розташування водоприймальних пристроїв повинні виключати попадання стічних вод і нафтопродуктів за межі цієї території.

Дощові, талі та стічні води від миття території автозаправного пункту повинні скидатися в зливову або виробничу каналізацію без улаштування місцевих очисних установок або у водоймища після їх очистки на місцевих очисних установках. Зазначені стічні води автозаправних пунктів допускається збирати в резервуар стічних вод з наступним їх вивозом.

4.6.18. Самопливний трубопровід для відводу стічних вод від постів миття автомобілів до місцевих очисних установок повинен бути діаметром не менше 200 мм і укладений з ухилом не менше 0,03.

4.6.19. Для запобігання проникнення газів з каналізаційної мережі в технологічне обладнання або приміщення всі санітарні прилади і приймальники, ус-тановлені на мережах господарсько-фекальної і виробничої каналізації, повинні бути обладнані решітками і гідравлічними затворами.

4.6.20. У колодязях і камерах мереж водопостачання, каналізації і інших спорудах повинні бути влаштовані драбини або скоби для спускання робітників.

Робота в каналізаційних колодязях повинна виконуватися у відповідності з вимогами наведеними в розділі 6.6. цих Правил.

4.7 Опалення і вентиляція

4.7.1. Системи опалення, вентиляції і кондиціонування повітря виробничих, підсобних і допоміжних приміщень, будівель і споруд повинні забезпечувати на постійних робочих місцях і в робочій зоні, під час проведення робіт, мете-орологічні умови (температуру, відносну вологість, швидкість руху повітря), а також зменшувати концентрацію шкідливих речовин у повітрі робочої зони у відпо-відності з СНиП 2.10.03-84, СНиП 2.04.05-91, СНиП 2.09.04-87, СНиП 2.11.01-85*, ГОСТ 12.4.021-75*, ГОСТ 12.1.005-88, ОНТП 8-85, ДНАОП 0.03-3.01-71.

4.7.2. Система опалення, обігрівальні прилади, теплоносії і їх граничні показники температури повинні відповідати вимогам СНиП 2.04.05-91.

4.7.3. Опалювальні прилади у виробничих приміщеннях з постійними робочими місцями на відстані 2м або менше від вікон, у місцях з розрахунковою температурою зовнішнього повітря у холодну пору року мінус 15°C і нижче, слід розміщувати під світловими прорізами (вікнами) для захисту працюючих від холодних потоків.

4.7.4. При експлуатації опалювальних пристроїв не дозволяється захаращувати прилади опалення будь-якими предметами, сушити будь-що на опалювальних приладах і

трубопроводах.

4.7.5. Трубопроводи пари і гарячої води повинні бути покриті теплоізолюючим матеріалом, а опалювальні прилади огорожені. Температура на поверхні огорожень не повинна перевищувати 45° С.

4.7.6. У всіх приміщеннях господарства повинна передбачатися вентиляція: природна, з механічним спонуканням або змішана.

Вентиляція повинна забезпечувати мікроклімат і вміст шкідливих речовин у повітрі робочої зони у відповідності з установленими нормами.

4.7.7. Стан повітряного середовища у виробничих приміщеннях і на робочих місцях повинен відповідати ГОСТ 12.1.005-88.

4.7.8. Приміщення повинні бути обладнані припливно-витяжною вентиляцією. Допускається влаштовувати природну вентиляцію у приміщеннях з нормою повітрообміну рівній або менше одиниці.

Улаштування припливно-витяжної вентиляції сполучених між собою приміщень повинно виключати можливість надходження повітря з приміщення з більшою концентрацією пари або пилу в приміщення з меншим вмістом цих речовин.

4.7.9. Технологічне обладнання, що утворює і виділяє тепло, вологу, пил (котли варильні, машини і ванни для миття тари, інвентаря, протрушувальний барабан для обробки шкурок та ін.) повинно бути обладнане місцевими відсмоктувачами.

У приміщеннях, де встановлене обладнання з місцевими відсмоктувачами, повинна передбачатися загально-обмінна припливно-витяжна вентиляція.

Системи місцевих відсмоктувачів і загальнообмінної вентиляції повинні бути відокремленими.

4.7.10. У системах механічної припливної вентиляції повинно бути передбачене очищення зовнішнього повітря, що подається, і його підігрів у зимовий період. Забір повітря для припливної вентиляції повинен здійснюватися в зоні найменшого забруднення на висоті не менше 2 м від землі.

Висота шахти викидів витяжної вентиляції повинна бути вище конька даху або поверхні площини покрівлі не менше 1 м.

4.7.11. Камери для охолодження, у яких зберігаються коренебульбоплоди повинні бути обладнані механічною припливною вентиляцією, не зв'язаною з іншими системами вентиляції приміщень.

4.7.12. Включення вентиляції зарядного приміщення в загальну вентиляцію забороняється.

Відсмоктування газів повинно здійснюватися як з верхньої, так і з нижньої зони приміщення, причому відсос з верхньої зони повинен бути більш інтенсивний.

4.7.13. Природна вентиляція повинна здійснюватися в усіх складських приміщеннях без виділення шкідливих речовин або речовин з неприємним запахом.

4.7.14. Вентиляційні камери повинні бути постійно закриті на замок. Вхід стороннім особам у вентиляційні камери не дозволяється.

4.7.15. Електродвигуни вентиляторів вентиляційних систем приміщень, де зберігаються вибухонебезпечні речовини, повинні бути у вибухобезпечному виконанні.

4.7.16. Перед пуском в експлуатацію вперше змонтованих вентиляційних установок, а також після їх реконструкції, повинні бути проведені випробування і налагодження із складанням приймально-здавальних актів і паспортів на ці ус-тановки.

4.7.17. Керівник господарства наказом призначає відповідальних осіб за тех-нічний стан і обслуговування вентиляційного обладнання.

4.7.18. Експлуатаційний режим роботи установок (систем) вентиляції повинен визначатися інструкціями, у яких передбачаються строки профілактичного обслуговування вентиляційних камер, повітроводів, фільтрів і іншого вентиляційного обладнання, а також заходи пожежної безпеки, порядок дій обслуговуючого персоналу при виникненні пожежі або аварій.

4.7.19. Експлуатація вентиляційних установок повинна здійснюватися з дотриманням основних вимог охорони праці:

очищення і ремонт електродвигунів, вентиляторів, насосів тощо повинні проводитися після повної зупинки обертів частин;

при виявленні підвищеного шуму, ударів або вібрації вентиляційне обладнання повинно негайно відключатись.

4.7.20. При експлуатації вентиляційних систем не дозволяється:

захащувати вентиляційні камери, канали і площадки сторонніми предметами;

використовувати вентиляційні канали як димоходи;

підключати до вентиляційних каналів газові і опалювальні прилади;

випалювати накопичені в повітроводах, зонтах жирові нашарування і інші горючі речовини;

закривати витяжні канали, отвори і решітки;

залишати двері вентиляційних камер відчиненими;

включати вентиляційне обладнання при відсутності огороження приводних ремнів, з'єднувальних муфт і частин обладнання, що обертається.

4.8. Освітлення

4.8.1. У виробничих і допоміжних приміщеннях повинно бути природне і штучне освітлення.

Природне освітлення повинно відповідати вимогам СНиП II-4-79,

НАОП 2.0.00-2.03-84, Галузових норм освітлення сільськогосподарських підприємств, будівель і споруд.

4.8.2. Виробничі і адміністративні приміщення з тривалим перебуванням працівників повинні мати природне освітлення.

4.8.3. Скло віконних отворів необхідно очищати від пилу і бруду по мірі забруднення, але не рідше двох разів на рік, а в приміщеннях із значним виділенням пилу - не рідше одного разу в місяць.

4.8.4. Норма освітлення допоміжних приміщень повинна прийматися не менше величин наведених у додатку 1, а в зоні розміщення звірів і місцях виконання робіт згідно з додатком 2.

4.8.5. Територія, ферма і приміщення повинні бути обладнані робочим, черговим, аварійним і охоронним освітленням.

4.8.6. Робоче освітлення повинно встановлюватися в усіх приміщеннях, на території, платформах, площадках для забезпечення нормальної роботи, проходу людей і руху транспорту при недостатньому природному освітленні та у темну пору доби.

4.8.7. Чергове освітлення повинно передбачатись у місцях утримання звірів. Світильники чергового освітлення виділяються з числа світильників робочого освітлення рівномірно по проходах між шедами, їх кількість повинна складати 10% від загальної кількості світильників.

4.8.8. Світильники по виконанню повинні відповідати вимогам
ГОСТ 19348-82.

4.8.9. Для освітлення приміщень, території, площадок висота підвісу світильників повинна бути:

у приміщеннях від рівня підлоги - не менше 2,5 м;

у складських приміщеннях відстань світильників до верху вантажів і тари - не менше 0,5 м;

для території - не менше 3,5 м;

для автомобільних доріг і проїздів - не менше 6 м.

4.8.10. Аварійне освітлення необхідно застосовувати у разі аварійного відключення робочого освітлення і необхідності продовження робіт при евакуації людей і звірів.

Аварійне освітлення повинно передбачатися у приміщеннях з кількістю працюючих понад 50 чоловік, у місцях небезпечних для проходу людей, в основних переходах і на сходах.

Аварійне освітлення повинно забезпечувати:

освітленість робочої поверхні не менше 5% від норми, установленної для освітлення робочого місця при системі загального освітлення, але не менше 2 лк;

освітленість підлоги основних проходів і сідців сходів не менше 0,5 лк.

4.8.11. Світильники аварійного освітлення повинні відрізнятися від світильників робочого освітлення типом, розміром або спеціально нанесеними на них знаками. Арматура аварійного освітлення повинна мати розпізнавальне пофарбування.

Лінії аварійного освітлення не повинні мати штепсельних розеток.

4.8.12. Для аварійного і евакуаційного освітлення необхідно застосовувати:

лампи розжарювання; люмінесцентні лампи - у приміщеннях з мінімальною температурою повітря не менше 5°C за умов живлення в усіх режимах перемінним струмом напругою не нижче 90% від номінальної.

Застосування ксенонових ламп, ламп ДРЛ, металогалогенних, натрієвих ламп високого тиску для аварійного і евакуаційного освітлення не дозволяється.

4.8.13. Охоронне освітлення необхідно передбачати уздовж кордону території, яка охороняється в темну пору доби. Освітленість її повинна бути 0,5 лк на рівні землі в горизонтальній площині.

4.8.14. У пожежонебезпечних зонах необхідно застосовувати світильники, що мають відповідний ступінь захисту.

4.8.15. Лампи розжарювання і газорозрядні лампи повинні бути поміщені в захисну і світлорозсіювальну арматуру. Застосування відкритих ламп не дозволяється.

4.8.16. Контроль освітленості повинен проводитись не рідше одного разу на рік, а також після кожної групової заміни джерел світла. Контроль повинен здійснюватися вимірюванням освітленості на робочих місцях, перевіркою відповідності типів і кількості освітлювальних приладів, а також їх розміщення.

Вимірювання рівня освітленості повинно проводитися в площині робочої поверхні у відповідності з ГОСТ 24940-81.

4.8.17. Експлуатація освітлювальних установок повинна проводитись у відповідності з ПТЕЕС.

Усі роботи по технічному обслуговуванню і очищенню світильників повинні проводитись лише при знятті напруги і їх охолодженні.

4.8.18. Люмінесцентні лампи, що вийшли з ладу, і інші джерела світла, які містять ртуть, повинні зберігатися упакованими в спеціальному приміщенні і періодично вивозитися для дезактивації і знищення у спеціально відведені місця.

4.9. Шум і вібрація

4.9.1. Допустимі рівні шуму на робочих місцях повинні бути у відповідності з ГОСТ 12.1.003-83 та Санітарними нормами допустимих рівнів шуму на робочих місцях (СН-3223-85) і відповідати додатку 3.

4.9.2. Рівні вібрації повинні бути у відповідності з ГОСТ 12.1.012-90 та Санітарними нормами вібрації робочих місць (СН-3044-84) і відповідати додатку 4.

4.9.3. Основним джерелом шуму в робочих зонах виробничих приміщень і на території господарства являються:

транспортери, машини для миття і попереднього подріблення, дробилки, установка для відкати шкірок, протрясний барабан, сушилки;

верстати метало- і деревообробні, насосні агрегати, вентилятори, компресори, парові і водогрійні котли;

транспортно-технологічні засоби - автомобілі, екскаватори, крани промислові і будівельні, автонавантажувачі, машини наземного безрейкового електрифікованого транспорту, трактори.

4.9.4. Колективні і індивідуальні засоби захисту працівників від шуму повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.1.029-80 і СНиП II-12-77.

4.9.5. Зниження шуму і вібрації треба забезпечувати наступними заходами:

обмежувати окружні швидкості обертання колес вентиляторів і швидкість ру-ху повітря;

обладнувати системи шумогасниками і звукоізолювати повітроводи;

передбачати установку вентиляторів і електродвигунів на вібро- і звукопоглинальних основах;

забезпечувати розрив між фундаментами під обладнанням і стінами будівель;

установлювати, по можливості, вентиляційне обладнання з підвищеним рівнем шуму і вібрації в камерах із звукоізоляційними або звукопоглинаючими стінками;

з'єднувати вхідні і вихідні отвори кожуха вентилятора із повітроводами за допомогою гнучких вставок;

періодично оглядати і замінювати підшипники вентилятора;

усувати люфти шківів або з'єднувальних муфт, клинопасових і плоскостасових передач;

не допускати при проведенні ремонтних і налагоджувальних робіт порушення балансування колеса вентилятора і ротора електродвигуна;

обладнання, робота якого супроводжується інтенсивною вібрацією, встановлювати на фундаменти, що відокремлені від конструкції будівлі;

зменшувати вібрацію на шляхах розповсюдження засобами віброізоляції і вібропоглинання (застосування спеціальних сидінь, площадок з пасивною пружинною ізоляцією, гумових, паролонових та інших настилів);

проводити своєчасно плановий і попереджувальний ремонт машин з обов'язковим післяремонтним контролем вібраційних характеристик;

вилучати контакт працюючих з вібріруючими поверхнями за межами робочого місця, або робочої зони (улаштування огорожень, сигналізації, блокування, попереджувальних написів та ін.);

використовувати віброгасильні рукавиці при роботі на пневматичному інструменті.

4.9.6. Звукоізоляційні і звукопоглинальні матеріали, які використовуються, повинні бути вогнестійкими і важкогорючими.

4.9.7. Виробниче обладнання, що створює шум і вібрацію, повинно мати паспорт, де зазначаються шумові характеристики і рівні вібрації під час роботи цього обладнання.

4.9.8. Шум і вібрацію обладнання необхідно визначати на холостому режимі і під час навантаження.

4.9.9. Забороняється проводити модернізацію і реконструкцію обладнання, що приводять до підвищення рівнів шуму і вібрації.

4.9.10. У господарстві повинен бути забезпечений контроль рівнів шуму і вібрації на робочих місцях не рідше одного разу в рік.

5. ВИМОГИ ДО ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ І РОБОЧИХ МІСЦЬ

5.1. Загальні вимоги

5.1.1. Технологічні процеси повинні здійснюватись у відповідності з вимогами ГОСТ 12.3.002-75, ГОСТ 12.3.009-76, інструкціями з експлуатації обладнання заводів-виготовлювачів, що містять вимоги безпеки при виконанні робіт даного виду, Санітарних правил організації технологічних процесів та гігієнічних вимог до виробничого обладнання, Ветеринарно-санітарних правил для звірівницьких господарств, цих Правил і нормативно-технічної документації, затвердженої в установленому порядку керівником господарства.

5.1.2. Розробка нових технологій, засобів виробництва, засобів колективного і індивідуального захисту працюючих повинні проводитись з урахуванням вимог щодо охорони праці та пожежної безпеки. Забороняється впровадження нових технологій і зазначених засобів без попередньої експертизи проектної документації на їх відповідність нормативним актам про охорону праці.

5.1.3. Забороняється застосування у господарстві шкідливих речовин на які не розроблені гранично-допустимі концентрації їх вмісту в повітрі робочої зони, методика, засоби метрологічного контролю і які не пройшли токсикологічну експертизу.

5.1.4. У разі надходження на підприємство нових небезпечних речовин або наявності такої їх кількості, що необхідно вживати додаткові заходи безпеки, керівник повинен завчасно повідомити про це відповідні органи державного нагляду за охороною праці та держпожнадзора, розробити і узгодити з ним заходи щодо захисту здоров'я і життя працюючих і охорони навколишнього середовища.

5.1.5. Виробничі процеси, пов'язані з виділенням шкідливих речовин і функціонуванням технологічного обладнання (робоче місце відкати шкур, зарядка акумуляторних батарей) повинні виконуватись в ізолюваних приміщеннях з обов'язковим улаштуванням у них ефективної вентиляції і герметизації обладнання.

Вміст шкідливих речовин у повітрі робочих зон виробничих, допоміжних і підсобних приміщень не повинно перевищувати гранично-допустимих концентрацій, наведених у додатку 5.

Нормативні значення оптимальних і допустимих параметрів мікроклімату в робочій зоні виробничих приміщень наведені в додатку 6.

5.1.6. Усі технологічні процеси, пов'язані з навантаженням і розвантаженням, транспортуванням, переробкою сировини та ін. повинні бути максимально механізовані.

5.1.7. Роботи з підвищеною небезпекою виконуються за нарядом-допуском, визначаються і затверджуються керівником господарства.

Примірний перелік робіт, що виконуються за нарядом допуском наведений в додатку 7.

Наряд-допуск погоджується з службою охорони праці (з реєстрацією в спеціальному журналі і присвоєнням наступного номера), призначається відповідальна особа, яка контролює виконання цих робіт.

Наряд-допуск оформляється в двох екземплярах, які після затвердження передаються начальнику дільниці.

Начальник дільниці передає один екземпляр відповідальному за підготовчі роботи.

Після виконання робіт по підготовці об'єкта обидва екземпляри підпи-суються особами, відповідальними за підготовку і проведення робіт з підвищеною небезпекою, які підтверджують повноту виконання підготовчих робіт і заходів, що забезпечують безпеку проведення самих робіт.

Один екземпляр наряду-допуску після закінчення робіт передається в службу охорони праці і зберігається у справах служби не менше трьох місяців.

Другий екземпляр знаходиться у посадової особи, відповідальної за проведення цих робіт, і після їх закінчення зберігається у справах не менше трьох місяців.

5.1.8. Наряд-допуск визначає обсяг і склад підготовчих робіт, послідовність їх виконання, заходи безпеки, періодичність аналізів повітряного середовища і засоби захисту працюючих. Забороняється змінювати обсяги робіт, передбачені нарядом-допуском, убік їх збільшення.

5.1.9. Наряд-допуск видається тільки на одну бригаду, на один вид робіт, на одну зміну. Якщо ці роботи не закінчені в установлений термін, умови і склад бригади не змінилися, то наряд-допуск може бути продовжений начальником ділянки на наступну зміну.

Форма наряду-допуску наведена в додатку 8.

5.1.10. Технологічні процеси повинні передбачати:

узгодженість операцій технологічних процесів, що виключають виникнення шкідливих і небезпечних виробничих чинників;

безвідмовну дію технологічного обладнання і засобів захисту працівників протягом термінів, які визначаються нормативно-технічною документацією. Під час організації і проведення технологічних процесів повинна передбачатись система контролю і керування технологічним процесом, що забезпечує захист працюючих і аварійне відключення виробничого обладнання;

запобігання можливим розливам та виділенням;

правильне поводження зі звірами;

правильне складування вантажів;

зnezараження територій і приміщень;

завантаження технологічного обладнання з забезпеченням рівномірного ритму роботи;

попередження вибухів та пожеж.

5.1.11. Організація робочих місць повинна відповідати ГОСТ 19605-74, ГОСТ 12.2.061-81.

5.1.12. Робочі місця повинні бути забезпечені достатньою площею для розміщення допоміжного обладнання, а також для зберігання необхідного інвентаря, оснащення, заготовок і оброблених виробів, бути зручними для працюючих, не заважати їх діям.

5.1.13. Мінімальна довжина робочого місця повинна бути 0,8 м на одного працюючого, при використанні контейнерів, ящиків тощо - не менш, ніж 1,4 м.

5.1.14. На кожному робочому місці, де робота виконується сидячи, повинні бути установлені зручні стільці, табуретки. Не дозволяється використовувати для цих цілей бочки, ящики та інші випадкові предмети.

5.1.15. На робочому місці під ногами робітника, який обробляє шкурки, повинен бути справний решітчастий настил, у якого відстань між планками повинна складати не більше

0,025 - 0,030 м. Висота настила повинна бути 0,05 - 0,06 м від підлоги.

5.1.16. Робочі поверхні столів не повинні мати гострих кутів, країв, швів, задирок та інших дефектів.

5.1.17. Обслуговуючий персонал повинен: виконувати інструкції з охорони праці, звертаючи увагу на перевірку безпечної дії арматури, контрольно-вимірювальних приладів і захисних пристроїв; не залишати робоче місце при працюючій машині чи механізмі; палити і вживати їжу тільки в спеціально відведених і обладнаних для цього приміщеннях; слідкувати за чистотою робочого місця і проходів; виконувати тільки ту роботу, якій вони навчені і пройшли інструктаж; використовувати обладнання, інструмент і пристрої тільки по їх прямому призначенню; не передавати свою роботу іншій особі без дозволу керівника; у разі нещасного випадку терміново звертатись у медпункт і повідомляти відповідних посадових осіб про причину, що викликала травму.

5.1.18. Усі працівники господарства, що виконують технологічні процеси, повинні дотримуватись вимог особистої гігієни у відповідності з Ветеринарно-санітарними правилами для звірів господарств.

5.1.19. У кожному господарстві необхідно у зазначені строки проводити атестацію робочих місць за умовами праці у всіх цехах, дільницях, бригадах на відповідність нормам і вимогам нормативних документів по охороні праці та цих Правил згідно з ДНАОП 0.05-8.04-92.

5.1.20. Працівники повинні забезпечуватися спецодягом, спецвзуттям та іншими засобами індивідуального захисту згідно ДНАОП 0.05-3.03-81 та Типових галузевих норм безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам сільського та водного господарства.

5.1.21. Одяг робітників, які обслуговують обладнання, повинен бути застіб-нутий, або зав'язаний так, щоб не залишалось звисаючих кінців.

5.1.22. Кожне відділення (бригада) має бути забезпечено милом, згідно з ДНАОП 0.05-3.06-22, рушниками або електрорушниками, дезінфікуючим розчин-ом, медичинською аптечкою першої допомоги.

5.1.23. Прання і дезінфекція спецодягу і спецвзуття проводиться за рахунок господарств не рідше одного разу на тиждень.

5.2. Обслуговування звірів

5.2.1. Звірівницькі господарства повинні знаходитися на режимі підприємства закритого типу. Вхід і вїзд у виробничу зону господарства стороннім особам і транспорту не дозволяється.

Обслуговуючий персонал повинен проходити через ветеринарно-санітарний пропускник, а вїзд транспорту - здійснюватись через постійно діюче дезінфекційно-промивочне приміщення - дезбар'єр.

5.2.2. Перед початком роботи весь персонал, який працює у виробничій зоні, повинен замінити свій верхній одяг і взуття у ветеринарно-санітарному пропускнику на чистий і продезінфікований.

Виходити в спецодязі і спецвзутті, а також виносити їх за межі виробничої зони не дозволяється.

5.2.3. Особи, які відвідують виробничу зону, повинні пройти у ветеринарно-санітарному пропускнику санітарну обробку. Для цієї мети у ньому повинен бути резерв спецодягу і спецвзуття.

Доступ цих осіб до кормів і звірів не дозволяється.

5.2.4. До обслуговування хутрових звірів допускається персонал, який пройшов медичний огляд, навчання та інструктаж по охороні праці на робочому місці.

5.2.5. Кожний робітник, якого допустили до обслуговування звірів, повинен ознайомитися з основними зооветеринарними правилами, знати поведки звірів і правила поводження з ними.

5.2.6. При переведенні на обслуговування звірів іншого виду, чи при введенні в експлуатацію нового виду обладнання, пристроїв робітник повинен пройти позаплановий інструктаж з охорони праці.

5.2.7. Поголів'я звірів і увесь інвентар, необхідний для його обслуговування, закріплюють персонально за робітниками, які обслуговують звірів.

5.2.8. Звірі на звірофермі утримуються в клітках, які надійно закриваються дверцятами. Улаштування заборів повинно виключати можливість їх відкривання звірами.

5.2.9. Робоче місце робітника не повинно бути загрозоване сторонніми предметами, які заважають вільному проходу по шеду.

5.2.10. Для виконання робіт по обслуговуванню звірівницьких ферм усередині виробничої зони має бути виділений спеціальний постійно закріплений транспорт (автомашини, автокари, трактори).

5.2.11. При роздачі кормів робітник повинен бути уважним до сигналів, які подаються водієм транспортних засобів.

5.2.12. Корм роздавати необхідно спеціальними лопатками або іншими пристроями, інвентарем, закріпленим за кожним робітником.

5.2.13. При прийманні корму із корморозвізника у візок чи підвісну вагонетку необхідно знаходитися збоку, в стороні від колії колеса корморозвізника і підтримувати візуальний контакт з його водієм.

5.2.14. Не дозволяється очищати горловину вивантажувального шнека кормороздавача від залишків корму руками.

5.2.15. При експлуатації підвісних доріг необхідно кожний день перевіряти справність і міцність їх кріплення, розходження рейок у місці стику.

5.2.16. Необхідно перевіряти наявність та справність торцевих обмежувачів на кінцях рейки підвісного шляху, не допускати зїзду вагонетки з рейки.

5.2.17. Перед завантаженням вагонеток з перекидним кузовом необхідно перевірити надійність дії запірною пристрою.

5.2.18. При використанні наземних візків необхідно звертати увагу на стан підлоги кормових проходів. Там не повинно бути вибоїн, нерівностей і сторонніх предметів.

5.2.19. Не допускається перевантаження підвісних і наземних кормороздавальних візків кормом. При переміщенні підвісних і наземних візків необхідно йти слідом за ними, рухаючи їх перед собою.

5.2.20. При роздаванні кормів мобільними кормороздавачами не дозволяється проводити очистку їх робочих органів і ремонт при працюючому двигуні або незнятій напрузі.

5.2.21. При роздаванні кормів із відер необхідно дотримуватися граничних норм підймання і переміщення важких речей викладених у підрозділі 5.11.

5.2.22. Перед комплектуванням основного стада звірів і перед відсаджуванням молодняка шеда, клітки і інші приміщення для утримання звірів необхідно піддавати механічній очистці, миттю, ремонту і профілактичній дезінфекції.

5.2.23. Кормушки, кормові дощечки і столики необхідно очищати від корму після кожного годування. Поїлки необхідно мити, клітки чистити від гною не рідше одного разу на тиждень.

5.2.24. При подачі води необхідно не допускати її розливу та вживати заходи щодо усунення підтікання води з автопоїлок.

5.2.25. При чищенні домиків, заміні підстилки і проведенні інших робіт необхідно перегнати звіря у вигул клітки, перекрити лаз шиббером.

5.2.26. Не дозволяється складувати в шедах підстилочний матеріал більше, ніж потрібно для одного дня. Всі відходи, сторонні предмети, сміття необхідно складувати у відведених місцях для дальшого вивезення з території ферми.

5.2.27. У зимовий час необхідно своєчасно чистити підїзний шлях, не допускати намерзання льоду, а слизькі ділянки посипати піском або шлаком.

5.2.28. Підстилка, яка застосовується в домиках для звірів, повинна бути з м'якої соломи або стружок. Застосовувати запліснявілу або пошкоджену гризунами підстилку не дозволяється.

5.2.29. Спецодяг, переносні клітки та інший інвентар по догляду за звірами повинен бути маркований і закріплений за кожним відділенням (бригадою) звіроферми. Передача указаних предметів іншим відділенням (бригадам) не дозволяється.

5.2.30. Усередині ферми (відділення, бригади) звірів переносять або перевозять у транспортних ящиках або клітках. Після використання ящик або клітку дезінфікують.

5.2.31. Транспортна клітка для переносу звірів повинна мати два дна (внутрішнє, зтянуте сіткою, і зовнішнє, щільне, непроникливе для рідини), дверці з міцними запорами. Ручки для перенесення кліток роблять такими, щоб звірі не могли поранити руку робітника.

5.2.32. При ловлі звірів необхідно користуватися захисними рукавицями, сачками, пастками, рогатками, а для фіксації пащі звірів - затисками, шворками.

5.2.33. Поводження зі звірами повинно бути впевненим і спокійним.

5.2.34. Необхідно дотримуватися чіткого виконання розпорядку дня в цілях вироблення у звірів "кормового" рефлексу і спокійної вдачі.

5.2.35. Норок і соболів під час втечі необхідно ловити сітчастим сачком з металевим кільцем. Звіра накривають сачком і притискають до підлоги або землі і беруть рукою, одітою в спеціальну рукавицю, разом із сіткою за шию, ближче до голови; другою рукою, також у рукавиці, беруть за тулуб і витягують із сачка.

5.2.36. Нутрію необхідно ловити за хвіст ближче до його середини або основи і трохи піднімають. Коли тварина робить рух уперед, її беруть за задні лапи, потім другу руку підводять збоку живота до грудей і таким чином тримають.

5.2.37. Лисиць і песців у клітці необхідно ловити за допомогою рогатки. Один робітник притискує голову звіра рогаткою до підлоги або стінки клітки і, беручи його за задні лапи і хвіст, підтягує до дверцят. Другий робітник захвачує уші і частину загривка, другою рукою - шию і витягує звіра із клітки.

5.2.38. Ловля лисиць і песців за допомогою металевих щипців виконується одним робітником, який захвачує звіра щипцями за шию і, беручи його рукою за задні лапи і хвіст витягує із клітки.

5.2.39. При бонітуванні норок необхідно використовувати бонітувальні садки. При бонітуванні песців і лисиць звіра фіксують затисками або шворками.

5.2.40. При роздаванні кормів звірам у клітці необхідно застосовувати лопату з держакон не менше ширини клітки.

5.2.41. Чистка кліток, домиків виконується за допомогою скребків і щіток з держакон довжиною більше ширини клітки на 0,5 м.

5.2.42. Перед тим як піти на відпочинок (вихідний день або відпустка) робітник повинен повісити застерігаючий напис на домиках з агресивними звірами і повідомити за них підмінних робітників.

5.2.43. При виявленні у звіра ознаки захворювання необхідно сповістити про це ветеринарного працівника.

5.2.44. Для доставки трупів звірів у ветеринарний пункт необхідно мати металеву тару із щільно закритими кришками; звільнивши тару її необхідно ретельно промити гарячою водою і продезінфікувати.

Шкурки із здохлих звірів знімають постійно закріплені робітники у спеціально відведеному приміщенні.

5.2.45. При перевезенні звірів у вагонах, літаках, суднах допускається розміщення кліток у декілька ярусів біля стін. Клітки необхідно міцно закріплювати.

5.2.46. При обслуговуванні звірів робітники - звіроводи, підсобні робітники, бригадири звірівницьких ферм повинні бути безкоштовно забезпечені, у відпо-відності з типовими галузевими нормами, спецодягом, спецвзуттям, засобами ін-дивідуального захисту:

халатом бавовняним, фартухом прогумованим, нарукавниками гумовими, чоботами гумовими;

на надвірних роботах зимою додатково:

курткою бавовняною на утеплювальній прокладці, штанами бавовняними на утеплювальній прокладці, валянками;

робітники і бригадири, безпосередньо зайняті обслуговуванням звірів додатково:

рукавицями шкіряними;

санітарним одягом:

халатом бавовняним, галошами, косинкою або ковпаком.

5.3. Приготування кормів

5.3.1. Перед приготуванням кормів необхідно перевірити справність обладнання, інструментів, надійність кріплення щитків, решіток, кожухів і інших захисних пристроїв, установлених на обладнанні, упевнитися в справності заземлення технологічного обладнання.

5.3.2. Робочі місця повинні утримуватися в чистоті. Підлога, трапи, драбини і поверхня обладнання не повинні бути слизькими.

5.3.3. При пуску кормоприготувальної машини (агрегату) необхідно попередньо дати сигнал включення і перевірити її роботу на холостому ході. З досягненням робочих обертів не повинно бути вібрації, сторонніх шумів і стуків.

5.3.4. Під час роботи кормоприготувальної машини (агрегату) не допускається підтягувати болтові і інші з'єднання, змазувати поверхні, які труться, а також проводити натягування ремнів і ланцюгів.

5.3.5. Перед початком проведення технічного огляду, обслуговування та ремонтних робіт, які потребують зняття захисних кожухів і кришок необхідно виключити кормоприготувальну машину (агрегат) від електромережі і вивісити на пусковому апараті (пристрої) табличку з попереджувальним написом: НЕ ВКЛЮЧАТИ! ПРАЦЮЮТЬ ЛЮДИ.

При проведенні оглядів, ремонту і регулювання механізмів різання (подріблення) кормоприготувальних машин (агрегатів) необхідно пересвідчитися щодо надійної фіксації робочих органів з ножами.

5.3.6. У випадку якщо камери, труби і циклони забилися кормом кормоприготувальну машину (агрегат) необхідно зупинити для очищення, яке проводять з вимогами охорони праці наведеними в пункті 5.3.5.

5.3.7. При розділенні туш мороженого мяса стрічковими та циркулярними пилами, а також розрубувальними машинами необхідно працювати в захисних окулярах.

5.3.8. Подачу м'яса до стрічкового полотна для дальшого його розпилювання необхідно виконувати при допомозі спеціального стола. Подавати м'ясо руками на стрічкове полотно не дозволяється.

5.3.9. Для безпеки робітників, які знаходяться поруч, від випадково відлі-таючих осколків кісток слід установлювати захисні екрани (щити).

5.3.10. Необхідно слідкувати за своєчасною і правильною заточкою ножів, пил і іншого робочого інструменту.

5.3.11. Не дозволяється класти на транспортери, приймальні ковші і захисні кожухи кормоприготувальних машин (агрегатів) сторонні предмети.

5.3.12. При виникненні небезпечних ситуацій необхідно негайно припинити роботу, вжити невідкладні заходи щодо запобігання нещасного випадку (зупинити кормоприготувальну машину, відключити від електричної мережі, відключити подачу пари чи гарячої води та ін.) і доповісти про випадок керівнику робіт.

5.3.13. Для забезпечення безпеки праці не дозволяється:

направляти струмінь пари або стисненого повітря на себе і на інших робітників, а також обдувати паром чи повітрям одяг чи взуття;

проштовхувати руками, або будь-яким предметом перероблюваний корм у зону дії робочих органів;

знімати захисні кожухи кормоприготувальних машин (агрегатів) до повної зупинки їх робочих органів;

стояти навпроти потоку маси, що викидається з кормоподрібнювача;

використовувати в роботі обладнання із знятими захисними кожухами;

доторкуватися до електрообладнання, освітлювальної арматури, електропроводу;

відкривати двері електрошаф.

5.3.14. Завантажувальні горловини запарника і запарника-змішувача необхідно відкривати тільки після того, як буде повністю знято надлишковий тиск у ємкості.

5.3.15. Обв'язочний дріт із брикетів і іншої упаковки необхідно перекусувати гострозубцями, а обв'язочний шпагат і стрічку перерізати ножем.

5.3.16. Знеструмлене обладнання на кормокухні після приготування кормів необхідно очищати від залишків корму і промивати гарячою водою. Ємкості, в яких транспортується корм на звіроферму, промивати гарячою водою кожний день. Дезінфекцію обладнання і ємкостей проводити не рідше одного разу на тиждень.

5.3.17. При роботі з умовно-придатними продуктами в кормокухні, для зниження мікробної і грибової забрудненості, необхідно передбачати установку бактерицидних ламп.

5.3.18. Робітники кормокухні повинні бути забезпечені: халатом бавовняним, чоботами гумовими, фартухом гумовим з нагрудником, косинкою або ковпаком бавовняним, комбінезоном бавовняним, черевиками шкіряними.

5.4. Забій звірів

5.4.1 Для обробки шкурок має бути спеціально обладнаний пункт первинної обробки шкурок.

5.4.2. Перед забоєм звірів пункт первинної обробки шкурок необхідно продезінфікувати, привести у готовність усе обладнання, включаючи засоби механізації, електрообладнання, опалення, водопровід, каналізацію, вентиляцію, сигналізацію і протипожежні засоби.

5.4.3. Хімічний препарат для забою звірів повинен знаходитися в спеціальній міцній герметичній тарі в нерозведеному виді.

5.4.4. Робітники, які працюють на забої хутрових звірів, повинні знати заходи безпеки при поводженні з хімічними препаратами, які використовуються для забою.

5.4.5. При забої звірів дітіліном необхідно одержати його в кількості не більше однозмінної потреби, в готовому для застосування вигляді з реєстрацією у спеціальному журналі про видачу і здачу препарату.

5.4.6. У момент уводу дітіліна в організм звіря необхідно його міцно утримувати для того, щоб уникнути попадання хімічної речовини під шкіру людини.

5.4.7. По закінченню роботи необхідно всі відходи виробництва прибрати, а невикористаний хімічний препарат (дітілін) здати.

5.4.8. При забої звірів електричним струмом ручки до електропроводів повинні бути виконані з належного ізоляційного матеріалу. Забороняється тримати електроди під

постійною напругою. Робітники повинні працювати в діелектричних рукавичках, стоячи на ізоляційному коврику.

5.4.9. Дозволяється проводити забій звірів за допомогою зміщення шийних хребців.

Для цього необхідно взявши лисицю або песця, ногами стиснути спину звіра. Лівою рукою обхватити звіра за шию збоку хребта, а правою знизу за морду і, відтягуючі її уверх, одночасно зробити різкий рух назад і в бік.

Норку необхідно обхватити одною рукою за передні лапи, другою за шию, поближче до голови, потім перевернути до верху черевом, притуляючи шийними хребцями до ребра дошки, і різким рухом загнути голову назад.

Нутрію необхідно забивати різким ударом палки (товщиною 4-5см) по потилиці за вухами.

5.5. Знімання і обезжирювання шкурок

5.5.1. Шкурки з тушок звірів необхідно знімати з використанням пристроїв для знімання шкурок і шкуррознімальних верстатів.

5.5.2. Розміщення обладнання, інструментів і пристроїв повинно забезпечувати зручні і безпечні умови праці.

Закріплювати обладнання необхідно так, щоб виключити можливість його зміщення під час роботи.

Положення жирозёмного іструмента по відношенню до барабана повинно бути відрегульоване.

5.5.3. На робочих місцях не повинно бути сторонніх предметів, проходи мають бути вільними.

5.5.4. Ножі необхідно періодично правити, на випадок необхідності, точити брусом. Брусок повинен мати захисний виступ для охорони пальців від порізів.

5.5.5. При зачистці і зніманні шкурок рух ножем виконувати тільки від себе. При зніманні шкурок із застосуванням крючків і штирів вільні крючки, штирі і інші гострі пристрої необхідно закривати брусками з пінопласту, наколюючи їх на віст-ря.

5.5.6. Користуватися ножами і мусатом без рукояток забороняється. Поверхня рукоятки повинна бути гладкою, мати захисні виступи, які виключають ковзання руки по рукоятці і поріз лезом ножа. Сікачі необхідно споряджати ремінцем, який намотують на кисть руки, для запобігання його падіння.

5.5.7. Ножі і мусати необхідно вкладати в піхви і виймати тільки для роботи. Забороняється підтягувати ножем частину туші, різні предмети, тримати його в руці при виконанні допоміжних операцій (підіймання, перекачування туш, тощо), використовувати не по призначенню і зберігати під час перерви в роботі поза піхвами. Після роботи різальний інструмент у піхвах укладається в шафи, які закриваються на замок. Ключі від шафи і приміщення для забою зберігаються в сторожа, а дублікати у ветеринарного лікаря.

5.5.8. На конвеєр для викиду тушок забороняється класти сторонні предмети і інструмент. Не можна захарашувати загальний прохід.

5.5.9. Використану тирсу необхідно збирати в спеціальний металевий контейнер, який установлюється за робочим приміщенням.

5.5.10. При роботі на верстатах для зняття шкурок, щоб запобігти травматизму, забороняється:

проводити роботи по очищенню верстата без зняття напруги;

працювати при відсутності заземлюючого пристрою, при знятих нахилених лотках і захисних кожухах, на верстатах без фіксатора педалі затиску;

залишати станок під напругою без нагляду (при включеній сигнальній лампі);

включати привод під час фіксації задніх лапок тушки на крюках каретки, лапок і хвоста шкурки - в зажимі.

5.5.11. При обезжирюванні шкурок на верстатах необхідно:

міцно насаджувати шкурку на барабан верстата і фіксувати зажимами;

періодично прибирати з корпусу верстата і деталей назбираний жир;

застосовувати в роботі тирсу для знімання жиру з обладнання і рук робітника.

5.5.12. При ручному дообезжирюванні шкурок:

слідкувати, щоб жирозёмний пристрій був надійно зафіксований у місці кріплення;

періодично пересипати шкурку і протирати руки тирсою. Шкурку держати міцно, виключаючи ковзання рук;

верхня частина жирозёмного інструмента повинна бути наточена гостріше, щоб обрізати жир і кромку шкурок. Обрізку проводити плавним рухом від себе, зверху - вниз;

при обрізці потрібно бути уважним і дотримуватися обережності. Рухи повинні бути спокійні і впевнені.

5.5.13. Ремонт і регулювання верстатів необхідно проводити тільки при виключеному загальному вимикачі (рубильнику), на якому необхідно повісити табличку з написом: НЕ ВКЛЮЧАТИ! ПРАЦЮЮТЬ ЛЮДИ.

5.5.14. При виникненні аварійної ситуації необхідно зупинити роботу, вжити невідкладні заходи для попередження нещасного випадку (зупинити механізм, знеструмити електричну мережу) і доповісти про випадок керівнику робіт.

5.6. Правка шкурок і знімання їх з правил

5.6.1. Обезжирені шкурки необхідно правити міздрою назовні на правилках стандартної форми.

Кріплення шкурок на правилки проводять вручну цвяхами або П-образною скобою за допомогою пневматичних пістолетів.

5.6.2. Торцеву частину правилки необхідно упирати в борт, який повинен бути міцно закріплений на робочому столі. Не допускається накопичення шкурок і правил на робочому місці.

5.6.3. Скобки і цвяхи, при зніманні з правилок після сушки, необхідно складувати в спеціальні ємкості. Звільнені правилки складувати і по мірі накопичення виносити з приміщення.

5.6.4. При роботі з пневмопістолетом необхідно:

перевірити стан і справність вузлів;

зробити огляд гумових шлангів і пневмосистеми і переконатися в надійності закріплення їх на штуцерах;

спустити конденсат з повітряної магістралі;

підключити шланг до пістолета тільки при повному закритті вентиля на повітряній магістралі;

не допускати згинання і заплутування шланга;

слідкувати за тим, щоб не було витікання повітря в місцях приєднання шланга;

подачу стиснутого повітря проводити тільки після установки і легкого притиснення ствола пістолета до шкірки в потрібній точці.

5.6.5. Для запобігання травмонебезпечної ситуації не дозволяється:

використовувати пістолет не по призначенню;

держати пальці рук ближче 10 мм від місця скобок і цвяхів;

слідкувати, щоб руки не були вологими, періодично протирати їх ганчіркою.

5.6.6. При виникненні небезпечної ситуації необхідно зупинити роботу і вжити заходів для попередження нещасного випадку.

5.6.7. При розриві повітряного шланга або розгерметизації його в місцях з'єднання (штуцерах) необхідно негайно перекрити кран повітряної магістралі.

5.7. Сушка шкур

5.7.1. Необхідно застосовувати тільки прісно-сухий спосіб консервування - сушку.

5.7.2. Оправлені на правилках шкірки необхідно сушити при температурі 25...30 °C і відносній вологості повітря 40-60%.

5.7.3. У сушильному відділенні повинна бути припливно-витяжна вентиляція, а також термометри і психрометри для визначення температури і вологості повітря.

5.7.4. Робоче місце і проходи між стелажми необхідно утримувати в чистоті. Періодично протирати пил, слідкувати, щоб підлога була сухою і чистою.

5.7.5. При роботі на висоті вище 1,5 м необхідно користуватися переносною драбиною (стрем'яною).

5.7.6. Перед пуском вентилятора і іншого технологічного обладнання необхідно упевнитися у відсутності людей біля механізмів. При закриванні сушильних камер перевірити, чи не залишились у камері люди.

5.7.7. Для забезпечення безпеки праці на робочому місці не дозволяється:

працювати на несправному обладнанні і механізмах сушилки, при відсутності заземлення, з несправними контрольно-вимірювальними приладами і органами управління;

усувати несправності при працюючому обладнанні;

залишати сушильну камеру в робочому режимі без нагляду;

допускати температуру в приміщенні сушильної камери вище передбаченої технологічним процесом.

5.7.8. При виникненні небезпечної ситуації необхідно негайно зупинити механізми сушилки, виключити рубильник і визвати електрика.

5.8. Відкатка і протряска шкурок

5.8.1. Для відкатки шкурок частоту обертання барабана необхідно відрегулювати так, щоб шкурки і тирса, захоплені всередині барабана полочками - лопатями, піднімались уверх, а потім падали вниз. Лінійна швидкість барабана повинна бути в межах 80-90 м/хв.

Температура тирси не повинна перевищувати 30°C.

5.8.2. Заповнений барабан відкаточної установки необхідно включати в роботу тільки після закриття і фіксації завантажувального люка.

Площадку перед установкою необхідно періодично очищати від використаної тирси.

5.8.3. Якщо шкурки сильно за жирені і погано відкатуються по волосу, то в тирсу добавляється авіаційний бензин із розрахунку 200-300 мл на відро тирси.

Застосовування бензину допускається тільки на випадок крайньої необхідності і при обов'язковому додержанні санітарних норм і правил пожежної безпеки.

5.8.4. Перекачувати бензин із ємкості необхідно за допомогою сифона або насоса.

5.8.5. Доставляти бензин дозволяється у невеликих кількостях тільки в безпечній негорючій тарі спеціальної конструкції. Тара повинна бути виготовлена з металу, що не утворює іскр, мати кришку (пробку), яка щільно закривається. Відпуск бензину в скляні та поліетиленові посудини забороняється.

5.8.6. У приміщеннях, де є виділення горючого пилу, підлога, стеля, стіни та обладнання повинні систематично прибиратися. Період прибирання встановлюється в інструкціях затверджених адміністрацією господарств.

Випадково розлитий бензин слід негайно посипати піском, а місце, де він розлився, необхідно прибрати відповідним чином.

5.8.7. У цілях забезпечення безпеки робіт не допускається:

зберігання бензину на ділянці у відкритих ємкостях і в кількості, яка перевищує змінну норму витрат;

займатися вивантаженням вмісту з барабана відкаточної установки, після обробки шкурок в опилках з бензином, без засобів індивідуального захисту (респіратор РПГ-67А або РУ-60 М з фільтруючим елементом типу А);

відкривати завантажувальний люк до повної зупинки барабана;

прибирати тирсу з-під протрясуючого барабана під час його обертання;

палити і користуватися відкритим вогнем на виробничій ділянці;

використовувати електричні машини і апаратуру які в процесі експлуатації можуть утворювати іскри;

користуватися інструментом і пристроями які при ударі утворюють іскри;

5.8.8. Для усунення неполадок, які виникли під час роботи необхідно зупинити обертаючий барабан і відключити напругу.

5.8.9. Необхідно слідкувати за тим, щоб у спецодязі не було звисаючих кін-ців, а з під головного убору не вибивалось волосся.

5.9. Вивертання і доробка шкурок

5.9.1. При ручному вивертанні шкурок для полегшення праці необхідно використовувати дерев'яну палочку, правилку або спеціальні пристрої.

5.9.2. На робочому місці не повинно бути накопичення шкурок. Підлога повинна бути сухою, щоб запобігти падінню.

5.9.3. Не дозволяється виконувати будь-які маніпуляції із шкуркою перед обличчям робітника, який знаходиться поблизу, щоб запобігти несприятливому впливу дрібних органічних частинок на дихальну систему і слизисту оболонку очей.

5.9.4. При вивертанні шкурок за допомогою спеціального пристрою з пневматичною подачею повітря через шланг, необхідно спочатку продуту шланг для видалення пилу і вологи. При цьому струмінь повітря направити вгору.

Приєднувати шланг до пневматичного інструмента необхідно тільки при закритому вентилі повітряної магістралі і при відкритому крані пневматичного ін-струмента.

Не можна допускати згинання і заплутування шланга.

5.9.5. При подачі повітря з повітряної магістралі необхідно слідкувати за тим, щоб не було його витікання в місцях приєднання шланга. При розгерметизації повітряного шланга необхідно перекрити кран повітряної магістралі.

5.10. Санітарно-дезінфекційні роботи

5.10.1. Дезінфекційні роботи необхідно проводити по плану, який склада-ється стосовно до технології виробництва та інших конкретних умов.

5.10.2. Усі працюючі на санітарно-дезінфекційних роботах повинні знати улаштування і принцип роботи дезінфекційного обладнання яке застосовується, а також заходи безпеки при його експлуатації і застосуванні хімічних препаратів. Використовувати хімічні препарати необхідно тільки по їх прямому призначенню.

5.10.3. Робітники, які проводять санітарно-дезінфекційні роботи повинні бути забезпечені халатом та комбінезоном бавовняними, фартухом прогумованим, чоботами гумовими, рукавицями комбінованими та нарукавниками.

5.10.4. При застосуванні препаратів, діючих подразливо на слизисту оболонку очей і органів дихання, необхідно працювати в протигазах або респіраторах РПГ-67А, РУ-60М з фільтруючими елементами в залежності від препарату який застосовується:

марка А - пари органічних сполук (бензин, гас, ацетон, бензол і його гомологи, спирти, ефіри, анілін, сірковуглець тощо), фосфор, хлорорганічні отрутохімікати, пил, дим, туман;

марка В - кислі гази та пари (сірчистий газ, хлор, сірководень, окисли азоту, хлористий водень тощо), фосфор, хлорорганічні отрутохімікати, пил, дим, туман;

марка Г - пари ртуті, ртутьорганічні отрутохімікати на основі етилмеркурхлориду, пил, дим, туман, суміш парів ртуті та хлору.

При застосуванні кислот, лугів та інших сильнодіючих засобів необхідно працювати у захисних герметичних окулярах (ПО - 2, ПО - 3) та респіраторах.

При застосуванні концентрованих препаратів необхідні, крім того, гумові рукавички.

5.10.5. Обслуговуючий персонал при проведенні санітарно-дезінфекційних робіт повинен дотримуватися правил особистої гігієни. Бачок для миття рук повинен бути завжди заповнений чистою водою. Використовувати його з іншою метою забороняється.

5.10.6. Перед дезінфекцією обличчя і руки необхідно змазати захисним кремом або вазеліном. Підготувати робоче місце, звільнити проходи, переконатися в наявності достатнього освітлення.

5.10.7. Під час приготування робочих розчинів необхідно користуватися гумовими рукавичками і виконувати всі заходи обережності. Бочки з хімічними реактивами необхідно відкривати за допомогою спеціальних ключів, виготовлених з матеріалів, що не утворюють іскр. Не можна виготовляти такі ключі з міді. Забороняється підігрівати пробки в бочках або вибивати їх, так як це може привести до вибуху.

5.10.8. З хімічними засобами необхідно поводитися обережно, не допускати попадання їх на шкіру і одяг, захищати очі і органи дихання. Якщо бризки хімічної речовини попали на обличчя або слизисту оболонку, необхідно негайно змити їх великою кількістю води, а при необхідності звернутися до лікаря.

5.10.9. Палити і приймати їжу під час роботи з дезінфекційними засобами не дозволяється.

5.10.10. Профілактичну дезінфекцію необхідно проводити у наступні строки:

шеди для звірів основного поголів'я і для молодняка - один раз у рік;

карантинні приміщення - після виведення із них звірів;

усі клітки (сітчасті вигули) - безпосередньо після їх звільнення в зв'язку з ви-мушеною пересадкою, або загибеллю звірів;

приміщення кормокухні - один раз у тиждень;

приміщення холодильників - по мірі звільнення камер, але не рідше одного разу в рік.

5.10.11. Перед дезінфекцією звіроводи повинні звільнити клітки від звірів, очистити їх від корму, кала і підстилочного матеріалу. Старанно вимити домики, поїлки, інвентар та ін. Пух на

сітчастих вигулах спалити за допомогою газової го-рілки або змити струменем води.

5.10.12. Дезінфекцію приміщень усіх категорій необхідно проводити вологим методом, а приміщень, повністю звільнених від звірів, аерозолями дезінфекційних засобів.

5.10.13. Перед дезінфекцією вологим методом приміщення, де це можливо, необхідно герметизувати: закрити фрамуги вікон, двері, шахти і люки природної вентиляції, відключити вентиляцію з механічним спонуканням.

5.10.14. Температура повітря в приміщеннях при аерозольній дезінфекції повинна бути не нижче 15°C, відносна вологість повітря не менше 60%. При відносній вологості повітря менше 60% у приміщеннях попередньо розпилюють воду із розрахунку 10-20 мл/м³.

5.10.15. При проведенні робіт вологим методом спочатку зрошують підлогу, а потім решту поверхні.

5.10.16. Аерозольну дезінфекцію великих приміщень проводять одночасно не менше, чим двома насадками, направляючи струмінь аерозоля у вільний простір, не попадаючи на перегородки, балки тощо.

5.10.17. При обробці приміщень аерозолями ядовитих препаратів аерозольну апаратуру необхідно розмішувати з навітряної сторони, а особам, які обслуговують установку, знаходитися з навітряної сторони генератора і хмари аерозоля.

5.10.18. Перед початком проведення дезінфекції в приміщенні необхідно переконатися, що в ньому відсутні звірі і люди, усі ходи і виходи закриті і зроблені застережливі надписи.

5.10.19. Входити в приміщення, наповнене аерозолем, чи під час пуску аерозоля можна тільки на випадок крайньої необхідності, використовуючи засоби індивідуального захисту.

5.10.20. При роботі термомеханічним аерозольним генератором необхідно мати порошкові та вуглекислотні вогнегасники і інші засоби для гасіння пожежі.

5.10.21. Не дозволяється користуватися генератором з невідрегульованим пальником, заправляти генератор необхідно тільки після його повної зупинки.

5.10.22. Спецодяг після роботи необхідно витряхнути, провітрити і просушити. Зберігати його необхідно в спеціальних шафах. Використовувати цей спецодяг на інших об'єктах, не зв'язаних з проведенням санітарно-дезінфекційних робіт, не допускається.

5.10.23. Після роботи респіратор необхідно промити водою з милом і насухо витерти. Гумові клапани промити водою і висушити. Зберігати респіратор в поліетиленовому пакеті в робочій шафі. Один раз у 10 днів проти газ дезінфікувати 1-3 % розчином формаліна у воді, або будь-яким спиртом. При появі запаху шкідливої речовини під лицьовою частиною проти газового респіратора замінити фільтрувальний елемент.

5.10.24. Після закінчення обеззаражування приміщення необхідно провітрити, змити водою з милом патьоки препарату, а кормушки промити водою з милом і розчином кальцінованої соди.

5.10.25. Після закінчення аерозольної обробки виробничих приміщень вікна і двері не слід відкривати разом, щоб запобігти виходу великої кількості препарату в навколишнє середовище.

5.11. Навантажування і розвантажування кормів та інших вантажів

5.11.1. Працівникам, зайнятим навантаженням, транспортуванням і розвантаженням кормів тваринного походження в зонах, неблагополучних по захворюванню, загальних для людей і тварин, повинні робитися профілактичні прививки.

Навантажувати і розвантажувати корм тваринного походження необхідно тільки при наявності даних про характер сировини. Перед початком робіт вантаж повинен бути перевірений ветеринарним лікарем. Без його дозволу розвантаження (навантаження) такого корму забороняється.

5.11.2. При роботі з вантажами, що порошать, робітники повинні користуватися засобами індивідуального захисту (захисними окулярами, респіраторами).

5.11.3. Вантажо-розвантажувальні майданчики і шляхи переміщення вантажів повинні бути вільними від сторонніх предметів і сміття. Слизькі місця необхідно посипати піском або шлаком.

5.11.4. Необхідно перевіряти всі вантажопідіймальні машини і механізми на наявність захисних огорожень, звукової сигналізації, справності тросів, канату і вантажозахоплювальних пристроїв.

5.11.5. До навантаження і розвантаження необхідно приступати тільки після повної зупинки транспортних засобів і при виключеному двигуні.

Під колеса необхідно підкладати спеціальні упори, які запобігають мимовільному переміщенню розвантажувальних транспортних засобів. Всі види робіт необхідно починати після попереджувального сигналу.

5.11.6. Відкривати (закривати) борта транспортних засобів повинні не менше як два чоловіки, при цьому вони повинні знаходитися збоку борта кузова. При відкриванні борта навантаженого транспортного засобу необхідно переконатися у безпечному і надійному кріпленні вантажу на платформі. Забороняється виконувати роботу на транспортних засобах з несправними бортами, днищем і запорами кузова.

5.11.7. При навантаженні і розвантаженні кормів у ящиках і іншій твердій тарі необхідно впевнитися у тому, що вона не має цвяхів, які стирчать, задирок, небезпечних розламів і шорсткості.

5.11.8. При експлуатації тари необхідно виконувати наступні вимоги:

тара не повинна завантажуватися більше номінальної маси бруто;

вирівнювання тари на вилах навантажувача виконувати тільки при повторному навантаженні тари на вила;

тара, яка укладається в штабель, повинна мати єдину конструкцію і розміри пристроїв, які фіксуються;

стілки складної тари, що розкриваються і які знаходяться в штабелі, повинні бути закриті.

5.11.9. При переміщенні і штабелюванні навантажувачем тару необхідно влаштовувати на вилах у один ярус. Допускається переміщення тари навантажувачем у декілька ярусів з забезпеченням кріплення штабеля від перекидання і видимості проїжджої частини дороги. Верхній ярус тари не повинен бути вище непорушної рами навантажувача.

Відстань між рядами штабелів повинна бути визначена з урахуванням можливості укладання тари в штабель і зняття тари з штабеля вантажозахоплювальними пристроями.

5.11.10. Для перекидання тари необхідно застосовувати вантажопідіймальні механізми і спеціальні перекидачі (пристрої).

5.11.11. Не дозволяється використовувати пакувальний дріт для переносу брикету.

5.11.12. Корм у мішках, паках необхідно укласти в стійкі штабелі уступами:

вручну - на висоту не більше 2 м;

за допомогою механізмів - до 6 м.

Для створення стійких стінок штабеля мішки треба укласти по ширині і довжині "вперев'язку" і через кожні 5-6 рядів прокладати дошки.

5.11.13. Вантажі в ящиках необхідно укласти в штабель "вперев'язку". Для стійкості штабеля слід через кожні 2-3 ряди ящиків прокладати рейки.

При формуванні штабеля з ящиків необхідно залишати зазори між ящиками по вертикалі, які не перевищують 1/3 ширини ящика.

При складуванні ящиків або контейнерів з коренебульбоплодами на піддони довжина штабеля повинна бути не більше 10 м, висота не більше 4 м.

5.11.14. Розбирання штабеля слід проводити в зворотньому порядку його складання.

Розбирання штабеля, який обвалився, або нестійкого повинно проводитися з урахуванням додаткових заходів безпеки (закріплення, тощо).

5.11.15. Для виконання робіт на верху штабеля слід застосовувати драбини, які мають на нижніх кінцях тягива гострі сталеві конуси або гумові підп'ятники, що запобігають ковзанню підлогою.

5.11.16. При переміщенні вантажу в круглій тарі необхідно знаходитися за тарою, якщо вона переміщається під схил. При цьому необхідно застосовувати страхові канати.

5.11.17. При укладанні в штабель вантажів, які затарені в бочки, щоб запобігти розкочуванню між рядами необхідно укласти рейки, а крайні бочки закріпити башмаками.

5.11.18. При виконанні вантажо-розвантажувальних робіт з застосуванням машин безперервної дії необхідно:

забезпечити рівномірну загрузку транспорту і стійке положення вантажу на ньому;

включати транспортер тільки після подачі попереджувального сигналу.

5.11.19. Переходити через полотно транспортера потрібно тільки по спеціально устаткованим трапам і настилам, які мають поручні.

5.11.20. При використанні на навантаженні (розвантаженні) кормів авто- і електронавантажувачів необхідно:

не допускати перенавантаження зверх установленої норми;

укладати вантаж так, щоб він не виступав за габарити платформи;

кріпити вантаж рівномірно і надійно;

не допускати перевезення робітників на платформах цих машин.

5.11.21. Для очистки кузова, платформи і інших ємкостей від залишків корму необхідно використовувати спеціальні пристрої.

5.11.22. При роботі поблизу електроустановки необхідно виконувати вимоги знаків електробезпеки, а при роботі мобільних вантажопідіймальних механізмів поблизу повітряних ліній електропередач - роботу проводити при наявності наряду-допуску.

5.11.23. Для перенесення довгомірних матеріалів (колод, труб та ін.) треба застосовувати спеціальні захоплювачі та пристрої. Не дозволяється переносити довгомірні матеріали на ломах, дерев'яних брусах та ін.

5.11.24. На навантаження (розвантаження) довгомірних вантажів (колод, балок довжиною 1/3 довжини кузова автомобіля, тракторного причепа та ін.) вручну необхідно виділяти не менше двох вантажників.

5.11.25. При навантаженні і розвантаженні бочок, рулонів, і подібних їм вантажів треба застосовувати спеціальні пристрої - лати (пологи) з гачками. Пологи повинні бути довжиною не менше 4 м і діаметром не менше 20 см.

5.11.26. Переміщення важких штучних вантажів, обладнання способом кантування проводиться за допомогою роликів ломів або інших пристроїв.

Не дозволяється перекичувати і кантувати вантаж на себе.

5.11.27. При ручному перенесенні запасних частин і інших вантажів, зібраних у невеликі низки, необхідно спочатку переконатися в міцності низки.

5.11.28. Забороняється підіймати, перехоплювати газові балони, тримаючись за запобіжний ковпак або вентиль.

5.11.29. Вантажо-розвантажувальні роботи, що виконуються вручну, повинні проводитися при дотриманні граничних норм підймання і переміщення важких речей, які обмежують підймання та перенесення залежно від статі і віку працівників:

підймання та переміщення вантажів при чергуванні з іншою роботою (до двох разів на годину) для жінок - 10 кг;

переміщення вантажів постійно впродовж робочого дня для жінок - 7 кг;

сумарна маса вантажу, який переміщується протягом кожної години робочого дня не повинна перевищувати для жінок: з робочої поверхні - 350 кг; з підлоги - 175 кг.

Примітки:

1. У масу вантажу, що переміщується, включається маса тари і упаковки.

2. При переміщенні вантажу на візках або у контейнерах докладене зусилля не повинно перевищувати 10 кг.

3. Рівнем робочої поверхні вважається робочий рівень стола, конвеєра тощо згідно з ГОСТ 12.2.032-78, ГОСТ 12.2.033-78.

5.11.30. Підймання вантажу масою понад 30 кг слід виконувати не менше, ніж двома робітниками (чоловіками).

5.11.31. Підймання вантажу з укладанням у штабель вручну не повинно перевищувати 2 м для чоловіків і 1,5 м для жінок.

5.11.32. При одночасному перенесенні штучних вантажів робітники повинні знаходитися на відстані не менше 3 м один від одного.

5.11.33. Перенесення вантажу на носилках по горизонтальному шляху здійснюється на відстань не більше 50 м. Перекидати та опускати носилки необхідно за командою робітника, що йде позаду. Не дозволяється переносити вантажі на носилках по сходам.

5.11.34. Підлітків забороняється призначати на роботи, які пов'язані виключно з підйманням, утриманням або переміщенням вантажів, які перевищують граничні норми підймання важких речей неповнолітніми.

5.11.35. Робітники, зайняті навантажуванням і розвантажуванням вантажів повинні бути забезпечені спецодягом, спецвзуттям і засобами індивідуального захисту.

При виконанні робіт по навантаженню та розвантаженню вантажів:

лісоматеріалів - костюм бавовняний з водовідштовхуючим просоченням, черевики шкіряні, рукавиці брезентові;

вантажів, що запилюють - комбінезон бавовняний з капюшоном із пилонепроникної тканини, рукавиці брезентові, респіратор, окуляри захисні;

інших вантажів та матеріалів - куртка брезентова, штани бавовняні з брезентовими наколінниками, рукавиці брезентові, окуляри захисні;

на зовнішніх роботах зимою додатково - куртка бавовняна на утеплювальній прокладці, штани бавовняні на утеплювальній прокладці, валянки.

5.12. Охорона праці робітників, які виконують роботи в холодильних камерах

5.12.1. Робітникам, які працюють на площадках холодильних камер і всередині їх необхідно:

погоджувати свої дії з водієм автомобіля, автотранспортувача, електротранспортувача, електровізка та іншого виду транспорту;

бути уважним до сигналів, які подає водій;

не знаходитися і не проходити під піднятим вантажем;

при розвантаженні заморожених туш використовувати підвісний путь, при цьому необхідно знаходитися збоку переміщуваного вантажу;

при переміщенні вантажів уникати зустрічі вантажних потоків, особливо в коридорах, для запобігання можливих зіткнень;

при укладанні в штабель м'ясних продуктів і риби користуватися передвижними столами;

укладати корм (субпродукти, туші, пакети, брикети тощо) в холодильних камерах не ближче 1 м від батарей холодної системи і 1,5 м від повітроохолоджувача;

не захарашувати проходи і проїзди вантажами для вільного доступу до відділителя рідини, трубопроводу відведення талої води з повітроохолоджувачів, запорної і регулюючої арматури холодної установки.

5.12.2. При роботі на авто- і електротранспортувачах у холодильних камерах необхідно рухатися із швидкістю не більше 3 км/год. Перевищення швидкості може привести до втрати стійкості транспортувача і аварії.

5.12.3. При виявленні запаху аміаку в холодильній камері необхідно негайно залишити її і доповісти керівнику робіт.

5.12.4. При звільненні холодильних камер від корму, але не рідше одного разу на рік, їх необхідно очистити, промити гарячою водою і продезінфікувати.

5.12.5. Робітники, які працюють у холодильних камерах повинні бути забезпечені: курткою бавовняною на утеплювальній прокладці, штанами бавовняними, валянками з галошами, захисною каскою з підшоломником і рукавицями утеплювальними.

6. ВИМОГИ ДО ВИРОБНИЧОГО ОБЛАДНАННЯ

6.1. Загальні вимоги

6.1.1. Обладнання повинно відповідати вимогам ГОСТ 12.2.003-91, нормативно-технічної документації заводів-виготовлювачів.

6.1.2. Будова, виготовлення, монтаж, прийняття, експлуатація і ремонт посудин, що працюють під тиском, повинні відповідати вимогам Правил будови і безпечної експлуатації посудин, що працюють під тиском.

6.1.3. Будова, виготовлення, монтаж, прийняття, експлуатація, ремонт котельних установок повинні відповідати вимогам Правил будови і безпечної експлуатації парових і водогрійних котлів та Правил будови і безпечної експлуатації парових котлів з тиском пари не більше 0,07 Мпа (0,7 кгс/см²), водогрійних котлів і водопідігрівачів з температурою нагріву води не вище 115оС.

6.1.4. Компресорне обладнання повинно відповідати вимогам ГОСТ 12.2.016-81 і Правил будови і безпечної експлуатації стаціонарних компресорних установок, повітропроводів і газопроводів.

6.1.5. Холодильні установки повинні відповідати вимогам Правил будови і безпечної експлуатації аміачних холодильних установок, Правил будови і безпечної експлуатації фреонових холодильних установок і Правил улаштування і безпечної експлуатації холодильних систем.

6.1.6. Будова, установка і експлуатація кранів усіх типів, знімних вантажозахоплювальних органів і пристроїв повинні відповідати Правилам будови і безпечної експлуатації вантажопідіймальних кранів.

6.1.7. Будова автонавантажувачів повинна відповідати вимогам ГОСТ 16215-80*Е. Будова машин наземного безрейкового електрифікованого транспорту повинна відповідати вимогам ГОСТ 18962-86*.

6.1.8. Машини повинні бути обладнані:

гальмами з ручними і ножними приводами;

звуковим сигналом;

стоп-сигналом;

робочим освітленням;

пристроєм, який запобігає користуванню машиною стороннім особам;

автоматичним пристроєм, який відключає двигун пересування і включає гальма при звільненні водієм рукоятки керування;

спеціальними пристосуваннями, що запобігають перевантаженню механізмів підймання;

вогнегасниками.

6.1.9. У авто- і електронавантажувачів, які мають гідравлічний механізм підймання, в гідросистемі повинен бути запобіжний клапан або інший запобіжний пристрій, який спрацьовує у випадку перевищення тиску в циліндрі на 5% більше робочого.

6.1.10. Автонавантажувачі повинні бути обладнані глушителями та іскрогасниками на вихлопних трубах.

6.1.11. Автонавантажувачі з механічною системою підймання вантажу повинні бути обладнані кінцевими вимикачами для обмеження висоти підймання вантажу та опускання підймального пристрою.

6.1.12. Механізми з висотою підймання понад 2 м повинні мати кабінку або огороження над головою водія.

6.1.13. Електротягачі і електровізки повинні мати пристрій, який запобігає саморозчепленню.

6.1.14. Ліфти, скіпові і ліфтові підймачі повинні відповідати вимогам Правил будови і безпечної експлуатації ліфтів.

6.1.15. Будова, виготовлення, монтаж, експлуатація конвеєрів усіх типів повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.022-80.

6.1.16. Стрічкові конвеєри повинні відповідати таким вимогам:

привід похилих стрічкових конвеєрів повинен бути споряджений автоматично діючим пристроєм, який би виключав зворотний рух стрічки;

на стрічкових конвеєрах довжиною більше 15 м для запобігання бокових зміщень стрічки повинна бути передбачена установка направляючих і центруючих пристроїв;

на стрічці похилих конвеєрів необхідно установлювати поперечні планки для усунення скочування вантажів;

мати пристрої для очищення налиплого вантажу з обох боків нижньої вітки стрічки, приводних і кінцевих барабанів;

мати пристрої для усунення з поверхні нижньої вітки розсипаних вантажів;

місця з'єднання транспортної стрічки за допомогою заклепок, болтів і інших пристосувань не повинні мати кінців з'єднуючих деталей, що стирчать.

6.1.17. Краї стрічкових і пластинчатих транспортерів повинні мати бокові огорожі висотою не менше 0,1 м.

6.1.18. У зоні можливого перебування людей повинні бути огорожені:

канати і блоки натяжних пристроїв, вантажонатяжних пристроїв на висоту переміщення вантажу і підлога під ним;

завантажувальні пристрої для насипних вантажів, що періодично очищаються обслуговуючим персоналом;

приймальні пристрої, установлені в місцях скидання вантажів з конвеєрів.

6.1.19. Огорожі повинні бути виготовлені з металевих листів або решіток розміром вічок не більше 0,02 x 0,02 м.

6.1.20. Дільниці траси конвеєрів, на яких заборонені проходи людей, повинні огорожуватися за допомогою установки вздовж траси поручнів висотою не менше 1 м від рівня підлоги.

6.1.21. Для аварійної зупинки конвеєра повинні бути установлені біля робочих місць і на конвеєрі кнопки "Стоп" з інтервалом не більше 10 м.

6.1.22. Вантажні ручні візки повинні мати жорсткі пристрої, що забезпечують стійкість різних вантажів, поручні для зручності їх пересування.

6.1.23. Розміри платформ 3- і 4-колісних візків повинні бути такими, щоб вантажі максимальних габаритів, на які розраховані візки, розміщувалися в межах їх платформи.

6.1.24. Візки для переміщення бочок (медведки) повинні мати запобіжні скоби на кінцях рукояток і пристрої для захисту рук у випадку падіння чи зміщення вантажів з візка.

6.1.25. Деревообробне обладнання, металообробні верстати повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.009-80, ГОСТ 12.2.026.0-93.

6.1.26. Машини, механізми, обладнання, транспортні засоби і технологічні процеси, що впроваджуються у виробництво і в стандартах на які є вимоги щодо забезпечення безпеки праці, життя і здоров'я людей, повинні мати сертифікати, що засвідчують безпеку їх використання, видані в установленому порядку.

6.1.27. Заміна обладнання на інше, що відрізняється від наявного виробничо-технічними характеристиками (принципом дії, конструкцією, продуктивністю, параметрами технологічного процесу, розмірами, масою тощо) або перекомпоновка його повинні виконуватися за проектом, узгодженим із службою охорони праці господарства і затвердженим в установленому порядку в господарстві.

Вносити зміни в конструкцію обладнання і технічні параметри, зазначені в експлуатаційній документації, без узгодження із заводом-виготовлювачем, фахівцями з питань охорони праці господарства, а по обладнанню підвищеної небезпеки - також з органом Держнаглядохоронпраці не дозволяється.

Введення в експлуатацію такого обладнання проводиться у відповідності з п. 3.8. цих Правил.

6.1.28. Обладнання повинно мати паспорти та інвентарні номери. За інвентарними номерами обладнання заноситься в спеціальні журнали обліку і періодичних оглядів.

6.1.29. Персонал, що допускається до роботи на обладнанні, повинен бути забезпечений інструкцією щодо безпечної експлуатації цього виду обладнання і ознайомлений з нею під розпис. Не допускаються до експлуатації обладнання ненавчені і сторонні особи.

6.1.30. Здійснення нагляду за безпечною експлуатацією виробничого обладнання і проведенням його експлуатаційних випробувань покладається наказом по господарству на

посадових осіб.

6.1.31. Забороняється працювати на технічно несправному обладнанні.

6.2. Механічне обладнання

6.2.1. Обладнання повинно проходити періодичний технічний огляд і ви-пробування згідно з експлуатаційною документацією заводу-виготовлювача.

6.2.2. Несправне обладнання повинно бути відключене від електромережі і на ньому повинна бути вивішена табличка, яка вказує на те, що працювати на цьому обладнанні не дозволяється.

6.2.3. Усе обладнання повинно установлюватися на міцний фундамент і на-дійно закріплюватися.

6.2.4. Для поглинання шуму і вібрації корпусу подрібнювача, раму под-рібнювача необхідно установлювати на фундамент через амортизатори.

6.2.5. При експлуатації заточувального верстату абразивні круги повинні бути закриті кожухами. Верстати повинні мати підручники і захисний екран. Під час роботи на заточувальному верстаті робітник повинен знаходитися збоку, а не напроти круга.

6.2.6. Обладнання для деревообробки повинно мати пристрої, які б виключали:

дотик людини до різальних інструментів;

виліт різального інструмента;

викидання оброблених деталей і відходів у робочу зону;

травмування працюючих при встановленні і заміні різальних інструментів.

6.2.7. Робоча частина різальних інструментів деревооброблюючих верстатів (пил, фрез, ножових установок) повинна закриватися автоматично діючою огорожею, яка відкривається на час проходження оброблювального матеріалу тільки для його пропуску на величину, відповідну габаритам оброблювального матеріалу по висоті і ширині. Нерухомі огорожі допускається застосовувати в тих випадках, коли вони виключають можливість дотику з приведеним у дію різальним інструментом.

6.2.8. Після закінчення роботи всі машини і механізми повинні бути приведені в стан, що виключає можливість їх пуску сторонніми особами, електроживлення повинно бути вимкнено, зовнішні поверхні насухо протерті.

За необхідності обладнання піддається санітарній обробці.

6.3. Парові і водогрійні котли

6.3.1. Керівництво господарства повинно забезпечити утримання котлів у справному стані і безпечні умови їх експлуатації належним обслуговуванням.

З цією метою керівник господарства зобов'язаний:

призначити відповідального за справний стан і безпечну експлуатацію котлів з числа посадових осіб, які пройшли навчання та перевірку знань в установленому порядку;

забезпечити посадових осіб правилами та іншою нормативною документацією з безпечної експлуатації котлів;

призначити в необхідній кількості обслуговуючий персонал, який пройшов навчання та перевірку знань, має посвідчення на право обслуговування котлів, приладів безпеки, контрольно-вимірювальних приладів, хімводоочищення, живильних насосів та іншого допоміжного обладнання;

розробити та затвердити виробничі інструкції з безпечної експлуатації котлів;

забезпечити виконання посадовими особами Правил будови і безпечної експлуатації парових і водогрійних котлів та цих Правил, а обслуговуючим персоналом - інструкцій;

забезпечити реєстрацію котлів в органах Держнаглядохоронпраці;

забезпечити проведення технічних опосвідчень та діагностування котлів в установлені строки;

проводити періодично, не рідше одного разу в рік, обстеження котлів.

6.3.2. У котельні повинні бути: змінний журнал установленої форми згідно ДНАОП 0.00-1.08-94, пронумерований, прошнурований, стверджений печаткою господарства, з датою і підписом начальника цеху; годинник і телефон для зв'язку з місцями споживання теплоенергії, а також з технічними службами і керівником господарства.

6.3.3. У котельню не повинні допускатися особи, які не мають відношення до експлуатації котлів і обладнання котельної.

6.4. Немеханічне обладнання. Тара.

6.4.1. Розмір технологічних елементів приміщень основного призначення для безпосереднього утримання звірів (клітки, шеди) повинні відповідати вимогам НТП 3-91.

Клітки для утримання звірів повинні складатися із стаціонарного або навісного домика і сітчастого вигулу. У стіні домика, суміжним з вигулом, улаштовується лаз для виходу звірів. Дах домика повинен бути подвійний: перший (верхній) - дощатий, зёмний, другий - сітчастий, відкидний.

Дно домика також подвійне: постійно сітчасте і дощане зёмне або відкидне. Клітки обладнують дверкою, кормушкою у виді полочки, прикріпленої на передній рамі і поїлкою.

Шеди повинні мати прямокутні будівлі з центральним проходом, по обидва боки якого розташовуються клітки на висоті 0,7 - 0,8 м від підлоги.

Шеди з зовнішнього боку повинні бути обтягнуті сіткою, в торці обладнані сітчастими дверима.

6.4.2. Конструкція стелажів, їх параметри і розміри повинні відповідати ГОСТ 14757-81*.

Стелажі повинні бути міцними, стійкими, мати висоту зручну для роботи. Полиці стелажів повинні мати ухил усередину.

6.4.3. Решітки, касети, полиці повинні бути виготовлені з матеріалів з гладкою поверхнею, легко піддаватися миттю і дезінфекції.

6.4.4. Контейнери повинні виготовлятися у відповідності з вимогами ГОСТ 20259-80*, ГОСТ 18477-79*.

Стулки, запірні пристрої і петлі дверей, рами і кутові фітінги на верхній рамі, а також поверхні стінок і дверей контейнерів повинні виключати можливість порізів і травм при навантаженні, розвантаженні і кріпленні вантажів, строповці і ремонті контейнерів.

6.4.5. Піддони повинні бути виготовлені відповідно до вимог ГОСТ 9570-84*, ГОСТ 9078-84, ГОСТ 9557-87.

Піддони ящикові і стоечні повинні мати фіксатори для забезпечення можливості багаторярусного штабелювання і обмеження в процесі транспортування продольних і поперечних переміщень верхніх піддонів відносно нижніх.

Піддони повинні бути розраховані на укладку їх з вантажем у штабелі. При цьому піддон, установлений на підлогу, повинен витримувати навантаження, яке дорівнює не менше чотирикратної номінальної вантажопідймальності і власній вазі трьох піддонів.

6.4.6. Ящики повинні бути стандартні чи типового призначення відповідно до ГОСТ 9396-88.

6.4.7. Тара повинна бути справною, не мати цвяхів, які стирчать, обконтуровального дроту і заліза, а також бахроми, задирів, заціпів, покоровленості та ін-ших ушкоджень.

Кінці цвяхів, які виступають, повинні бути загнуті і втоплені в деревину, кінці скоб повинні бути підігнуті і щільно притиснуті до деревини.

6.4.8. Бочки повинні бути чисто обстругані, без задирів, западин і опукло-стей, надломленої клепки.

6.4.9. Мішки повинні бути цілими, чистими, без пропуску стібків. Нитки швів повинні бути закріплені і не мати вільних кінців.

6.4.10. Виробнича тара повинна піддаватися технічному опосвідченню і експлуатуватися у відповідності з вимогами ГОСТ 19822-82, ГОСТ 12.3.010-82.

6.5. Площадки, містки, драбини

6.5.1. Переносні драбини, риштування стоечні приставні, підмостки пересувні та збірно-розбірні, засоби підмощування, огороження захисні інвентарні повинні відповідати ГОСТ 12.4.059-89, ГОСТ 24258-88, ГОСТ 26887-86, ГОСТ 27321-87 і експлуатуватися відповідно до вимог СНиП III-4-80.

6.6. Колодязі, закриті ємкості, камери

6.6.1. Роботи, пов'язані з оглядом, чисткою, ремонтом технологічного обладнання, комунікацій, в тому числі усередині ємкостей, при проведенні яких є або не виключена можливість виділення в робочу зону вибухопожежонебезпечних або шкідливих парів, газів та

інших речовин, здатних викликати вибух, спричинити шкідливу дію на організм людини, а також роботи при недостатній концентрації в повітрі кисню (нижче 20% об'єму) повинні проводитися за нарядом-допуском у відповідності з вимогами інструкцій, розроблених на підставі цих Правил з урахуванням місцевих умов.

6.6.2. До роботи у колодязях допускаються робітники не молодше 18 років, які пройшли інструктаж з охорони праці, навчені користуватися засобами індивідуального захисту, знають правила надання першої допомоги при отруєннях, опіках та інших травмах та пройшли перевірку знань і набутих навичок. При виконанні цих робіт обов'язково проводиться цільовий інструктаж і видається наряд-допуск встановленої форми.

Бригада, яка призначена для роботи у колодязі, повинна складати не менше 3 чоловік - один для роботи у колодязі, другий - для роботи на поверхні, третій - для керівництва, спостереження і у разі необхідності надання першої допомоги працівнику, який знаходиться у колодязі. Доручати йому іншу роботу, до того як працівник, який працює у колодязі вийде на поверхню, забороняється.

Бригада для роботи у колодязі повинна бути споряджена наступним інвентарем:

випробуваним і перевіреним рятувальним поясом з наплечними ремнями та кільцями на їх схрещенні (використання поясних ремнів забороняється);

вірвовкою, перевіреною на розрив при навантаженні 1200Н, довжиною на 3м більше глибини колодязя;

шланговим протигазом зі шлангом на 2 м довше від глибини колодязя або кисневим ізолюючим протигазом;

акумуляторним ліхтарем, напругою не більше 12 В;

пересувним вентилятором;

переносними знаками безпеки;

гаками та ломачами для відкривання кришок колодязів;

аптечкою першої медичної допомоги.

Рятувальний пояс повинен одягатися поверх одягу, мати хрестоподібні лямки і прикріплену до нього сигнально-рятувальну мотузку довжиною на 2 м більше глибини ємкості, але не більше як 10 м.

6.6.3. Перед проведенням робіт електроприлади і пристрої з живленням від електричної мережі повинні бути знеструмлені, а також у місцях відключення живлення мають бути вивішені плакати з попереджувальним написом: НЕ ВКЛЮЧАТИ! ПРАЦЮЮТЬ ЛЮДИ. Вентиляція ємкості і періодичний аналіз повітря в ній повинен проводитись на протязі всього часу проведення робіт. Ємкість, яка підключена до загальної системи вентиляції, повинна бути від неї відключена шляхом улаштування заглушок і обладнана на час виконання робіт місцевою вентиляцією.

6.6.4. До початку робіт усередині ємкості особи, відповідальні за проведення технологічного процесу на даній ділянці і за проведення ремонтних робіт, зобов'язані забезпечити:

повне спорожнення ємкості від продуктів;

надійне від'єднання ємкості від водяних, парових та інших трубопроводів;

вивішення на запірній і пусковій арматурі підвідних трубопроводів табличок з попереджувальним написом: НЕ ВІДКРИВАТИ! ПРАЦЮЮТЬ ЛЮДИ;

відкриття верхнього і нижнього люків для попереднього промивання, а також на весь час роботи;

проведення лабораторного аналізу повітряного середовища усередині ємкості відбором проб у верхній зоні на відстані не менше 1 м від верхнього люка і в нижній - на відстані не більше 0,2 м від днища;

наявність і справність інвентаря, а для роботи в ємкостях і інших небезпечних місцях, в яких може утворюватися вибухопожежонебезпечне середовище, також заходи, що виключають іскроутворення при виконанні ремонтних робіт і чистці устаткування;

наявність і справність переносних електроламп відповідного виконання;

наявність і справність спецодягу, спецвзуття, захисних і запобіжних засобів, у тому числі киснево-ізолюючого апарату, шлангового протигазу, рятувального пояса, сигнально-рятувальної мотузки, що мають бирку із зазначенням номера і дати випробування;

наявність плаката з написом: РЕМОНТ! ПРАЦЮЮТЬ ЛЮДИ.

6.6.5. Видалення виявленого газу треба проводити за допомогою ручного переносного чи пересувного вентилятора у вибухобезпечному виконанні.

6.6.6. Не допускається для вентиляції ємкості застосовувати балони із стисненим газом.

6.6.7. Видалення газу з невеликих ємкостей допускається здійснювати шляхом наповнення їх водою з наступним зливанням чи відкачкою.

6.6.8. Якщо концентрація шкідливих і небезпечних речовин через 2-3 години після пропарки перевищує гранично допустиму, роботи в ємкості повинні виконуватись в шлангових протигазах або киснево-ізолюючих апаратах.

6.6.9. Під час роботи в протигазі ПШ-2 на кожного працюючого, крім дублера, повинен бути працівник, що спостерігає за роботою повітрорудки.

6.6.10. Дублер зобов'язаний бути в тому ж спорядженні, що і працюючий в ємкості.

6.6.11. Тривалість одноразового перебування працівника в протигазі не повинна перевищувати 15 хв. з наступним відпочинком на чистому повітрі не менше 20 хв.

6.6.12. Проникнення робітників усередину ємкості, що має верхній і нижній люки, повинно здійснюватись тільки через нижній люк при відкритому верхньому.

6.6.13. Після закінчення робіт усередині ємкості начальник ділянки, повинен особисто перевірити відсутність усередині ємкості людей, інвентаря і інструменту і дати письмовий дозвіл на зняття заглушок, установлених на трубопроводах, і на закриття люків.

7. ВИМОГИ ДО ПІДІЙМАЛЬНО-ТРАНСПОРТНОГО ОБЛАДНАННЯ

7.1. Загальні вимоги.

7.1.1. Технічні характеристики підйально-транспортного обладнання, вантажозахоплювальних пристроїв, слід приймати у відповідності з експлуатаційною документацією заводу - виготовлювача.

7.1.2. Навантажувачі всіх типів, авто- і електрокари, електровізки підлягають обов'язковій реєстрації і обліку органами Держнаглядохоронпраці України у відповідності з Правилами реєстрації та обліку великотонажних автомобілів та інших технологічних транспортних засобів, що не підлягають експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування.

7.1.3. Дозвіл на пуск у роботу вантажопідіймальних машин, які не підлягають реєстрації в органах Держнаглядохоронпраці, видається посадовою особою, передбаченою в п.6.1.30. на підставі документації заводу-виготовлювача та результатів технічного огляду.

7.1.4. Вантажопідіймальним машинам, які не підлягають реєстрації в органах Держнаглядохоронпраці, а також знімним вантажозахоплювальним пристроям присвоюються індивідуальні номери, реєструються в журналі обліку вантажопідіймальних машин та знімних вантажозахоплювальних пристроїв і до пуску в роботу повинні піддаватися повному технічному огляду.

7.1.5. Вантажопідіймальні машини, які знаходяться в роботі, повинні піддаватися повному періодичному технічному огляду не рідше одного разу в 12 місяців.

7.1.6. Технічний огляд вантажопідіймальних машин проводиться власником або за договором спеціалізованою організацією.

Проведення технічного огляду повинно бути покладено на посадову особу з нагляду за вантажопідіймальними машинами і проводитись за участю особи, відповідальної за справний стан. Перевірка правильності запасовки і надійності кріплення канатів, а також обтягування робочим вантажем після зміни або перепасовки канатів можуть бути покладені на особу, відповідальну за утримання вантажопідіймальних машин у справному стані.

7.1.7. При повному технічному огляді вантажопідіймальна машина повинна піддаватися:
огляду;

статичному випробуванню, що на 25% перевищує його вантажопідіймальність.

7.1.8. На кожній вантажопідіймальній машині повинна бути прикріплена на видному місці табличка з зазначенням назви виготовлювача або його товарного знаку, вантажопідіймальності, дати виготовлення, порядкового номера, дати наступного випробування, а також іншої інформації у відповідності з нормативними документами.

7.1.9. Електрообладнання і заземлення транспортних і вантажопідіймальних засобів повинні відповідати вимогам ПУЕ.

7.1.10. До керування вантажопідіймальним і транспортним обладнанням допускаються особи не молодші 18 років, які пройшли навчання і перевірку знань на право керування машинами.

7.1.11. Вантаж повинен бути розміщений і закріплений на транспортному механізмі таким чином, щоб він:

не створював небезпеки водію і оточуючим;

не обмежував водію оглядовість;

не порушував рівноваги транспортного засобу;

не закривав світові і сигнальні пристрої, а також номерні знаки і реєстраційні номери.

7.1.12. Підіймально-транспортне обладнання, транспортні засоби при виконанні вантажо-розвантажувальних робіт повинні бути в стані що виключає їх самовільне переміщення.

7.1.13. Місця виконання вантажо-розвантажувальних робіт повинні бути обладнані знаками безпеки згідно ГОСТ 12.4.026-76*.

7.1.14. Уздовж передньої кромки автомобільної і залізничної рампи треба влаштовувати знімні відбійні бруски перетином 150x150мм для попередження зїзду коліс вантажопідіймального транспорту за край рампи.

7.1.15. На вантажопідіймальні машини і устаткування, а також на місце проведення робіт по переміщенню вантажів не допускаються особи, які не мають прямого відношення до виконання робіт.

7.2. Вимоги безпеки під час роботи на вантажопідіймальних машинах

7.2.1. Вантажо-розвантажувальні роботи повинні виконуватись у відповідності з вимогами ГОСТ 12.3.009-76, ГОСТ 12.3.002-75, вказівками експлуатаційної документації заводів - виготовлювачів устаткування, а також цих Правил.

7.2.2. Строповку вантажів треба виконувати інвентарними стропами відповідно до Правил будови і безпечної експлуатації вантажопідіймальних кранів. Перед підійманням і переміщенням вантажів повинні бути перевірені стійкість вантажів і правильність їх строповки. Способи строповки повинні виключати можливі падіння вантажів.

7.2.3. Під час роботи на вантажо-підіймальних машинах не допускається:

вхід на вантажопідіймальну машину під час її руху;

перебування сторонніх людей в зоні дії працюючих вантажопідіймальних механізмів та під піднятим вантажем;

підіймання вантажу, що знаходиться в нестійкому положенні;

підіймати вантаж до обмежувача підйому;

робота при несправних приладах безпеки та гальмах;

підіймання вантажу, що засипаний землею або примерз до землі, а також закладеного іншим вантажем;

під час перерви в роботі і по закінченню її залишати вантаж у підвішеному стані.

7.2.4. Установлювати стріловий кран слід на всі наявні в крана опори, під які повинні підкладатися міцні і стійкі прокладки.

Установлення крана повинно проводитися так, щоб при роботі відстань між поворотною частиною крана при будь-якому його положенні та будівлями, штабелями вантажів та іншими предметами була не менше 1 м.

7.2.5. Не дозволяється установлювати крани для роботи на свіжонасипаному неуцільненому ґрунті, а також на площадці з ухилом, що перевищує указаний в експлуатаційній документації.

7.2.6. При роботі вантажопідіймальної машини необхідно:

розпочинати вантажні операції, переконавшись у безпеці оточуючих осіб;

заздалегідь знати вид вантажу;

під час підготовки вантажу до підймання слідкувати за його кріпленням, не допускати підймання неправильно закріплених вантажів;

підняти вантаж на висоту не більше 0,2...0,3 м і переконатися в надійності дії гальма, чи добре підвішений вантаж, чи стійкому положенні кран, після чого продовжити підймання.

7.2.7. Блоки і талі повинні бути установлені на спеціальних опорах. Забороняється закріплювати лебідки, блоки і талі за стойки, стіни, дерев'яні бруски і інші елементи конструкції будівель.

7.2.8. При експлуатації талі необхідно дотримуватися наступних заходів безпеки:

напрямні ролики, відбійний брус і трос повинні бути в справному стані;

перед включенням магнітного пускача повинен бути поданий визначений звуковий сигнал.

Не допускається:

направляти рукою чи будь-яким предметом канат, намотуваний на барабан лебідки;

закріплювати канат при працюючому барабані;

працювати зі зношеними ребрами барабанів.

7.2.9. Відстань від підлоги до гака талі, тельфера, який знаходиться у верхньому положенні, повинна бути не менше 3 м.

7.2.10. Вантажні гаки повинні бути споряджені запобіжними замками, які запобігають самовільному випаданню знімного вантажозахоплювального пристрою.

7.3. Автонавантажувачі, машини наземного безрейкового електрифікованого транспорту

7.3.1. Виїзд навантажувачів з гаража без перевірки технічного стану не допускається.

Технічний стан машин при виїзді з гаража і поверненні після роботи реєструється в журналі реєстрації транспорту.

7.3.2. При виконанні вантажо - розвантажувальних робіт необхідно:

оглянути місце роботи;

під час руху уважно слідкувати за дорогою. Якщо вантаж має великі розміри по ширині і висоті, то рекомендується рухатися заднім ходом;

перед початком руху подавати звуковий сигнал;

набирати швидкість і гальмувати плавно (різке гальмування допускається тільки при появі небезпеки);

постійно слідкувати за роботою всіх вузлів машини, в разі виявлення несправності припинити роботу до її усунення;

негайно припинити роботу і повідомити адміністрацію, якщо виникає небезпека життю і здоров'ю людей;

на слизькій дорозі гальмувати електродвигуном, знижуючи обороти і плавно гальмуючи робочим гальмом;

сповільнювати хід машини на поворотах, в проїздах через ворота і двері при наближенні до перехрестя і місць, де знаходяться люди;

при повороті за ріг пригальмувати і подати звуковий сигнал;

при застосуванні перехідних містків переконатися в їх міцності і надійності закріплення;

захопити піддон на всю довжину вил;

при поганій видимості рухатися повільно, подаючи сигнал.

7.3.3. Забороняється:

передавати управління транспорту іншій особі;

подовжувати та поширювати платформи електровізків;

залишати транспорт у проходах, проїздах та на ухилах;

відривати затиснений або примерзлий вантаж, підіймати вантаж за відсутності під ним отвору для проходу вил навантажувача;

працювати на підлогах, які не мають необхідної міцності та мають вибоїни і інші несправності;

робити різкі повороти на великій швидкості;

перевозити на вантажопідіймальному транспорті будь-кого;

дотикатися до відкритих струмопровідних частин;

залишати машину при піднятому вантажі;

працювати на машинах із знятими щитками, кришками;

заїжджати у вибухонебезпечні і пожежонебезпечні приміщення;

переміщати вантажі волоком або штовханням.

7.4. Конвеєри, транспортери і інше устаткування

7.4.1. Переміщення пересувних конвеєрів треба здійснювати під безпосереднім наглядом особи, відповідальної за безпечне виконання робіт. При цьому від конвеєра повинно бути відключене електроживлення, вжиті заходи, які забезпечують безпеку працівників, зайнятих пересуванням конвеєра.

Кабель живлення повинен бути захищений від механічних пошкоджень.

7.4.2. Не допускається переміщати конвеєр у робочому положенні. Перед пересуванням і після закінчення роботи необхідно опустити конвеєр у крайнє нижнє положення.

7.4.3. Стрічкові конвеєри, окрім того, повинні відповідати таким вимогам:

приймальні та видавальні пристрої повинні бути розміщені таким чином, щоб виключалась нерівномірність поступлення вантажу, його удари об полотно або падіння на підлогу, а також можливість дотикання обслуговуючого персоналу до рухомих частин;

натяг робочого полотна повинен бути відрегульований так, щоб виключалась можливість сповзання і падіння вантажу;

7.4.4. Забороняється спиратися на конвеєр, переходити через рухому стрічку і навантажувати її не властивим вантажем. Регулювання та натяг стрічки слід проводити тільки після зупинки конвеєра.

7.4.5. Конвеєри повинні бути негайно зупинені при:

боковому зміщенні стрічки, скребків, ковшів;

надривах або порізах стрічки;

несправності заземлюючих пристроїв, кінцевих вимикачів, системи електричного захисту, сигнальних приладів.

7.4.6. Перед початком ремонту, очищення, змащування, усунення несправностей конвеєр повинен бути відключений від електромережі, запобіжники зняті і пусковий пристрій закритий на замок. На пусковому пристрої повинен бути вивішений плакат з написом: НЕ ВКЛЮЧАТИ! ПРАЦЮЮТЬ ЛЮДИ. Ключ від замка повинен знаходитися у відповідальній особи, яка здійснює ремонт конвеєра.

7.4.7. Швидкість руху ручних візків не повинна перевищувати 5 км/год.

7.4.8. Вантажі, укладені на вантажні візки з рухомими вилами, повинні бути укладені на піддони або в будь-яку транспортну тару, розміри якої не перевищують 1000x1200 мм.

7.4.9. При використанні візків підлога повинна бути рівною і мати тверде покриття. Пандуси повинні мати ухил не більше 3°. Проїзди повинні бути вільними.

7.4.10. При переміщенні вантажу униз по похилій підлозі робітник повинен знаходитися позаду візка.

7.4.11. При переміщенні вантажу, укладеного у високий штабель, необхідно залучити ще одного робітника для підтримки штабеля.

7.4.12. Забороняється:

підіймати, переміщати вантаж, який перевищує вантажопідймальність візка;

знаходження людей на шляху переміщення вантажу.

7.4.13. Після закінчення роботи візок ставиться на рівну поверхню, при цьому рама гідравлічного візка опускається в горизонтальне положення.

7.4.14. При користуванні візками з підймальними платформами заздалегідь перевіряють справність підймального механізму, а після цього встановлюють на них вантаж.

7.4.15. Перед укладкою вантажів на візок з площадкою яка підіймається гідроприводом, перевіряється справність гідравлічного насоса шляхом підймання і опускання площадки без вантажу.

7.4.16. При перевезенні бочок візком необхідно встановлювати їх на днище.

8. ЕЛЕКТРОБЕЗПЕКА

8.1. Загальні вимоги

8.1.1. Проектування, будова, монтаж і експлуатація електричних установок повинно здійснюватись у відповідності з вимогами Правил улаштування електроустановок (ПУЕ), ГОСТ 12.2.007.7-83, ГОСТ 12.2.007.0-75, Правил безпечної експлуатації електроустановок споживачів (ПТЕЕС), СН 174-75, РД 34.21.122-87 і цих Правил.

8.1.2. У всіх незалежно від призначення приміщеннях, що після закінчення роботи замикаються і не контролюються черговим персоналом, з усіх електроустановок та електроприладів, а також з мереж їх живлення повинна бути знята напруга (за винятком чергового освітлення, протипожежних та охоронних установок, а також електроустановок, що за вимогами технології працюють цілодобово).

8.1.3. Електроприймачі виробничих приміщень, що замикаються, і в яких є вибухо- і пожежонебезпечні зони будь-яких класів, повинні мати апарати для відключення ззовні силових і освітлювальних мереж незалежно від наявності таких апаратів усередині приміщення. Апарати, які відключають, повинні бути доступні для обслуговування у будь-який час доби.

8.1.4. У пожежонебезпечних зонах будь-якого класу приміщень застосування електронагрівальних приладів забороняється.

8.1.5. Дверці шафок або ящиків з електроапаратурою повинні замикатися за допомогою спеціального ключа або замка з ключем, який виймається.

Ключі повинні знаходитись у чергового електротехнічного персоналу.

8.1.6. Незалежно від прийнятого способу захисту на всіх дверцях шафок, ніш тощо, з електрообладнанням напругою більше 42 В, а також на огорожах, які закривають електроапаратуру, повинні бути нанесені попереджувальні знаки високої електричної напруги, виконані за ГОСТ 12.4.026-76*.

8.1.7. У господарствах повинна зберігатися технічна документація, у відповідності з якою електроустановки допущені до експлуатації.

8.1.8. Усі зміни в електроустановках, що вносяться в процесі експлуатації, повинні негайно відображатись у схемах і кресленнях за підписом особи, відповідальної за електрогосподарство, із зазначенням її посади і дати внесення змін.

8.1.9. Керівник господарства спільно із спеціалістом з охорони праці визначає перелік професій неелектротехнічного персоналу, що пов'язаний з роботою, під час виконання якої може виникнути небезпека ураження електричним струмом. Цей персонал повинен проходити щорічну перевірку знань безпечних методів роботи на установці, яку він обслуговує.

Перевірку знань проводить відповідальний за електрогосподарство, або за його письмовим наказом, особа з групою по електробезпеці не нижче III.

Надання групи I неелектротехнічному персоналу оформляється в спеціаль-ному журналі за підписом перевіряючого і того, кого перевіряють.

8.1.10. Під час ремонту, а також обслуговування електроустановок і електрообладнання застосування металевих драбин забороняється. Робота з використанням приставних драбин повинна проводитись двома робітниками, один з яких знаходиться внизу.

8.1.11. Якщо в результаті короткого замикання або виходу з ладу ізоляції механізм чи вантажопідіймальна машина опиняться під напругою, доторкуватися до них і спускатися з них на землю, або підійматися на них до зняття напруги, забороняється.

8.1.12. Захист будівель, споруд та зовнішніх установок від прямих попадань блискавки і вторинних її проявів має виконуватися відповідно до вимог РД 34.21.122-87.

8.2. Робота з переносним електроінструментом

8.2.1. Електроінструмент і ручні електричні прилади повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.013.0-91, ПТЕЕС, ПУЕ і експлуатаційній документації заводу-виготовлювача.

8.2.2. Забороняється експлуатувати машини, які не захищені від впливу крапель або бризок, а також на відкритих майданчиках під час снігопаду або дощу.

Кожна машина повинна мати інвентарний номер і зберігатися в сухому приміщенні.

8.2.3. У приміщеннях без підвищеної небезпеки необхідно користуватись інструментом і переносними світильниками напругою не вище 220 В, у приміщеннях з підвищеною небезпекою - не вище 42 В, в особливо небезпечних приміщеннях - не вище 12 В.

8.2.4. Під час користування електроінструментом, ручними електричними машинами і ручними світильниками їх провід або кабель повинні підвішуватися.

Безпосереднє стикання проводу і кабеля з металевими, гарячими, вологими і масляними поверхнями не допускається.

При виявленні будь-яких несправностей робота з ручними електричними машинами або ручними електричними світильниками має бути негайно припинена.

8.2.5. Ручні електричні машини, електроінструмент, ручні світильники і допоміжне обладнання піддаються періодичним перевіркам і випробуванням спеціально закріпленим персоналом з групою по електробезпеці не нижче III. Перевірка ізоляції електроінструменту, переносних світильників, трансформаторів, перетворювачів частоти, захисних пристроїв, що вимикають, кабеля повинна проводитись не рідше одного разу в 6 місяців.

8.3. Зарядка акумуляторних батарей

8.3.1. Зарядку акумуляторних батарей згідно з ПУЕ необхідно проводити в спеціально відведеному окремому приміщенні - акумуляторній, обладнаній спеціальними столами і стелажми з кислотостійким покриттям, на яких розміщуються акумуляторні батареї для зарядки.

8.3.2. Експлуатаційне обслуговування акумуляторної повинно здійснюватися спеціально підготовленим персоналом з групою по електробезпеці не нижче III.

8.3.3. У приміщеннях зарядної повинні бути індивідуальні засоби захисту, інструменти з ізольованими ручками, скляний чи фарфоровий кухоль з носиком ємністю 1,5-2 л для виготовлення електроліту і доливання його в посудини, нейтралізуючий розчин соди (5%) для кислотних батарей і борної кислоти або оцтової есенції (одна частина есенції на шість частин води) для лужних батарей.

8.3.4. У приміщенні приготування електроліту повинні бути умивальник з проточною водою, нейтралізуючий розчин, набір спеціального посуду і вимірювальних приладів, засоби індивідуального захисту.

8.3.5. В акумуляторному відділенні повинні знаходитися умивальник, мило, вата в упаковці, рушник і закриті посудини з 5 і 10%-ним нейтралізуючим розчином питної соди (для шкіри тіла) та 2-5%-ним нейтралізуючим розчином питної соди (для очей). На всіх посудинах повинні бути зроблені чіткі написи з найменуванням вмісту.

8.3.6. При експлуатації лужних акумуляторів у якості нейтралізуючого розчину треба застосовувати 5-10%-ний розчин борної кислоти (для шкіри тіла) та 2-3%-ний розчин борної кислоти (для очей).

8.3.7. При виготовленні кислотного електроліту необхідно:

змішувати сірчану кислоту з дистильованою водою в спеціальних посудинах, виготовлених з свинцевих, керамічних або пластмасових матеріалів. Використання скляного посуду забороняється;

виливати кислоту з бутлів у дистильовану воду тільки за допомогою спеціальних пристроїв для закріплення бутлів при їх нахиланні. Забороняється вливати воду в кислоту.

8.3.8. При виготовленні лужного електроліту флакон з лугом треба відкривати обережно, без застосування великих зусиль. Щоб полегшити відкривання флакона, пробка якого залита парафіном, дозволяється прогрівати горловину флакона ганчіркою, змоченою в гарячій воді.

8.3.9. Великі шматки їдко-го калію необхідно розколювати, покриваючи їх чистою тканиною. Наливши у чисту сталеву, фарфорову чи пластмасову посудину дистильовану воду, необхідно за допомогою сталевих щипців, пінцета або металевої ложки покласти туди шматки роздробленого їдко-го калію і перемішувати сталеву чи скляною паличкою до повного розчинення. Робочі, які приготують електроліт, повинні бути одягнуті в захисний одяг (костюм бавовняний з кислотозахисним просоченням, фартух гумовий, полуботи гумові, окуляри захисні і рукавички гумові). Штани костюма повинні одягатися поверх халяв полубот.

8.3.10. Пролита кислота повинна бути негайно знешкоджена розчином їдко-го калію або розчином поташа чи соди, пролитий лужний електроліт - розчином борної кислоти або оцтової есенції

8.3.11. Електроліт, пролитий на стелажі, потрібно витерти ганчіркою, змоченою в нейтралізований розчин, а пролитий на підлогу - спочатку посипати тирсою і зібрати, після цього це місце змочити нейтралізованим розчином і протерти сухою ганчіркою.

8.3.12. Акумуляторні батареї, які установлюються для зарядки, необхідно з'єднувати між собою щільно примикаючими (притиснутими) зажимами (для кислотних акумуляторних батарей) або плоскими наконечниками (для лужних акумуляторних батарей), які мають надійний електричний контакт, що виключає можливість іскріння.

З'єднувати зажими акумуляторних батарей дротом "закруткою" забороняється.

8.3.13. Контроль за зарядкою повинен здійснюватися тільки за допомогою контрольних приладів (термометра, навантажувальної вилки з вольтметром, арео-метра та ін.). Напруга акумуляторних батарей повинна перевірятися тільки на-вантажувальною вилкою з вольтметром. Перевіряти акумуляторну батарею коротким замиканням забороняється.

8.3.14. Для огляду акумуляторних батарей треба використовувати переносні електричні лампи напругою до 42 В.

8.3.15. Випрямні установки, що застосовуються для зарядки акумуляторних батарей, повинні приєднуватися з боку перемінного струму через роз'єднувальний трансформатор.

8.3.16. З'єднувальні муфти на зарядних агрегатах повинні бути огорожені запобіжними сітками.

9. ВИМОГИ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ

9.1. Загальні вимоги

9.1.1. Пожежна безпека господарств звірівництва повинна відповідати вимогам Закону України "Про пожежну безпеку", Правил пожежної безпеки в Україні, чинних стандартів, будівельних норм і правил (СНП 2.01.02-85*, СНП 2.10.03-84, СНП 2.04.09-84, ГОСТ 12.1.004-91), норм технологічного проектування, ПУЕ, ПТЕЕС і цих Правил.

9.1.2. Забезпечення пожежної безпеки господарств покладається на їх керів-ників та уповноважених керівниками осіб, якщо інше не передбачено відповідним договором.

Забезпечення пожежної безпеки під час проектування, будівництва і розширення, реконструкції та технічного переоснащення підприємств, будівель і споруд покладається на органи архітектури, замовників, забудовників, проектні та будівельні організації.

9.1.3. Керівник (власник) зобов'язаний :

розробляти комплексні заходи щодо забезпечення пожежної безпеки, впроваджувати досягнення науки і техніки, позитивний досвід;

розробляти і затверджувати відповідно до нормативних актів з пожежної безпеки положення, інструкції, інші нормативні акти, що діють в межах господарства, здійснювати постійний контроль за їх додержанням;

забезпечувати додержання протипожежних вимог стандартів, норм, правил, а також виконання вимог, приписів і постанов органів державного пожежного нагляду;

організовувати навчання працівників правилам пожежної безпеки та пропаганду заходів щодо їх забезпечення;

утримувати у справному стані засоби протипожежного захисту і зв'язку, пожежну техніку, обладнання та інвентар, не допускати їх використання не за призначенням;

створювати, в разі потреби, за рішенням трудового колективу пожежно-технічні комісії (ПТК) і добровільні пожежні дружини (команди) (ДПК) при числі працюючих більше 50 чоловік. Робота цих протипожежних формувань повинна бути організована відповідно до Типового положення про пожежно-технічну комісію і Положення про добровільні пожежні дружини (команди);

подавати на вимогу Державної пожежної охорони відомості та документи про стан пожежної безпеки об'єктів;

здійснювати заходи щодо впровадження автоматичних засобів виявлення і гасіння пожеж і використання для цієї мети виробничої автоматики;

своечасно інформувати пожежну охорону про несправності пожежної техніки, систем протипожежного захисту, водопостачання, а також про закриття доріг і проїздів на своїй території;

проводити службове розслідування випадків пожеж;

у разі відсутності в нормативних актах вимог, необхідних для забезпечення пожежної безпеки, вживати відповідних заходів, погоджуючи їх з органами державного пожежного нагляду.

9.1.4. У кожному господарстві повинна бути розроблена загальнооб'єктова інструкція про заходи пожежної безпеки та інструкції для всіх вибухопожежонебезпечних і пожежонебезпечних приміщень (цехів, дільниць, складів тощо). Ці інструкції мають вивчатися під час проведення протипожежних інструктажів, проходження пожежно-технічного мінімуму, а також у системі виробничого навчання.

В інструкції повинні бути висвітлені такі питання:

порядок утримання приміщень і території, у тому числі шляхів евакуації;

умови і норми зберігання кормів, підстилки та ін. в холодильниках, складах, коморах і відкритих майданчиках;

місця паління, застосування відкритого вогню і проведення вогневих робіт;

спеціальні протипожежні заходи для окремих приміщень, недотримання яких може викликати пожежу чи загорання;

порядок застосування засобів пожежогасіння і виклику пожежної допомоги при виявленні пожежі;

порядок збирання, зберігання та вилучення горючих відходів, утримання і зберігання спецодягу;

обов'язки і дії робочих і службовців при пожежі.

9.1.5. Допуск до роботи осіб, які не пройшли навчання, інструктажу і перевірки знань з питань пожежної безпеки, забороняється.

9.1.6. У будівлях, як правило, треба передбачати оповіщувачі про пожежу. Засоби оповіщення (технічні засоби чи організаційні заходи) визначаються залежно від призначення будівель і їх об'ємно-планувального і конструктивного рішення.

9.1.7. У виробничих, адміністративних і побутових приміщеннях забороняється:

прибирати із застосуванням бензину, гасу і інших легкозаймистих і горючих рідин;

виконувати обігрівання замерзлих трубопроводів паяльними лампами або іншими засобами з застосуванням відкритого вогню;

виконувати перепланування приміщень без узгодження з органами державного пожежного нагляду.

9.2. Утримання території, будівель і приміщень

9.2.1. Автомобільні дороги і проїзди на території господарства повинні забезпечувати проїзд до пожежних вододжерел і засобів пожежогасіння, а також до будівель і споруд.

9.2.2. Між будівлями повинні бути протипожежні розриви, величина яких залежить від ступеня вогнестійкості будівель. Протипожежні розриви між будівлями повинні відповідати вимогам будівельних норм. Забороняється використовувати їх для складування матеріалів, устаткування, тари і стоянки автотранспорту.

9.2.3. Сміття і виробничі відходи необхідно систематично вивозити на спеціально відведені ділянки.

9.2.4. Забороняється спалювання тари і відходів виробництва на території господарства.

9.2.5. Вогневі роботи необхідно виконувати у відповідності з розділом 8.1 "Зварювальні та інші вогневі роботи" Правил пожежної безпеки в Україні.

9.2.6. На пожежонебезпечних ділянках території паління заборонено. На видних місцях цих ділянок розміщують попереджувачі написи.

9.2.7. На території господарства необхідно установити таблички з вказівкою порядку виклику пожежної охорони, знаків місць розміщення первинних засобів пожежогасіння і інших знаків безпеки (ГОСТ 12.4.026-76*), а також схем руху транспорту з позначенням розміщення будівель, водоймищ, гідрантів, узгодивши це з місцевим органом державного пожежного нагляду.

9.2.8. У кожному господарстві повинна бути визначена категорія приміщень виробничого і складського призначення по вибухопожежній і пожежній небезпеці з урахуванням ОНТП 24-86.

Визначення категорій приміщень по вибухопожежній і пожежній небезпеці на стадії проектування визначається розробниками технологічного процесу. Для діючих господарств категорії по вибухопожежній і пожежній небезпеці визначаються спеціалістами цих господарств, які мають на це дозвіл (ліцензію) органів державного пожежного нагляду.

9.2.9. Вогнезахисна обробка дерев'яних конструкцій будівель повинна щороку підлягати контролю якості і при необхідності відновлюватися.

9.2.10. Улаштування протипожежного захисту технологічних і дверних отворів у внутрішніх стінах і міжповерхових перекриттях (протипожежні двері, заслонки, шибери, водяні завіси та ін.) повинні постійно знаходитися в дієздатному стані.

При пересіченні протипожежних перепон різноманітними комунікаціями зазори між ними і будівельними конструкціями (на всю їх товщину) не повинні мати нещільностей, через які можуть проникати продукти горіння.

9.2.11. Захисний шар штукатурки або іншого вогнезахисного покриття будівельних конструкцій повинен підтримуватися в належному експлуатаційному стані.

9.3. Протипожежне водопостачання, пожежна техніка і засоби зв'язку

9.3.1. Водопостачальна мережа, на якій влаштовується пожежне устаткування, повинна забезпечувати необхідний напір та пропускати розрахункову кількість води для цілей пожежогасіння. У разі недостатнього напору на об'єктах необхідно установлювати насоси-підвищувачі, або повинні бути передбачені компенсуючі заходи. Тимчасове відключення діляниць водопостачальної мережі з установленими на них пожежними гідрантами чи кранами, а також зменшення напору нижче за потрібний допускається з сповіщенням про це пожежну охорону.

9.3.2. Для заповнення водою пожежних резервуарів, розміщених на території звірівницьких ферм, на ввіді внутрішнього водопроводу в будівлі необхідно передбачати з'єднувальні головки діаметром 50 мм, для приєднання пожежних рукавів.

При наявності на території господарства чи поблизу нього природних вододжерел (рік, озер, ставків) повинні бути влаштовані під'їзди і пірси для пожежних автомобілів і забирання води будь-якої пори року.

9.3.3. За пожежними резервуарами, водосховищами, водопостачальною мережею та гідрантами, спринклерними, дренчерними та насосними установками повинно здійснюватися постійне технічне спостереження, що забезпечує їх справний стан та постійну готовність до використання у випадку пожежі чи загорання.

9.3.4. У разі проведення ремонтних робіт чи відключення діляниць водопостачальної мережі, виходу з ладу насосних станцій, несправності спринклерних та дренчерних установок, витоку води з пожежних кранів необхідно негайно повідомляти пожежну охорону.

9.3.5. Під'їзди та проходи до пожежних водосховищ, резервуарів та гідрантів повинні бути постійно вільними. У місці розміщення пожежного гідранту повинен бути встановлений світловий чи флуоресцентний покажчик з нанесеними індексами ПГ, цифровими значеннями відстані в метрах від покажчика до гідранту та внутрішнього діаметру трубопроводу в міліметрах.

У місці розміщення пожежної водойми повинен бути встановлений світловий чи флуоресцентний покажчик з нанесеними літерними індексами ПВ, цифровими значеннями запасу води (в куб.м) і кількості пожежних автомобілів, котрі можуть бути одночасно установлені на площадці біля водойми.

9.3.6. Пожежні гідранти установлюють на водопостачальних лініях уздовж пожежних проїздів та доріг на відстані не більше 100 м один від одного, не ближче 5 м від стін будівель і не далі 2 м від краю проїжджої частини дороги.

9.3.7. Кришки люків, колодязів пожежних підземних гідрантів повинні бути очищені від бруду, льоду та снігу, а стояк - звільнений від води. У зимовий час пожежні гідранти повинні утеплюватися, уникаючи замерзання.

9.3.8. Пожежні гідранти, гідрант-колонки та пожежні крани не рідше одного разу на шість місяців підлягають технічному обслуговуванню та перевірці на працездатність шляхом пуску води.

9.3.9. Пожежні крани внутрішнього протипожежного водопостачання в усіх приміщеннях необхідно обладнати рукавами та стволами, укладеними в шафи, які пломбуються.

Пожежні рукава повинні бути сухими, скатаними і приєднаними до кранів і стволів. На дверці шафи пожежного крана повинні бути вказані літерний індекс ПК, порядковий номер пожежного крана, номер телефону найближчої пожежної частини.

9.3.10. Виробничі, підсобні та допоміжні будівлі і приміщення повинні бути забезпечені засобами гасіння пожеж та зв'язку (пожежна сигналізація, телефони) для негайного виклику пожежної допомоги в разі виникнення пожежі.

9.3.11. Відповідальність за утримання та своєчасний ремонт пожежної техніки та обладнання, засобів зв'язку та пожежогасіння несе керівник (власник). Вогнегасники та засоби виклику пожежної допомоги передаються під відпо-відальність (збереження) посадових осіб.

9.3.12. Усі приміщення та території господарства повинні забезпечуватися первинними засобами пожежогасіння.

Для розміщення первинних засобів пожежогасіння на території господарства повинні установлюватися спеціальні пожежні щити.

9.3.13. Порядок розміщення, обслуговування та застосування вогнегасників повинен відповідати вказівкам інструкцій підприємств-виготовлювачів, діючих нормативно-технічних документів, а також наступним вимогам:

не допускається зберігати та застосовувати вогнегасники із зарядом, що містять галоїдовуглеводневі сполучення, у непровітрюваних приміщеннях площею менше 15 кв.м;

забороняється влаштовувати вогнегасники на шляхах евакуації людей із захищуваних приміщень, крім випадків розміщення їх у нішах;

вогнегасники повинні розміщатися на висоті не більше 1,5 м від рівня підлоги до нижнього торця вогнегасника і на відстані від дверей, достатній для її повного відчинення;

конструкція і зовнішнє оформлення тумби або шафи для розміщення вогнегасників повинні бути такими, щоб можна було візуально визначити тип вогнегасника, що зберігається в них.

Вогнегасник повинен влаштовуватися так, щоб інструктивний напис на його корпусі було видно. У холодний період року вогнегасники повинні зберігатися в опалюваних приміщеннях.

9.3.14. При обладнанні господарств установками пожежної автоматики наказом керівника призначається слідуючий персонал:

посадова особа, відповідальна за експлуатацію установки;

обслуговуючий персонал для впровадження технічного обслуговування і ремонту установки;

оперативний персонал для цілодобового контролю за дієздатним станом установки.

9.3.15. Посадова особа, відповідальна за експлуатацію установки, зобов'язана забезпечити:

підтримку установки в дієздатному стані;

навчання обслуговуючого та оперативного персоналу;

опрацювання необхідної експлуатаційної технічної документації та контроль за систематичним її проведенням;

інформування органів державного пожежного нагляду про всі випадки відмов та спрацьовування установок.

9.3.16. Зрошувачі та оповіщувачі пожежної автоматики, які установлюються в місцях, де можливі механічні їх ушкодження, повинні бути захищені спеціальними приладами.

9.3.17. Приймально-контрольна апаратура пожежної, охоронно-пожежної сигналізації повинна установлюватися в приміщеннях з постійним цілодобовим перебуванням чергового персоналу.

9.3.18. У процесі експлуатації пожежної автоматики не допускається:

переводити установки пожежогасіння з автоматичного управління на ручне;

установлювати замість тих, що не спрацювали, та несправних зрошувачів пробки і заглушки;

захаращувати проходи до контрольно-сигнальних пристроїв та приладів;

складувати товари на відстані менше 0,9 м до зрошувачів і 0,6 м до оповіщувачів;

приєднувати виробниче обладнання та санітарні прилади до трубопроводів живлення установки;

установлювати запорну арматуру та фланцеві з'єднання на трубопроводах живлення та розподільчих.

9.4. Евакуація людей з приміщень і будівель

9.4.1. Безпека людей в разі пожежі забезпечується:

об'ємно-планувальними і конструктивними рішеннями шляхів евакуації, раціональним плануванням виробничих і складських приміщень;

інженерними рішеннями, спрямованими на обмеження розповсюдження вогню і продуктів горіння (протипожежні перепони, системи протидимового захисту, установки пожежогасіння та ін.);

постійним утриманням у належному стані спеціального устаткування, що сприяє успішній евакуації людей у випадку пожежі чи аварійної ситуації (системи екстреного оповіщення, аварійне освітлення, знаки безпеки);

обмеженням застосування горючих матеріалів, а також матеріалів, спроможних швидко розповсюджувати горіння по поверхні, для обробки приміщень, через які проходять шляхи евакуації;

установленням з боку адміністрації систематичного контролю за правильністю зберігання пожежонебезпечних речовин, дотриманням запобіжних заходів при проведенні вогневих робіт, правильною експлуатацією електроприладів.

9.4.2. Евакуаційні проходи, виходи, коридори, тамбури, сходи не дозволяється заставляти будь-якими предметами, тарою і устаткуванням, а також використовувати їх для підсобних робіт.

9.4.3. Закриття на замок дверей евакуаційних виходів під час роботи забороняється. Допускається застосування внутрішніх легковідкриваємих запорів.

9.4.4. Справність систем екстреного оповіщення людей про пожежу (звукові, світлові, комбіновані) треба перевіряти під час опрацювання планів евакуації людей. Керівник

господарства визначає коло осіб, що мають право включати систему екстреного оповіщення.

9.4.5. Аварійне освітлення на шляхах евакуації має утримуватись у справному стані.

9.4.6. Використання підйомачів і ліфтів для евакуації людей при пожежі забороняється. Вони повинні бути опущені на перший поверх і вимкнені.

9.4.7. Не допускається влаштовувати на шляхах евакуації розсувні і обертові двері і турнікети, а також гвинтові сходи і сходи з забіжними приступками. Двері на шляхах евакуації повинні відкриватися назовні.

9.4.8. На шляхах евакуації забороняється застосовувати горючі та токсичні при горінні оздоблювальні матеріали. Покриття підлог на шляхах евакуації не повинно займатися від короткочасного впливу малокалорійних джерел запалювання (запалений сірник, сигарета тощо).

9.4.9. Ширина шляхів евакуації повинна бути не менше 1 м, дверей - не менше 0,8 м, а висота дверей - не менше 2 м. Висоту дверей і проходів, які ведуть у приміщення без постійного перебування в них людей, а також підвальні, цокольні і технічні поверхи допускається зменшувати до 1,9 м, а дверей, що є виходом на горище або безгорищне покриття до 1,5 м.

9.4.10. На шляхах евакуації не допускаються перепади рівня підлоги по висоті більше 45 см і виступи, за винятком порогів дверних отворів. У місцях перепаду висоти треба передбачати сходи з числом сходів не менше трьох чи пандуси з ухилом не більше 1:6.

9.4.11. У загальних коридорах не допускається улаштування вмонтованих шаф, за винятком шаф для комунікацій і пожежних кранів.

9.4.12. У кожному господарстві опрацьовується докладний план евакуації людей з додатком схеми, яку вивішують на видному місці.

9.4.13. Видалення диму на шляхах евакуації людей з приміщень, будівель у початковій стадії пожежі повинно відповідати вимогам СНиП 2.04.05-91.

10. ВИМОГИ ДО ПРОФЕСІЙНОГО ВІДБОРУ І ПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ З ОХОРОНИ ПРАЦІ

10.1. Працівники при зарахуванні на роботу та в період роботи мають проходити навчання, інструктаж і перевірку знань з питань охорони праці у відповідності з Положенням про навчання, інструктаж і перевірку знань працівників з питань охорони праці розробленим на основі ДНАОП 0.00-4.12-94.

10.2. Працівники, при прийнятті на роботу і за місцем роботи, повинні проходити інструктаж з питань пожежної безпеки згідно з Типовим положенням про спеціальне навчання, інструктажі та перевірку знань з питань пожежної безпеки на підприємствах, в установах та організаціях України.

Проведення протипожежних інструктажів можна об'єднувати з проведенням інструктажів по охороні праці, з веденням окремого журналу.

10.3. Не допускається залучати осіб віком до 18 років до робіт, передбачених Переліком важких робіт і робіт з шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці неповнолітніх.

10.4. Не допускається залучати жінок до робіт, передбачених Переліком важких робіт і робіт з шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці жінок.

10.5. Працівники відповідно до Переліку робіт з підвищеною безпекою або там, де є потреба у професійному відборі, проходять попереднє спеціальне навчання і перевірку знань з охорони праці не рідше одного разу в рік.

Перелік робіт з підвищеною безпекою наведений в додатку 9.

10.6. Перелік об'єктів підвищеної безпеки і там, де є потреба в професійному відборі повинен визначатись по конкретному підприємству окремо і поновлюватися щорічно з урахуванням змін у складі і процесі технологій.

10.7. Особи, яких приймають на роботу, пов'язану з підвищеною пожежною безпекою, повинні попередньо проходити спеціальне навчання по програмі пожежно-технічного мінімуму, а потім щорічну перевірку знань відповідно до наказу МВС України № 628 від 17.11.94.

Посадові особи до початку виконання своїх обов'язків і періодично (один раз у три роки) повинні проходити навчання і перевірку знань з питань пожежної безпеки.

10.8. Перелік працівників, зайнятих на роботах з підвищеною пожежною безпекою, які повинні навчатися по програмі пожежно-технічного мінімуму, має бути визначений на кожному підприємстві і затверджений головним інженером.

10.9. Допуск до роботи осіб, що не пройшли навчання, інструктаж і перевірку знань з питань охорони праці і пожежної безпеки, забороняється.

10.10. Програми навчання з питань охорони праці і пожежної безпеки повинні погоджуватися з органами Держнаглядохоронпраці і органами державного пожежного нагляду.

10.11. Працівники віком до 21 року, а також працівники, зайняті на важких роботах, роботах з шкідливими або небезпечними умовами праці чи таких, де є необхідність у професійному відборі, при прийнятті на роботу повинні проходити попередні медичні огляди, та протягом трудової діяльності - періодичні медичні огляди згідно з Законом України "Про охорону праці" і Положенням про медичний огляд працівників певних категорій.

10.12. На кожному підприємстві повинні бути розроблені:

інструкції з охорони праці на кожне робоче місце або на виконання робіт у цехах, бригадах, майстернях тощо;

інструкції про заходи пожежної безпеки та інструкції для всіх вибухопожежонебезпечних і пожежонебезпечних приміщень.

Ці інструкції мають вивчатися під час проведення протипожежних інструктажів, проходження пожежно-технічного мінімуму, а також у системі виробничого навчання і вивішуватися на видних місцях.

10.13. До робіт з основних технологічних процесів: (обслуговування звірів; приготування кормів; миття сировини і тари; забій звірів; знімання шкурок; правка шкурок з використанням пневмопістолета; сушка, відкатка, протряска і доробка шкурок; санітарно-дезінфекційні роботи; навантажування і розвантажування кормів та інших вантажів; виконання робіт у морозильних та холодильних камерах) - допускаються особи, які досягли 18-річного віку, пройшли медичний огляд, вступний інструктаж і інструктаж на робочому місці з охорони праці, інструктаж

дотримання пожежної безпеки, курсове навчання за фахом, стажування в досвідченого фахівця і здали екзамени кваліфікаційній комісії.

Повторний інструктаж на робочому місці з працівниками на зазначених роботах (з підвищеною небезпекою) проводиться 1 раз у квартал, на інших роботах - 1 раз у півріччя.

10.14. Відповідальність за організацію навчання і перевірку знань з питань охорони праці і пожежної безпеки в господарстві покладається на його керівника, а в структурних підрозділах (цехах, бригадах) - на керівників цих підрозділів.

11. ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

11.1. Загальні положення

11.1.1. На роботах з шкідливими та небезпечними умовами праці, а також на роботах, що пов'язані із забрудненням, або тих, що здійснюються в несприятливих температурних умовах, працівникам видаються безплатно відповідно до норм спеціальний одяг, спеціальне взуття та інші засоби індивідуального захисту (далі ЗІЗ).

11.1.2. До колективного договору між адміністрацією і працівниками господарства повинен прикладатись перелік посад працівників, які мають право на безплатне одержання ЗІЗ, із зазначенням термінів їх носіння у відповідності з Положенням про порядок забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту, Типовими галузевими нормами безплатної видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту робітникам сільського та водного господарства та ДНАОП 0.05-3.03-81.

11.1.3. Відповідальність за своєчасне забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту у відповідності з нормами, несе керівник господарства.

11.1.4. Трудові колективи мають право приймати рішення про безплатну видачу працівникам спеціального одягу та спеціального взуття понад передбачені норми.

11.1.5. В окремих випадках, враховуючи особливості виробництва, керівник за погодженням з уповноваженим з охорони праці трудового колективу господарства і профспілками може замінювати одні види спеціального одягу і спеціального взуття на інші, але ця заміна не повинна погіршувати їх захисні властивості.

11.1.6. У тих випадках, коли засоби індивідуального захисту не вказані в Типових галузевих нормах, але передбачені нормативними актами про охорону праці, вони повинні бути видані працівникам залежно від характеру і умов робіт, що виконуються, на строк носіння - до зношення.

11.1.7. Передбачені Типовими галузевими нормами або відповідними галузевими нормами теплий спеціальний одяг і спеціальне взуття видаються працівникам з настанням холодної пори року.

Час користування теплим спеціальним одягом і спеціальним взуттям встановлюється керівником господарства спільно з уповноваженим трудового колективу з питань охорони праці і профспілками з урахуванням місцевих виробничих і кліматичних умов.

11.1.8. Робітникам, що суміщують професії або постійно виконують суміщувані роботи крім засобів індивідуального захисту, які видаються їм за основною професією залежно від виконуваних робіт, повинні бути видані і інші види спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту передбачені діючими нормами для суміщуваної професії, з тими ж строками носіння.

11.1.9. Видача працівникам і повернення ними спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту повинні обліковуватися в особистій картці.

11.1.10. Керівник господарства зобов'язаний організувати належний облік і контроль за видачею в установлені строки працівникам спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту.

Засоби індивідуального захисту, що видаються, повинні відповідати своєму призначенню за захисними властивостями, а також розмірові і зросту працівників.

11.2. Призначення, застосування і зберігання

11.2.1. Під час виконання робіт, які пов'язані з можливістю падіння зверху деталей і інструменту, а також при роботі на висоті, для захисту голови необхідно застосовувати захисні каски.

11.2.2. Для індивідуального захисту органів дихання від шкідливих речовин і газів, які містяться в повітрі робочої зони в сполученні з аерозолями або без них, за об'ємною часткою вільного кисню не меншою ніж 19% застосовуються протигази промислові фільтруючі за ГОСТ 12.4.121-83.

11.2.3. Під час робіт, зв'язаних з виділенням пилу, необхідно застосовувати респіратори марки ШБ-1, РПР-1, РР-5 та ін. за ГОСТ 12.4.034-85.

11.2.4. Для захисту органів слуху необхідно застосовувати протишумні заглушки або вкладиші внутрішні, які вкладаються в зовнішній слуховий прохід, і зовнішні, які цілком прикривають вушну раковину, протишумні або шумозахисні навушники.

11.2.5. Перелік необхідних електрозахисних засобів, їх застосування та випробування визначається відповідно до ПТЕЕС.

11.2.6. Спеціальний одяг, спеціальне взуття та інші засоби індивідуального захисту, що надходять на склади, повинні зберігатися у приміщеннях з температурою не нижче + 10°C та не вище + 30°C при відносній вологості повітря 50-70 %.

11.2.7. Спеціальний одяг з прогумованих тканин та гумове взуття повинні зберігатися в затемнених приміщеннях при температурі + 5°C до + 20°C з відносною вологістю повітря 50-70%.

11.2.8. Запобіжні пояси повинні зберігатися у підвішеному стані або бути розкладені на стелажах у один ряд.

Відстань від підлоги до нижньої частини полиці стелажу повинна бути не меншою 0,2 м; від внутрішніх стін складу і від опалювальних приладів до виробів - не меншою 1 м; між стелажми - не меншою 0,7 м.

11.2.9. Протигази з фільтруючим елементом марки КД у відділенні аміачних холодильних установок повинні зберігатися в спеціально заскленій шафі біля виходу. Зовні машинного відділення (обов'язково біля входних дверей) у шафі повинні бути запасні протигази і фільтри.

Кількість протигазів у кожній шафі повинна відповідати кількості працюючих у машинному відділенні. Крім того повинно бути не менше двох ізольованих дихальних апаратів стиснутого повітря (типу АСВ) і не менше двох рятувальних гід-рокостюмів.

11.2.10. Протигази повинні перевірятись на газопроникність по відношенню до аміаку не рідше одного разу в шість місяців.

Справність ізольованих дихальних апаратів стиснутого повітря (типу АСВ) повинні перевірятися в строки у відповідності з інструкцією заводу-виготовлювача.

11.2.11. Засоби індивідуального захисту при зберіганні повинні бути захищені від прямого попадання сонячних променів.

11.2.12. Сумісне зберігання спецодягу з кислотами і лугом, горючими матеріалами не дозволяється.

11.2.13. Засоби захисту з гуми необхідно зберігати в сухому приміщенні при температурі 0...+25°C. Вони повинні бути захищені від впливу масел, бензину і інших речовин, які руйнують гуму, а також від тепла нагрівальних приладів.

11.2.14. Діелектричні рукавички, килимки і взуття необхідно зберігати на стелажах у розпакованому вигляді.

Після шести місяців зберігання перед видачею вони обов'язково повинні перевірятися на діелектричні властивості.

11.2.15. Взяті на зберігання теплий спеціальний одяг і спеціальне взуття, що були в ужитку, повинні бути піддані дезінфекції, ретельно очищені від забруднень і пилу, висушені і відремонтовані. Під час зберігання вони підлягають періодичному оглядові.

11.2.16. Зберігання спеціального одягу працівників, що зайняті на роботах з шкідливими для здоров'я речовинами (етильованим бензином, кислотами, лугом тощо) повинно здійснюватися відповідно до вимог СНиП 2.09.04-87 і нормативних актів про охорону праці.

12. ОБОВ'ЯЗКИ, ПРАВА І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ

12.1. За безпечність конструкції, правильність вибору матеріалу, якість виготовлення, монтажу, технічного діагностування, а також відповідність господарств цим Правилам відповідає підприємство, установа, організація (незалежно від форм власності та відомчої належності), що виконує відповідні роботи.

12.2. Відповідальність за створення належних умов і безпечність праці з додержанням вимог цих Правил при експлуатації господарств покладається на керівника (власника) господарства.

12.3. Керівник(власник) господарства згідно з Законом "Про охорону праці" зобов'язаний створити службу охорони праці, яка повинна функціонувати у від-повідності з Типовим положенням про службу охорони праці.

У господарстві з кількістю працюючих менше 50 чоловік функції цієї служби наказом керівника можуть покладатися за сумісництвом на осіб, які мають від-повідну підготовку.

12.4. У господарстві наказом керівника призначаються з числа інженерно-технічних працівників посадові особи, відповідальні за справний стан і безпечну експлуатацію і обслуговування об'єктів підвищеної небезпеки у відповідності з Переліком робіт з підвищеною небезпекою.

12.5. Керівник (власник) господарства та інші посадові особи, що визначені наказом як відповідальні за охорону праці у господарстві несуть персональну відповідальність за виконання вимог цих Правил у межах покладених на них завдань та функціональних обов'язків згідно з чинним законодавством.

12.6. Керівник (власник) господарства для забезпечення безпечності праці у господарстві зобов'язаний:

створити у кожному структурному підрозділі, на робочому місці належні умови праці у відповідності з вимогами цих Правил і чинних нормативних актів, а також забезпечити реалізацію прав працівників, гарантованих законодавством про охорону праці і пожежну безпеку;

організувати функціонування системи управління охороною праці, визначення обов'язків, прав та відповідальності структурних підрозділів, служб і посадових осіб за виконання покладених функцій з охорони праці, контролю за станом безпеки і умов праці, пожежної безпеки;

організувати проведення атестації робочих місць за умовами праці та фінансувати необхідні лабораторні дослідження умов праці;

розробляти і затверджувати відповідні положення, інструкції, інші нормативні акти з охорони праці, що діють у межах господарства;

установити правила безпечного виконання робіт і поведінки працівників у господарстві, кожному робочому місці;

забезпечувати організацію інструктажу, навчання і перевірку знань працівників з питань охорони праці;

здійснювати контроль виконання вимог безпеки до технологічного обладнання, машин, механізмів з обов'язковим технічним діагностуванням засобів виробництва, які характеризуються підвищеною небезпекою (вантажопідіймальні крани, котли, посудини, що працюють під тиском та ін.) і відслужили нормативний строк;

здійснювати контроль за дотриманням працівниками технологічних процесів, правил поведінки з машинами, механізмами, устаткуванням та іншими засобами виробництва, використанням засобів колективного та індивідуального захисту, виконанням робіт у відповідності з вимогами по охороні праці;

забезпечувати організацію і проведення медичних оглядів певних категорій працівників;

вживати погоджені з органами державного нагляду заходи, що забезпечують безпечність працівників у разі відсутності в нормативних актах з охорони праці вимог, які необхідно виконувати для забезпечення нешкідливих і безпечних умов праці на окремих роботах;

забезпечувати працівників на роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці, а також роботах, пов'язаних із забрудненням або здійснюваних у несприятливих температурних умовах, безплатно за встановленими нормами спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту, а також змиваючими та знешкоджуючими засобами.

12.7. Враховуючи вимоги Закону “Про охорону праці” керівник (власник) господарства зобов'язаний забезпечити гарантії і права працівників на охорону праці, зокрема:

при укладанні трудового договору працівник має бути проінформований керівником під розписку про умови праці на підприємстві, наявність на робочому місці, де він буде працювати, небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуто, можливі наслідки впливу на здоров'я та про його права на пільги і компенсацію за роботу в таких умовах відповідно до законодавства і колективного договору;

за роботу з важкими і шкідливими умовами праці працюючим повинна надаватися пенсія за віком на пільгових умовах, доплата до посадового окладу, додаткові відпустки, молоко;

працівник має право відмовитися від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я або для людей, які його оточують, і навколишнього природного середовища; за період простою з цих причин не з вини працівника за ним зберігається середній заробіток;

працівник має право розірвати трудовий договір за власним бажанням. якщо керівник не виконує законодавство про охорону праці, умови колективного договору з цих питань. У цьому випадку працівникові виплачується вихідна допомога в розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного заробітку;

працівників, які за станом здоров'я потребують надання легшої роботи, керівник повинен відповідно до медичного висновку перевести, за їх згодою, на таку роботу тимчасово або без обмеження строку;

оплата праці при переведенні працівників за станом здоров'я на легшу ніжчеоплачувану роботу або виплата їм допомоги по соціальному страхуванню провадиться згідно з законодавством;

на час зупинення експлуатації господарства, окремого виробництва або обладнання органом державного нагляду за охороною праці чи службою охорони праці за працівниками зберігається місце роботи.

12.8. Працівник, з яким укладений трудовий договір, зобов'язаний:

знати і виконувати вимоги нормативних актів з охорони праці, пожежної безпеки, правил і інструкцій поводження з машинами, механізмами, устаткуванням і іншими засобами виробництва, користуватися засобами індивідуального і колективного захисту;

дотримуватись виконання обов'язків з охорони праці, передбачених в інструкціях, правилах, колективному договорі;

проходити в установленому порядку інструктаж, навчання, перевірку знань з питань охорони праці, попередні і періодичні медичні огляди;

співпрацювати з адміністрацією в організації безпечних і нешкідливих умов праці, особисто вживати посильні заходи щодо усунення будь-якої виробничої ситуації, що створює загрозу життю і здоров'ю його або оточуючих людей і навколишнього природного середовища, повідомляти про небезпеку своєму безпосередньому керівнику або іншій посадовій особі.

12.9. Особи, винні у порушенні цих Правил і інших нормативних актів з охорони праці несуть дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством.

12.10. У разі порушення цих Правил і інших нормативних актів з охорони праці та пожежної безпеки, невиконання розпорядження посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на адміністрацію господарства може бути накладений штраф згідно з Положенням про порядок накладання штрафів на підприємства, установи і організації за порушення нормативних актів про охорону праці та Положення про порядок накладання штрафів на підприємства, установи і організації за порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки, невиконання розпоряджень (приписів) посадових осіб органів державного пожежного нагляду.

12.11. Розслідування аварій і нещасних випадків, що мали місце при експлуатації господарств проводиться відповідно до Положення про розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на підприємствах, в установах і організаціях.

12.12. Керівник (власник) господарства несе матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків згідно з ст.11 Закону України "Про охорону праці", відповідно до Правил відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків.

Додаток 1

НОРМИ ШТУЧНОЇ ОСВІТЛЕНOSTІ ДОПОМІЖНИХ ПРИМІЩЕНЬ

(витяг із СНиП II-4-79)

Приміщення	Площина (Г-горизонтальна /м/, В-вертикальна, над підлогою, землею)	Штучне освітлення, освітленість робочої поверхні, лк (загальне)	Природне освітлення КЕО, %
Відкриті майданчики	на рівні землі	75	-
Проїзди	на рівні землі	3	-
Території	на рівні землі	2	-
Тротуари	на рівні землі	2	-
Дільниці ремонту	Г - 0,8	300	1,5
Оглядові канали	В	150	0,3
Коридори, проходи, переходи	на рівні підлоги	50	0,1
Сходові клітки	на рівні підлоги	50	0,1

Здоровпункти	Г - 0,8	300	0,8
Котельна	В	100	-
Комори	Г - 0,8	50	-
Громадського харчування	Г - 0,8	200	0,5
Санітарно-побутові приміщення:			
умивальні	усі на рівні підлоги	75	0,3
убиральні		75	0,3
курильні		75	0,3
душові		50	0,3
гардеробні		50	0,3
приміщення особистої гігієни жі-нок			
пральні		75	0,3
приміщення відпочинку		100	-
		50	0,6
Адміністративні приміщення	Г - 0,8	200	0,6

Додаток 2

НОРМИ ШТУЧНОГО ОСВІТЛЕННЯ В ЗОНІ РОЗМІЩЕННЯ ЗВІРІВ І МІСЦЯХ ВИКОНАННЯ РОБІТ
(витяг із Галузових норм освітлення сільськогосподарських підприємств, будівель, споруд)

Приміщення,	Робоча по-	Плоскість, в	Освітленість, лк		Додаткові
участок	верхня для якої норму- ється освітленість	якій нормуєть ся освітленість	при газо- розряд-них лам-пах	при лампах розжа- рюван-ня	вказівки
1	2	3	4	5	6
Будівлі і споруди для звірів					
Шеди всіх видів	0,8 м від підлоги	горизонталь-на	75	50	
Будівлі для приготування кормів					
Приймання і збері- гання кормів	підлога	горизонталь-на	-	20	
Обробка і змішу-	поверхність	горизонталь-на	150	100	

вання кормів	бункера і змішувача				
Варочне відділення	0,8 м від підлоги	горизонталь-на	100	50	
Майданчик для приймання кормів	земля	горизонталь-на	5	5	В зоні механізмів освітленість збільшується до 10 лк
Ділянка первинної обробки шкурок					
Охолоджувальне	0,8 м від підлоги	горизонталь-на	-	20	
Шкурорознімальне і обезжировочне	0,8 м від підлоги	горизонталь-на	200	150	
Знімання шкурок з правил і обробка	стіл	горизонталь-на	75	30	
Сушильне	стіл	горизонталь-на	-	20	
Відкатки шкурок	стіл	горизонталь-на	150	100	
Сортувальне	стіл	горизонталь-на	300	-	При комбінованому освітленні нормована освітленість 750 лк, у тому числі від загального- 150 лк
Ветеринарний пункт					
Кабінет лікаря, аптека, манеж-приймальня, діагностичний кабінет	стіл	горизонталь-на	200	150	
Мийне-стерилізаційне	стіл, раковина	горизонталь-на	150	100	
Комора для біопрепаратів	0,5 м від підлоги	горизонталь-на	100	50	
Камера для тимчасового зберігання туш	0,8 м від підлоги	горизонталь-на	-	30	
Утилізаційне	підлога	горизонталь-на	-	20	

Дезінфекції тари, одягу, транспортних засобів	підлога	горизонталь-на	-	30	
Утримання хворих тварин	підлога	горизонталь-на	100	50	
Будівлі і споруди загального призначення					
Вагові	шкала вагів	вертикальна	150	100	Дозволяється локалізоване розміщення світильників
Фуражні, для зберігання інвентаря, мийних і дезінфекційних засобів, запасу кормів і підстилки	підлога	горизонталь-на	-	10	
Складські для картоплі, овочів, фруктів	підлога, проїзди, проходи	горизонталь-на	-	20	
Для інвентаря і машин	підлога	горизонталь-на	-	10	
Зерносклади	підлога	горизонталь-на	-	5	У зоні дії механізмів 20 лк
Обробки зерна	підлога	горизонталь-на	-	10	У зоні дії механізмів 20 лк

Додаток 3

САНІТАРНІ НОРМИ ВИРОБНИЧОГО ШУМУ

(витяг із ГОСТ 12.1.003-83)

Робочі місця	Рівні звукового тиску, дБ, в октавних смугах і середньогогеометричними частотами в Гц								Рівні звуку і еквівалентні рівні звуку, дБА
	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. Приміщення управління, конторські приміщення,	79	70	63	58	55	52	50	49	60

лабораторії										
2. Постійні робочі місця і робочі зони у виробничих приміщеннях і на території господарства, постійні робочі місця стаціонарних машин	95	87	82	78	75	73	71	69	80	
3. Робочі місця водіїв і обслуговуючого персоналу автомобілів	87	79	72	68	65	63	61	59	70	
4. Робочі місця водіїв і обслуговуючого персоналу тракторів самохідних шасі, прицепних і навісних сільськогосподарських машин та інших аналогічних машин	95	87	82	78	75	73	71	69	80	

Примітки: 1. Для тонального і імпульсного шуму нормативні рівні на 5 дБ менше значень, указаних у таблиці.

2. Забороняється навіть тимчасове перебування в зоні з октавними рівнями звукового тиску понад 135 дБ у будь-якій октавній смузі.

3. Додатково до вимог таблиці рівень звуку непостійного шуму на робочих місцях не повинен перевищувати 110 дБА при вимірюваннях по тимчасовій характеристиці "повільно", а максимальний рівень звуку імпульсного шуму на робочих місцях по п.2 таблиці не повинен перевищувати 125 дБА (при вимірюваннях по тимчасовій характеристиці "імпульс").

Додаток 4

ДОПУСТИМИ РІВНІ ВІБРАЦІЇ

(витяг із ГОСТ 12.1.012-90)

Вид вібрації Джерело вібрації	Направлення, за якими нормується вібрація	Середньоквадратичні значення віброшвидкості, м/с $\times 10^{-2}$ не більше						
		логарифмічні рівні віброшвидкості, дБ в октавних смугах із середньгеометричними частотами, Гц						
		1	2	4	8	16	31,5	63
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Загальна вібрація Транспортна (трактори, автомобілі грузові, автобуси)	Вертикальна	<u>20</u>	<u>21</u>	<u>25</u>	<u>13</u>	<u>11</u>	<u>11</u>	<u>11</u>
	(по осі Z)	132	123	114	108	107	107	107
	Горизонтальна	<u>63</u>	<u>35</u>	<u>32</u>	<u>32</u>	<u>32</u>	<u>32</u>	<u>32</u>

	(по осі X і Y)	122	117	116	116	116	116	116
Транспортно-технологічна (машини наземного безрейкового електрифікованого транспорту, екскаватори, крани промислові, автотранспорту)	Вертикальна по осі Z) або горизонтальна (по осі X і Y)	–	<u>3,5</u> 117	<u>1,3</u> 108	<u>0,63</u> 102	<u>0,56</u> 101	<u>0,56</u> 101	<u>0,56</u> 101
Технологічна: на постійних робочих місцях у виробничих приміщеннях підприємств (машини для миття, подрібнення, дроблення кормів, установка для відкати шкур, протрясний барабан, верстати метало- і деревообробні);	Вертикальна (по осі Z) або горизонтальна (по осі X і Y)	-	<u>1,3</u> 108	<u>0,45</u> 99	<u>0,22</u> 93	<u>0,2</u> 92	<u>0,2</u> 92	<u>0,2</u> 92
у складах, їдальнях, побутових, чергових та інших виробничих приміщеннях, де відсутні машини, які генерують вібрацію;		-	<u>0,5</u> 100	<u>0,18</u> 91	<u>0,089</u> 85	<u>0,079</u> 84	<u>0,079</u> 84	<u>0,079</u> 84
у приміщеннях адміністративного персоналу, лабораторіях, здоров'я пунктах, конторських та інших приміщеннях розумової праці		-	<u>0,18</u> 91	<u>0,063</u> 82	<u>0,032</u> 76	<u>0,028</u> 75	<u>0,028</u> 75	<u>0,028</u> 75
Локальна вібрація	По кожній осі	-	-	-	5,0 120	5,0 120	3,5 117	3,5 114

Додаток 5

КОНЦЕНТРАЦІЯ ШКІДЛИВИХ РЕЧОВИН У ПОВІТРІ РОБОЧИХ ЗОН

(витяг із ГОСТ 12.1.005-88)

Назва речовин	Величина ПДК, мг/м ³	Переважаючий агрегатний стан в умовах виробництва	Клас небезпеки	Особливості впливу на організм

Аміак	20	п	IV	
Бензин	100	п	IV	
Вуглеводень (метан)	300	п	IV	
Двуокис вуглецю	20	п	IV	Ф
Зварювальний аерозоль:				
окис марганцю	0,1	а	II	
окис заліза	6	п	IV	
Луги їдкі (розчини в перерахунку на NaOH)	0,5	а	II	
Марганець і його окисли	0,3	а	II	
Сірчистий ангідрид	10	п	III	
Окис вуглецю	20	п	IV	О
Окис азоту	5	п	III	О
Кислота сірчана	1	а	II	
Пил металевий	4	п	-	
Пил дерев'яний	6	а	IV	А,Ф
Пил борошняний	6	а	IV	А,Ф
Пил зерновий	4	а	III	А,Ф
Сірководень +	10	п	II	О
Синтетичні миючі засоби (Лотос, Ока, Ера)	5	а	III	А
Сода кальцинована	2	а	III	
Пил вуглецю (сажа промислова)	4	а	III	Ф,К
Хлор +	1	п	II	О

Примітки:

1. По ступеню небезпеки впливу на організм шкідливі і отруйні речовини поділяються на чотири класи небезпеки:	а - аерозоль; + - вимагає спеціальний захист шкіри і очей; О - речовини із гостронаправленим механізмом дії, які вимагають автоматичного контролю за їх вмістом у повітрі; А - речовини, спроможні викликати алергічні захворювання у виробничих умовах; К - канцерогени;
I - надзвичайно небезпечні;	
II - високонебезпечні;	
III - помірнонебезпечні;	
IV - малонебезпечні.	

2. У числівнику приводяться максимальні, а в знаменнику-середньозмінні ГДК.	Ф - аерозолі переважно фіброгенної дії.
3. 3. Умовні позначення: п - пари і (або) гази;	

Додаток 6

НОРМОВАНІ ВЕЛИЧИНИ ТЕМПЕРАТУРИ, ВІДНОСНОЇ ВОЛОГОСТІ І ШВИДКОСТІ РУХУ ПОВІТРЯ
В РОБОЧІЙ ЗОНІ ВИРОБНИЧИХ ПРИМІЩЕНЬ

Приміщення	Період	Категорія	Температура, °С		Відносна вологість,%		Швидкість руху, м/с	
			опти-мальна	допус-тима	опти-мальна	допустима	опти-мальна	допустима
Кормоцех	холодний	середньої тяжкості-ІІб	17-19	21-15	40-60	75	0,2	не більше 0,4
	теплий		20-22	27-16	40-60	70 при 25°С	0,3	0,2-0,5
Цех первинної обробки шкур	холодний	середньої тяжкості-ІІб	17-19	21-15	40-60	75	0,2	не більше 0,4
Охолоджуваль-не	холодний	середньої тяжкості-ІІб	2-5	2-5	40-60	75	0,2	не більше 0,4
Сушильне	холодний	середньої тяжкості-ІІб	25-30	25-30	40-60	75	0,2	0,3-0,6
Розтинальне	холодний	середньої тяжкості-ІІб	17-19	21-15	40-60	75	0,2	не більше 0,4
	теплий	середньої тяжкості-ІІб	20-22	27-16	40-60	70 при 25°С	0,3	0,2-0,5
Мийне-стерилі-заційне	холодний	середньої тяжкості-ІІа	18-20	23-17	40-60	75	0,2	не більше 0,3
	теплий	середньої тяжкості-ІІа	21-23	27-18	40-60	65 при 26°С	0,3	0,2-0,4
Утилізаційне	холодний	середньої тяжкості-ІІб	17-19	21-15	40-60	75	0,2	не більше 0,4
	теплий		20-22	27-16	40-60		0,3	

		тяжкості- IIб				70 при 25°C		0,2-0,5
Дезинфекції одягу	холодний	середньої	17-19	21-15	40-60	75	0,2	не більше
	теплий	тяжкості- IIб	20-22	27-16	40-60	70 при 25°C	0,3	0,4 0,2-0,5

Примітка. Велика швидкість руху повітря в теплий період року відповідає максимальній температурі повітря, менша - мінімальній температурі повітря. Для проміжних величин температури повітря швидкість його руху може бути визначена інтерполяцією.

Додаток 7

ПРИМІРНИЙ ПЕРЕЛІК РОБІТ, ЩО ВИКОНУЮТЬСЯ ЗА НАРЯДОМ - ДОПУСКОМ

1. Вантажо - розвантажувальні роботи за допомогою машин і механізмів у зоні дії ліній електропередач
2. Роботи пов'язані з обслуговуванням, експлуатацією, ремонтом та демонтажем компресорних установок, що працюють з токсичними речовинами та холодильного обладнання
3. Роботи на кабельних лініях і діючих електроустановках
4. Роботи з профілактики і технічного обслуговування газового господарства
5. Роботи, пов'язані з монтажем, експлуатацією та ремонтом технологічних трубопроводів
6. Злив, очистка тари та інших ємкостей з під нафтопродуктів та інших шкідливих речовин
7. Роботи по дезінфекції приміщень
8. Чистка вентиляційних каналів та повітропроводів
9. Роботи в колодязях, траншеях, котлованах, бункерах, камерах і колекторах
10. Роботи в замкнених просторах (ємкостях)
11. Роботи по ремонту, фарбуванню, очистці від снігу та пилу дахів будівель при відсутності огорожі

Додаток 8

(найменування підприємства, організації)

НАРЯД-ДОПУСК

НА ВИКОНАННЯ РОБІТ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ

від _____ 19__ р.

1. Наряд

1. Відповідальному виконавцю робіт _____

(посада або кваліфікація відповідального

виконавця робіт, прізвище та ініціали)

з бригадою в складі ____ чоловік провести такі роботи _____

(вказати конкретно, які роботи будуть виконуватись, їх характер, зміст і місце проведення)

2. Необхідні для виконання робіт:

матеріали _____

інструмент _____

пристосування _____

захисні засоби _____

3. При підготовці і виконанні робіт забезпечувати такі заходи безпеки

(основні заходи по забезпеченню безпеки праці)

4. Час проведення робіт:

початок ____ год. ____ хв. _____ 19__ р.

закінчення ____ год. ____ хв. _____ 19__ р.

5. Відповідальний керівник робіт _____

(посада, прізвище та ініціали)

6. Наряд-допуск видано _____

(посада, прізвище та ініціали особи, яка видала наряд-допуск)

7. Наряд-допуск отримав відповідальний виконавець робіт

(посада, прізвище та ініціали, підпис)

II. Допуск

8. Інструктаж про заходи безпеки на робочому місці у відповідності з інструкція-ми

(найменування інструкцій або скорочений зміст інструктажу)

Провів відповідальний керівник робіт _____

(посада, прізвище та ініціали, дата, підпис)

9. Інструктаж пройшли члени бригади:

Прізвище та ініціали	Професія, розряд	Дата	Підпис працівника, який отримав інструктаж
----------------------	------------------	------	--

10. Робоче місце і умови праці перевірені. Заходи безпеки, указані в наряді-допуску, забезпечені.

Дозволяю приступити до робіт _____

(посада, прізвище та ініціали особи яка дозволяє

приступити до робіт)

Відповідальний керівник робіт _____

(дата, підпис)

Відповідальний виконавець робіт _____

(дата, підпис)

Роботи розпочаті ____ год. ____ хв. _____ 19__р.

Роботи закінчені ____ год. ____ хв. _____ 19__р.

11. Роботи закінчені, робочі місця перевірені (матеріали, інструмент, пристосування та ін.), люди виведені.

Наряд закритий ____ год. ____ хв. _____ 19__р.

Відповідальний виконавець робіт _____

(дата, підпис)

Відповідальний керівник робіт _____

(дата, підпис)

Додаток 9

ПЕРЕЛІК РОБІТ З ПІДВИЩЕНОЮ НЕБЕЗПЕКОЮ

(витяг із ДНАОП 0.00-8.02-93)

1. Електрозварювальні, паяльні роботи
2. Роботи на кабельних лініях і діючих електроустановках
3. Роботи з застосуванням ручних електро- і пневмомашин та інструментів
4. Роботи з надзвичайно займистими, легкозаймистими, займистими та вибухопожежонебезпечними речовинами
5. Транспортування, зберігання, експлуатація балонів, інших ємкостей із зрідженими, отруйними, вибухонебезпечними та інертними газами
6. Обслуговування агрегатів і котлів, працюючих на газі і рідкому паливі
7. Роботи з профілактики і технічного обслуговування газового господарства
8. Роботи пов'язані з обслуговуванням, експлуатацією та ремонтом компресорних та холодильних установок
9. Роботи, пов'язані з монтажем, експлуатацією та ремонтом технологічних трубопроводів

10. Злив, очистка тари та інших ємкостей з під нафтопродуктів та інших шкідливих речовин
11. Роботи з отруйними, шкідливими, токсичними речовинами
12. Роботи по дезінфекції приміщень
13. Роботи, пов'язані з застосуванням біопрепаратів
14. Обслуговування і ремонт акумуляторних батарей
15. Чистка вентиляційних каналів та повітропроводів
16. Управління, завантаження та обслуговування дробарних, змішувальних, варочних механізмів
17. Випробування та обслуговування парових і водогрійних котлів, паропроводів, трубопроводів гарячої води, тепломеханічного обладнання, посудин, що працюють під тиском
18. Роботи в колодязях, траншеях, котлованах, бункерах, камерах і колекторах
19. Роботи у замкнених просторах (ємкостях)
20. Роботи з підйомних і підвісних кошиків і риштувань на висоті
21. Роботи по ремонту, фарбуванню, очистці від снігу та пилу дахів будівель при відсутності огорож
22. Вантажо-розвантажувальні роботи за допомогою машин і механізмів
23. Монтаж, наладка, технічне обслуговування, експлуатація, ремонт і демонтаж вантажопідіймальних машин і механізмів, ліфтів, конвеєрів, підвісного канатного, технологічного і верстатного обладнання та ліній електропередач
24. Монтаж, демонтаж та обслуговування компресорного, холодильного обладнання
25. Роботи в індивідуальних засобах захисту
26. Монтаж, демонтаж і накачування шин автотранспортних засобів
27. Управління тракторами і самохідним технологічним обладнанням
28. Обслуговування верстатів по обробці деревини і металів
29. Розвантаження, складання і зберігання зернових та олійних культур, висівок, макухи і шротів насипом і в затареному вигляді
30. Робота з хижими звірами
31. Охорона колективної і приватної власності, об'єктів.